

Giới thiệu Đấu Chiến Cuồng Triều

Từ khi sinh ra hẳn chỉ có bệnh tật và bóng đêm vô tận bầu bạn. Đến khi hẳn tròn 5 tuổi đã gặp một kẻ xưng là hề hy mệnh cổ quái trong giấc mộng của mình. Và kẻ đó đã làm bạn với hẳn suốt mười năm trong giấc mộng, từng bước thay đổi vận mệnh vươn tới mộng tưởng kẻ làm vương.

Vào ngày đó, Vương Trọng đang đứng trước cánh cổng Thiên Kinh học viện, chuẩn bị đưa cuộc đời của chính mình sang một trang mới.

Một thời đại anh hùng nhiều như mây, nhân loại luôn hy vọng nắm lại quyền làm chủ địa cầu, tiến quân lên vĩ độ cao!

Quan trọng là... Huỳnh trưởng Vương, sinh viên năm hai khoa xử lý nước thải, nghiên cứu cách sử dụng bàn xoay Hy Mệnh như thế nào, để đẩy nổi cả thế giới, các sư muội chú ý, huỳnh trưởng đến rồi!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Hy mệnh tiểu sử

Dục vọng là động lực của sự tiến hóa, nhưng cũng là thai nghén của sự diệt vong.

Công nguyên năm 2206, văn minh nhân loại gặp phải khủng hoảng năng lượng nghiêm trọng nhất trong lịch sử, đồng thời bởi vì khai thác quá mức, khí hậu địa cầu gặp biến đổi xấu, đất nguyệt cầu không thể chứa được hơn mười tỷ di dân, kế hoạch cứu thế giới khởi động, nhân loại quyết định tạo một “lỗ đen nhân tạo” nhờ trên hệ nguyệt địa cầu để cung cấp nguồn năng lượng vĩnh hằng, đồng thời cải thiện môi trường trái đất, kế hoạch này rõ ràng có tính nguy hiểm cực lớn, nhưng đó là cách duy nhất vào lúc đó.

Năm 2216, chế tạo thành công lỗ đen, nhưng hậu quả lại không lường trước được, lỗ đen làm cho một hành tinh ở vĩ độ cao trùng với địa cầu, sinh ra hiệu ứng trùng lặp năng lượng không gian, dẫn đến địa cầu thay đổi, không gian nứt ra, sinh vật dị năng biến đổi, địa cầu rơi vào cảnh hỗn loạn toàn diện, hơn nữa vũ khí truyền thống không có tác dụng với loại quái vật này, lúc vũ khí cuối cùng cũng không có tác dụng, chỉ trong thời gian ba năm ngắn ngủi, dân số địa cầu giảm sút nghiêm trọng còn hơn hai trăm triệu người, nền văn minh vốn có gần như bị phá hủy hoàn toàn, nhân loại bước vào tận thế.

Thế nhưng càng vào lúc đối mặt với nguy cơ, lòng tham của nhân loại lại càng xuất hiện mạnh mẽ khác thường, trải qua nhiều năm đấu tranh, mọi người mới biết năng lượng nguy hiểm làm cho sinh vật biến đổi, mang sinh vật dị giới đến, kì thực cũng không làm thay đổi được một bộ phận không nhỏ nhân loại, bọn họ đang không ngừng tìm kiếm phương pháp lớn, trải qua nhiều lần cố gắng, cuối cùng cũng tạo ra được một hệ thống chiến đấu mới, do vô số anh hùng hy sinh tạo thành, hệ thống này được gọi là hệ thống anh hồn, ngụ ý linh hồn của những anh hùng không bao giờ biến mất.

Đồng thời, nhà khoa học vĩ đại Grant Grasso phát hiện cách sử dụng của sức mạnh dị năng, người ta gọi năng lượng này là “lực Grasso”, cùng với kỹ thuật tương tự gọi là kỹ thuật phù văn, sau khi trả cái giá đắt, nhân loại nắm được loại năng lượng mới này, thoát khỏi nguy cơ diệt vong.

Trải qua hàng trăm năm đấu tranh, nhân loại đã giành được chỗ đứng của mình trên trái đất, kết hợp công nghệ ban đầu với hệ thống chiến đấu mới, thành lập và liên tục mở rộng các thành phố mới, những ngọn lửa linh hồn của nhân loại mới trở thành lực lượng bảo vệ chủ yếu của thành phố, được xưng là chiến sĩ Anh Hồn, bộ phận quan trọng nhất của mỗi thành phố là học viện anh hồn, đây là cái nôi sinh ra các chiến sĩ, vốn dĩ trật tự cũ đã bị phá vỡ, trong quá trình tái sinh xã hội loài người, hình thành hai loại mô hình chủ đạo, một là đế quốc đồng minh, một là liên bang tự do.

Liên bang tự do: Cơ bản duy trì trật tự thời đại cũ, cũng là chế độ quá độ của những tầng lớp thống trị thời đại cũ, nghị hội là cơ quan quyền lực cao nhất, các đại gia tộc tập đoàn tài chính là kẻ cầm quyền, kế thừa phần lớn tài nguyên và khoa học thời đại cũ, bài trừ người đột biến, nghiêm cấm kết hôn với người đột biến.

Đế quốc đồng minh: Ít được kế thừa tài nguyên của thời đại cũ, liên minh quần thể nhân loại bị vứt bỏ, lớn dần lên trong lửa và máu trong thời đại bóng tối, phân cấp nghiêm ngặt, dung nạp nhân loại, nhân loại mới, theo đuổi đạo lý sinh tồn uy quyền tối cao.

Khởi đầu, hai quần thể này bởi vì tranh giành tài nguyên mà thường xuyên ra tay đối đầu, nhưng vì kẻ địch mạnh, cuối cùng đạt được thỏa hiệp hòa bình, hình thành nên giai đoạn phát triển nhất trong thế kỷ nhân loại mới, nhảy mất đã qua một trăm năm, dân số loài người nhanh chóng khôi phục lại khoảng một tỷ dân, không thể không thừa nhận, một lần nữa, nhân loại, với sự khôn ngoan và sức mạnh của mình, đã quay lại trở thành đối thủ mạnh mẽ cho sự thống trị trái đất.

Nhưng có những thứ đã mất đi rồi sẽ không quay lại, ngày nay trái đất ngoài loài người ra, thì do dị biến hình thành năm khu vực cấm, chứa đầy những sức mạnh con người không thể chinh phục, ngoài ra ảnh hưởng của vĩ độ cao cũng làm cho con người ý thức được rằng họ không phải là con ông trời.

Năm 516, đế quốc Caesar một trong tam đại đế quốc đồng minh, một thằng nhỏ gầy như que củi nằm tại phòng bệnh giám hộ ở một bệnh viện tốt nhất đang hấp hối.

“Shirley, đừng buồn nữa, anh tin rằng thằng bé sẽ tỉnh thôi!” Vương Chiến Phong an ủi vợ.

Nhưng nước mắt Shirley vẫn rơi là chảy, chỉ là một đứa bé, mới sinh ra đã gặp nhiều tai nhiều nạn, may mắn gặp nạn lớn không chết, nhưng ai ngờ rằng thân thể vẫn bị ảnh hưởng: “Đây là sự trừng phạt của thần, chúng ta nên sớm chết...”

Vương Chiến Phong nhẹ lắc đầu, việc này đã bị liên bang tự do và đế quốc đồng minh giấu kín, đã trở thành điều cấm kỵ, dù sao cũng là một lần tai nạn lớn nhất của nhân loại kể từ ***** đến nay, nó nghiệm chứng một điều, Thượng Đế ép người diệt vong trước tiên tất phải làm cho người ta điên cuồng, nhưng rốt cuộc giữa đúng và sai, ai có thể biết được?

Tiến sĩ Layton Gallio, một siêu thiên tài, là người đạt được thành tựu cao nhất về công nghệ cũ và công nghệ Phù Văn trong gần một trăm năm lại đây, bởi vì ngẫu nhiên có được cái gọi là “Đá Vận Mệnh”, một thần vật trấn tự vĩ độ cao, đề ra những khái niệm điên cuồng như là “ai cũng có thể thành thần”: “giành lại những gì thuộc về nhân loại”; “chinh phục vĩ độ cao”, đồng thời bí mật được sự ủng hộ của đế quốc đồng minh, loài người đã gấp ghe chinh phục vĩ độ cao từ lâu, các thí nghiệm bắt đầu ở ba tiểu bang không ai quản lý khác nhau của Inca, đây không phải là lần đầu tiên con người rình mò lãnh vực của Chúa, cũng không phải là lần thất bại đầu tiên, nhưng thử nghiệm thất bại trong việc này gây ra trận động đất cấp mười ba ở toàn bộ thành Inca, trời long đất lở, trong một ngày ngắn ngủi, cả thành phố đã bị chìm trong nước biển, thương vong nặng nề, đồng thời hàng ngàn hàng vạn người mất đi gia đình, không chút nghi vấn, phía liên minh đế quốc vứt bỏ tiến sĩ Layton, vật thay thế luôn luôn cần thiết, người chết là tiến sĩ Layton, từ chỗ tiến sĩ thiên tài biến thành hồn ma của khoa học đen tối.

Vương Trọng là cô nhi từ trận động đất đó.

Vương Chiến Phong ôm vợ nói: “Đứa trẻ này rất kiên cường, lúc này còn cố ý làm chúng ta yên tâm nữa.”

“Nhìn nụ cười gắng gượng nén đau của nó, tim anh cũng muốn nát tan.” Shirley không thể ngăn dòng nước mắt của mình, tuôn trào rơi xuống.

“Có thể cái chết cũng là một cách giải thoát, nếu như nó có thể vượt qua được chúng ta sẽ rời khỏi đây, sống cuộc sống yên bình, không liên quan đến những phiền muộn kia nữa.” Vương Chiến Phong hạ quyết tâm nói, từng có thời khắc huy hoàng, cũng như rơi vào đáy sâu, sau cùng thì cũng chỉ còn sót lại những người thân yêu quý.

Trong phòng bệnh, một đứa trẻ khoảng bốn năm tuổi nằm yên lặng, bên cạnh là thiết bị kêu tí tách, vừa mới dùng thuốc giảm đau xong, Vương Trọng coi như có thể dần dần đi vào giấc mộng.

Thực ra, Vương Trọng không thích ngủ lắm, tuy tỉnh thì đau, nhưng mà không có cô độc, nó thích thế giới sống động này, mà hễ cứ ngủ thì nó chỉ có thể cảm nhận được sự cô đơn và bóng đêm vô biên.

Nhưng tất cả mọi thứ không thể ngăn cản, theo nhịp hô hấp trở nên ổn định của Vương Trọng, mọi thứ xung quanh dần yên tĩnh, một lúc, dụng cụ bên cạnh sáng lên, mắt của Vương Trọng nhấp nháy.

Từ lúc hiểu chuyện đến bây giờ, trong giấc mộng của Vương Trọng chỉ có bóng đêm, nó không thể làm gì, nhưng hôm nay có vẻ khác, bóng đêm vô tận đột nhiên biến thành màu đỏ... Điều này làm cho Vương Trọng rất vui mừng, sự gầy vò của bệnh tật đã sớm làm cho nó không màng tới sống chết nữa, điều nó sợ là nỗi cô đơn vô tận, theo sát màu đỏ, là màu cam... màu vàng. Vương Trọng vô cùng vui mừng, thế giới đơn độc của nó cuối cùng cũng đã có màu sắc, chỉ là thứ mà mọi người thường thấy thế nhưng lại đem đến cho Vương Trọng niềm vui vô bờ bến.

Khi màu sắc xung quanh ngả qua màu tím, những màu sắc đó tỏa ra như cầu vồng, ở giữa những dải màu sắc xuất hiện một hình bóng.

Một... tên hề đầy màu sắc!

Tên hề cũng tỏ ra rất vui vẻ: “Hi, hi, em bé, ta là sứ giả may mắn của em, Simba đẹp trai, Simba vô địch, Simba vĩ đại!” Gã hề lộn nhào ba vòng lơ lửng trên không trung, tạo kiểu hơi thái quá, gã còn không quên vuốt mái tóc hình củ tỏi, thuận tay móc ra một dải cầu vồng tuyệt đẹp.

“Simba? Hình như là tên của chó con.” Vương Trọng không nhịn được cười, bất kỳ đứa trẻ nào nhìn thấy gã hề đều có phản ứng như vậy, đừng nói là Vương Trọng.

Mặt tên hề xụ xuống: “Chó con gì chứ, ta là Hy Mệnh tiểu Sư Simba, kẻ chơi đùa vận mệnh, không gì không thể, bé con, bé gây chuyện lớn rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Huynh trưởng đến rồi!

Nét mặt của Simba vô cùng hung dữ, muốn cho Vương Trọng khuất phục, mà tiểu Vương Trọng lại cười tít mắt quan sát Simba, thậm chí còn chủ động bước tới muốn sờ hân, đối với tiểu Vương Trọng mà nói, đừng nói là một tên hề đáng yêu, cho dù là quái thú đi chăng nữa thì ở thế giới tăm tối này cũng là sự tồn tại đáng yêu nhất.

Simba lùi lại hai bước, sờ sờ vào cái mũi đỏ rực của hắn, nào ngờ lại gặp phải một đứa trẻ ngốc, thôi bỏ đi, Hy Mệnh Tiểu Sư nữ vĩ đại không tính toán với nó.

“Bé con, ngươi tên gì?”

“Vương Trọng, ngươi tên là Simba thật sao, đáng yêu quá!”

“Không, cái thằng nhóc này, đừng bao giờ dùng từ đáng yêu để hình dung Hy Mệnh Tiểu Sư nữ vĩ đại, ta là sự tồn tại vĩ đại vượt ra khỏi vận mệnh!”

Simba rõ ràng rất không hài lòng đối với từ đáng yêu.

“Vậy ngươi gọi ta là Vương Trọng, ta gọi ngươi là Simba, cũng có thể gọi là Simba đẹp trai.” Ánh mắt nhấp nháy thông minh của Vương Trọng vẫn còn tò mò quan sát tên hề, nó thử lại gần tên hề, nhưng phát hiện rằng khoảng cách của hai người từ đầu đến cuối không hề có sự thay đổi, thật muốn... sờ mũi của anh ta.

Hy Mệnh Tiểu Sư ngẫm nghĩ một chút, thủ đoạn của hắn với đứa trẻ này không nhiều.

“Được thôi, Vương Trọng, may mắn của người tới rồi, ngươi muốn trở thành một anh hùng vĩ đại không, ngươi có muốn trở thành vua của thiên hạ không? Ngươi có muốn nắm giữ ánh mắt của vạn người không?”

Giọng nói của Hy Mệnh Tiểu Sư rất đồng dạng, giống như hắn đang là một anh hùng nắm giữ ánh mắt của vạn người đang tiếp nhận sự sùng bái của vô số người, phối hợp với ánh sáng đầy màu sắc và ngôn ngữ cơ thể khoa trương, một đứa trẻ hèn mọn, dưới lời kêu gọi của hắn chỉ muốn lập tức gào thét kêu khóc muốn làm anh hùng!

“Không muốn.” Thường thức trong ngôn ngữ cơ thể khoa trương của tên hề, Vương Trọng tùy tiện quăng ra câu trả lời, sau đó đưa tay ra, muốn sờ tên hề, rất muốn bóp một phát vào mũi của hắn, thật giống như là đồ giả.

...

Lúc đó có chút bối rối, tên hề không thể tưởng tượng nổi nhìn Vương Trọng, biểu hiện không hề quan tâm đã đã kích mạnh vào hắn, tên nhóc này là đồ ngốc sao? Đá vận mệnh sao lại chọn nó chứ?

“Tại sao lại không muốn, ngươi là đồ ngốc à!” Simba sốt ruột nói, nếu như Vương Trọng từ chối, có nghĩa là hắn không có giá trị tồn tại.

“Không muốn là không muốn thôi!” Vương Trọng tỉnh quái nói: “Ngốc thật, ngươi muốn nói lý với con nít à?”

Tên hề đơ người, vô đầu nói, hình như cũng hơi đúng... Nhưng mà... Đúng rồi, không nói lý!

Tại sao lại phải nói lý với thằng nhóc này!

“Tốt lắm, đúng là có tinh thần phản nghịch, chúng ta rất hợp nhau, vận mệnh là cái chày gỗ, để cho chúng ta cùng nhau vui vẻ giải!” Tên hề hoàn toàn không cho Vương Trọng cơ hội phản đối, ba la ba la nói một mạch, đến quyết định cũng làm thay cho Vương Trọng.

Cả thế giới đột nhiên trở nên yên lặng, giống như những ngày trước kia.

Sau một lúc, Vương Trọng ngây thơ nhìn tên hề nói: “Ngươi có thể làm bạn với ta không?”

“Tên nhóc, muốn làm bạn của Simba cần phải trả giá rất nhiều!” Tên hề gật đầu liên tục.

“Ta không sợ!” Vương Trọng kiên quyết nói.

“Vậy chúng ta thử đi!” Tên hề nói, ai bảo tên nhóc này được đá vận mệnh chọn chứ.

“Giao kèo xong, móc tay hứa một trăm năm cũng không được thay đổi!” Vương Trọng đưa tay ra, tên hề vui mừng đưa tay ra, cảm giác có chút kỳ quái, giống như là da...

Hy Mệnh Tiểu Sư không để ý tới nụ cười trên môi Vương Trọng, một đứa trẻ luôn luôn phải đối mặt với cái chết luôn khát khao có một người bạn, huống hồ là một tên hề thú vị như vậy, sở dĩ nó từ chối là vì nó sợ, sợ là sẽ đồng ý với tên hề, thì tên hề sẽ biến mất giống như những nhân vật trong thần thoại của dì Shirley, không có gì đau khổ hơn thế giới bóng tối vô biên.

Vài giây sau biểu hiện của tên hề như phát điên, bởi vì Vương Trọng lại nhân cơ hội này bóp mũi hắn!!!

Chiếc mũi cao quý, vô cùng đẹp đẽ, rất rất quan trọng của hắn!

Trong đêm tối, vang lên tiếng cười vui vẻ của Vương Trọng, đây là giây phút vui vẻ nhất của nó kể từ lúc hiểu chuyện đến bây giờ, đương nhiên đi cùng là tiếng kêu vang khắp đất trời của tên hề Simba...

Sống, thì ra là việc vui vẻ đến như vậy.

Năm 526, tại thành phố Thiên Kinh, một trong một trăm thành phố lớn của liên bang Tự Do, học viện anh hồn Thiên Kinh nổi tiếng nhờ kỹ thuật Phù Văn, mỗi năm vào lúc nhập học bao giờ cũng là lúc náo nhiệt nhất.

“Bạn học, bạn học, lại đây xem nè, xã đoàn cấp cao hội Thành Lũy bất diệt của phân viện Chiến Sĩ, đang tuyển sinh học viên mới!”

“Đi ngang ghé qua đừng có bỏ qua, những sĩ quan thành công tương lai, quân trại Thiên Tài, hội Trọng Tài tuyển thành viên mới, hi, bạn học, xem chỗ tài liệu kia đi, đây chính là bước đầu tiên hướng tới tương lai huy hoàng của bạn!”

“Phân viện Phù Văn một trong mười xã đoàn lớn nhất, hội Mất Thần tuyển người mới, chỉ cần người có thiên chất, kẻ ngốc thì đứng qua một bên, nhanh nhanh nhanh!”

Cả trường học ồn ào náo nhiệt như chợ bán rau, mùa tân sinh viên nhập học luôn là mùa giành người, các sư huynh đều mặc những bộ đồ đẹp nhất của mình, đầu tóc cứ như đi biểu diễn, vừa tuyển người mới, vừa tìm kiếm những sư muội xinh đẹp, còn có việc gì có thể làm cho mọi người có thể có động lực hơn việc này được nữa.

“Hi, bạn học, tôi là hội trưởng hội Wonderful, hội Wonderful là một trong năm hội lớn nhất của tương lai, gia nhập hội bọn tôi chính là quyết định sáng suốt nhất của bạn khi vào học viện này, nơi đây chính là dành cho những người đặc biệt như các bạn, hi, các sư muội yêu quý, đừng đi, hãy nghe các sư huynh nói xong đã.” Bạn học Mã Đông cố gắng làm cho nụ cười của mình trở nên hòa nhã dễ gần, nhưng hai sư muội đáng yêu vẫn nhanh chóng trốn đi.

“Hội Wonderful không phải đã nằm trong danh sách đen của xã đoàn rồi sao, vậy mà còn dám ra ngoài lừa người.”

“Đừng rồi, đi nhanh đi, cái ông hội trưởng đó nhìn rất không đáng hoàng, ba mình nói nhất định phải cẩn thận với những lời đường mật và những vị huynh trưởng lòng dạ đen tối, chính là nói những người như hắn!”

Nhìn thấy bộ dạng đề phòng của hai vị sư muội, bạn học Mã Đông rất đau lòng, Vương Trọng bên cạnh bật cười: “Cậu vẫn nên bỏ cuộc đi, chỗ nào cũng có người rao bán sổ tay tân sinh viên, bên trong đều có giới thiệu chi tiết các xã đoàn của trường.”

“Cười, cậu chỉ biết cười, hay cho cậu là hội phó, có chút trách nhiệm đi được không!”

Vương Trọng không thể không cười, trong hội chỉ có hai người, một người làm trưởng, một người làm phó, nói chính xác thì, hội của bọn họ chỉ báo lên hội học sinh, vốn không có được phê chuẩn, là hội đen điển hình.

“Này, Này, sư muội, nhìn sư huynh một lúc... Sư muội đừng có đi!” Hôm nay Mã Đông trang phục lộng lẫy, mặc bộ đồ hoa hồng đen, nhìn có vẻ hợp thời, chỉ là đối với những sư muội thuần khiết mà nói, thế nào cũng thấy hắn có chút không đáng hoàng.

Vương Trọng phát truyền đơn cho những người đi qua, bởi vì bọn họ không phải là đoàn hội chính thức, chỉ có thể tìm một góc âm thầm lôi kéo người, một đoàn hội ít nhất phải có năm người, những sinh viên cũ căn bản không để ý tới bọn họ, chỉ có thể ra tay với những tân sinh viên, đây chính là ước mơ của bạn học Mã Đông.

Vương Trọng là sinh viên năm hai của phân viện chỉ huy học viện anh hồn Thiên Kinh, Mã Đông cũng là sinh viên năm hai khoa chỉ huy, hai người ở cùng ký túc xá, chỉ có điều Mã Đông hầu như ở bên ngoài trường, điều kiện của ký túc xá trường đối với anh ta mà nói là quá kém, Mã Đông là một người có lý tưởng, anh muốn lập ra một hội đoàn độc nhất vô nhị, những người ở đây có những đặc điểm riêng của họ, nhưng không thể dùng con mắt世俗 để đánh giá, không nhìn thiên chất, không nhìn hôn lực, chỉ nhìn tính cách và đặc điểm.

Đương nhiên, lý tưởng thì nhiều nhưng hiện thực lại khác biệt, tân sinh viên là hy vọng duy nhất của anh ta.

Hai người hét khan cả cổ cả ngày, mà không có ai thèm để ý, cổ hồng như sắp phát hỏa rồi, hai người ngồi bên đường uống nước ừng ực nói: “Tiếp tục như vậy không được, phải xuất chiêu thôi!”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Nửa cái thứ nhất!

Đôi mắt bạn học Mã Đông lộ ra vẻ tức giận, Vương Trọng khóc không được cười cũng không xong: “Cậu có chiêu gì thì cứ sử dụng đi, đừng quên, hôm nay là sinh nhật mình, tối nay về nhà mình ăn cơm.”

“À, cậu xem đầu óc mình chẳng ra làm sao, được rồi, mình phân công, cậu đi tới chỗ đông người phát xong truyền đơn, mình ở lại đây tiếp tục lôi kéo người, mình không tin, với dung nhan của mình mà không tuyển được mấy con chim non!” Mã Đông nói.

Vương Trọng cười cười gật đầu, dù sao anh không có chiêu.

Đội Vương Trọng đi khỏi, Mã Đông lập tức đứng dậy, ánh mắt chần chừ nhìn xung quanh, tuy anh chỉ muốn thu nhận các sư muội tươi non, nhưng để hội đoàn của cậu sống lại thì mới là việc gấp, nếu trong một tuần không tuyển đủ năm người, thì hội đoàn này cần phải giải tán rồi, đến họ đen cũng làm không được.

Đột nhiên mắt của bạn học Mã Đông sáng lên, bước nhanh về phía các sinh viên mới, chặn đường của các tân sinh viên, Mã Đông nháy mắt, tên nhóc này cao hơn hai mét, thân hình này cơ bắp này chắc chắn là phân viện chiến sĩ rồi.

“Bạn học, tân sinh viên phải không, gia nhập hội đoàn chưa?”

Tân sinh viên bị chặn đường ngỡ người một lúc, lập tức nở một nụ cười thật thà, cúi chào gật đầu: “Chào sư huynh, em là tân sinh viên Baron Gosta, đến từ thành phố Quick Buttons, chưa gia nhập xã đoàn.”

“Haha, rất tốt, vận may của cậu đến rồi, tôi xem tư chất của cậu không tệ, gia nhập hội Wonderful của tôi đi, đây là thiên đường của tình anh, đến đây, gặp hội viên của hội Wonderful Vương Trọng, sư huynh của cậu, đứng đầu cuộc thi trắc nghiệm lý luận khoa chỉ huy, cậu biết khoa chỉ huy chứ, là thiên đường của kẻ mạnh!” Mã Đông mở thiên tán, đem thành tích của Vương Trọng cho Baron Gosta xem, đồng thời che đi một nửa phần phía sau.

Đứng thứ nhất???

Baron Gosta thật sự ngạc nhiên, các huynh trưởng hầu như chỉ thích các sư muội, không có để ý gì đến cậu, cậu có thể gia nhập hội đoàn ưu tú như vậy sao?

“Huynh trưởng, em có thể được sao?” Baron Gosta có chút nói lắp rồi.

“Từ bây giờ cậu có thể gọi tôi là hội trưởng rồi, tôi đánh giá cao cậu!” Mã Đông giả tạo nói.

“Vâng, Sư... hội trưởng, em nhất định sẽ nỗ lực!” Baron gật đầu liên tục.

Toàn thân Mã Đông cảm thấy rất khoan khoái, chẳng trách có nhiều người muốn làm hội trưởng đến như vậy, thật tuyệt: “Baron à, hội trưởng giao nhiệm vụ đầu tiên cho cậu, đem bàn và tài liệu về kho, tôi đem địa chỉ gửi tới thiên tán của cậu.”

“À, hội trưởng, chúng ta vẫn tiếp tục tuyển người chứ ạ?” Baron Gosta háo hức hỏi.

Mắt Mã Đông lờm một cái: “Cậu xem hội Wonderful của chúng ta là gì, chúng ta chỉ chiêu mộ những tình anh đặc biệt, tố chất số một, thà thiếu mà tốt!”

Khuôn mặt hào hứng của Baron Gosta đỏ lên, đúng thật là thành phố lớn Thiên Kinh, phong cách của huynh trưởng học viện anh hùng bậc nhất thật sự mạnh hơn thành phố nhỏ của bọn họ!

Nhìn Baron nhẹ nhàng nhấc bàn lên, Mã Đông lần nữa cảm nhận được sự sáng suốt của mình, xã đoàn không thể thiếu hậu cần, cái này là một chơi ba rồi.

Mã Đông chuẩn bị tìm thấy Vương Trọng đang phá truyền đơn, từng xấp truyền đơn nhét vào túi lại: “Người anh em đi thôi, mình đã tuyển được người rồi, hôm nay là sinh nhật mười sáu của cậu, ngày quan trọng, ngày mai tiếp tục làm!”

Vương Trọng cười gật đầu: “Cậu không đem một nửa thành tích của mình đi gặt người chứ?”

“Gặt cái gì mà gặt, mình chỉ trần thuật sự thật... một nửa sự thật.” Mặt Mã Đông không quan tâm.

Vương Trọng là một “Wonderful”, khi ở trường trung học với một bài báo về “kiểm soát các kỹ năng chiến đấu trong vai trò cốt lõi của đoàn đội” thu hút sự chú ý của học viện, kết hợp với thành tích xuất sắc đã đốt lửa lòng trực tiếp được vào khoa chỉ huy, nhưng những phát triển tiếp theo lại làm cho người ta thất vọng, tiềm năng phát triển của vị “thiên tài này chỉ có 5, thấp hơn trình độ trung bình, cũng là nói, hoàn toàn là một người ở phái lý luận, vốn tưởng rằng anh ta thông qua giáo dục chính thống sẽ phát huy khả năng của mình, kết quả... dần dần mờ nhạt, về phía học viện cũng giả cảm giả diếc uống thuốc Hoàng Liên phải chăng nên không nói ra được, Vương Trọng càng trở thành chuyện cười của khoa chỉ huy.

Khoa chỉ huy đúng là đại diện của tình anh, cả một năm học, Vương Trọng cũng chỉ có một người bạn là Mã Đông.

Học viện anh hùng có bốn phân viện lớn, phân theo nhiều trọng điểm khác nhau: phân viện chỉ huy, phân viện dị năng, phân viện chiến sĩ, phân viện phù văn.

Phân viện chỉ huy là chiếc nôi của các sĩ quan, tất phải là học sinh toàn diện về lý luận, thiên chất, thực chiến, đương nhiên anh em con cháu của những gia tộc anh hùng có bối cảnh vững chắc đều ở phân viện này.

Phân viện dị năng chỉ tuyển những học sinh có năng lực đặc biệt, rốt cuộc thì những người trong thấp sáng hồn lửa chỉ có một bộ phận nhỏ sở hữu dị năng, đồng thời cũng bao gồm việc nghiên cứu khoa học dị năng.

Phân viện chiến sĩ chiêu mộ những học sinh ưu tú có tính hồn lực trưởng thành.

Còn về phân viện phù văn, thì tuyển những học sinh thấp sáng hồn hỏa, nhưng không có đặc điểm nổi bật, phân viện phù văn cũng là phân viện lớn nhất, cũng nhiều môn học nhất, bao gồm các chuyên ngành hỗ trợ khoa học phù văn, dù sao ở thời đại này, mỗi học sinh thấp sáng hồn hỏa đều là tài nguyên, cho dù không có hướng về chuẩn bị chiến đấu cũng có thể làm rất nhiều việc.

Đương nhiên tất cả các học sinh của học viện phù văn cơ bản đều có trái tim chiến đấu, nếu điểm thi tổng hợp có thể vào top ten của năm, thì có được cơ hội đổi chuyên ngành, trên lý thuyết, các học viện khác thành tích quá kém nên bị phán định không phù hợp yêu cầu chuyên ngành, cũng bị giáng xuống phân viện phù văn, chỉ là tình huống này trong hai trăm năm lịch sử xây dựng trường chưa bao giờ xảy ra.

Mã Đông tuy là khoa chỉ huy, nhưng lý tưởng đời người của anh hầu như không có một chút liên quan đến việc trở thành anh hùng.

Vừa mở cửa nhà, mũi đã ngửi thấy mùi hương thơm phức, Mã Đông đã chui vào nói: “Chú Vương, chắc chắn là tay nghề của chú rồi, sườn sốt chua ngọt, thật là thơm!”

Một người phụ nữ nho nhã bước tới, mỉm cười: “tiểu Đông đến rồi, ngồi tự nhiên đi, một chút nữa là xong rồi.”

“Di Shirley lại xinh đẹp hơn rồi, bạn gái con mà được một nửa như di thì con đã đốt hương kính phật rồi!” Mã Đông cười nói.

“Thằng nhóc này miệng ngọt như mật ấy.” Shirley cười nói, mặc dù không trang điểm, ăn mặc lại rất giản dị, nhưng vẫn không thể che giấu được vẻ nho nhã từ trong xương cốt.

Mã Đông không phải là chưa từng gặp mặt qua, nói thật, những người con gái thuộc tầng lớp thượng lưu trang điểm lòe loẹt không cách gì có thể so sánh với di Shirley được.

“Miệng thằng này có thể nói chết thành sống đó, không biết hôm nay ai lại rơi vào hố của nó đây.” Vương Trọng nói, tuy không biết quá trình, nhưng tân sinh viên bị Mã Đông xử chắc chắn là bị rồi.

“Cát, cậu như vậy là phủ định sức hút nhân cách của mình rồi, những sư muội nhỏ kia mới nhìn thấy mình, lập tức vừa khóc vừa hét xông vào, ôi, con người mình quá đáng hoàng rồi.” Mã Đông không khách sáo gấp một miếng sườn.

Shirley phì cười, có Mã Đông thì không khí luôn náo nhiệt, nhìn Vương Trọng với ánh mắt tràn đầy yêu thương từ bi, mười năm trước, cô và Vương Chiến Phong đều nghĩ Vương Trọng có thể không qua khỏi, nhưng Vương Trọng lại khỏi bệnh một cách thần kỳ, đó là món quà lớn nhất của thượng đế.

Bữa cơm diễn ra hòa thuận vui vẻ, có thằng hề Mã Đông này, cả buổi tối đầy ắp tiếng cười, Vương Chiến Phong cũng phá lệ uống một chút rượu, di Shirley vốn không che giấu thân phận cô nhi của Vương Trọng, Vương Trọng cũng không có tự buồn tự hận, mà ngược lại anh cảm nhận được sự ấm áp khi ở trong ngôi nhà này.

Qua một buổi tối ấm áp, tiễn Mã Đông đi, Vương Trọng về lại phòng mình, nhìn về phía cửa sổ, trong lòng cũng có chút xúc động, anh cuối cùng đã trưởng thành, vào học viện anh hồn luôn là mộng ước của anh, cũng muốn tìm cách để giải quyết vấn đề của bản thân, nhưng dường như không có gì giúp đỡ.

Một năm trôi qua, nhìn tân sinh viên nhập học, Vương Trọng cũng cảm thấy áp lực, nhưng suy nghĩ về nó, mình từ lúc cơ thể bệnh tật yếu đuối đến bây giờ, còn có cái gì phải oán hận, nếu không đủ, chứng tỏ bản thân nỗ lực không đủ, năm hai, mình phải nỗ lực hơn mới được, nghĩ rồi nghĩ Vương Trọng rơi vào giấc mộng, vẫn là thế giới đen tối kia, mười năm như một, bóng đêm vô tận vẽ ra một dãy cầu vồng, khóe miệng Vương Trọng lộ ra một nụ cười.

(Các sư muội đều nói, thu thập phiếu bầu mới là huynh trưởng tốt)

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Bàn xoay hy mệnh

Hy mệnh tiểu sừ Simba đạp cầu vồng từ trên trời hạ xuống, bầu trời xoay tròn, chuẩn bị xuống đất một cách nho nhã, chỉ là xuống đất không có vững lắm, đánh rầm nhẹ một phát xuống dưới đất.

“Vương Trọng, tối nay sao lại trễ vậy!” Tên hề treo người trên không trung xoay tròn, tay chân múa may.

“Tối nay là sinh nhật của ta, không có thì thôi đi, còn dám quên nữa hả, lại đây, hôm qua ngươi thua rồi, để ta bóp mũi ngươi, đừng có mà ăn quỵ!” Vương Trọng cười vẩy vẩy tay với Simba, mười năm nay, bởi vì có Simba nên anh mới sống lại, kiên cường tiếp tục sống.

Những thứ gọi là trò chơi của Hy Mệnh Tiểu Sừ thì vô cùng kỳ quái, năm năm trước thì có đủ các hình thức huấn luyện, có tiếng thú, các di sản văn hóa hỗn độn ở thời kỳ cũ, năm năm sau, Hy Mệnh Tiểu Sừ biến thành các loại quái vật dày vò Vương Trọng, lấy cái tên mỹ miều là biến thân trườn bò, đương nhiên không thiếu được đánh cược, điều này làm cho cõi mộng của Vương Trọng không bao giờ cô đơn.

Simba nhớ lại nhún vai: “Keke, đứa bé đáng ghét này, Hy Mệnh Tiểu Sư sẽ không ăn quýt, chỉ là hôm nay chúng ta còn có việc quan trọng hơn để bàn.” Simba nghiêm túc nói, nhưng mà một tên hề thì càng nghiêm túc càng thấy buồn cười, chỉ cần là không phải lúc luyện tập, thì Simba vô cùng thú vị.

“Chiều nay ngươi đã dùng rất nhiều lần rồi, nhưng mà, là một người anh em, ta có thể nghe cái gọi là chuyện quan trọng của ngươi trước!” Vương Trọng cười nói.

Simba lật tay lại, một hình ảnh ba chiều xuất hiện, giống như là hơi nước biển chứa nhiều năng lượng đang bốc hơi, chỉ là khi hơi nước biển bốc lên trời thì lại bị ánh sáng bao phủ một cách kinh ngạc, như là bị phong ấn, chỉ có một vài luồng khí rất nhỏ có thể thoát ra được.

Vương Trọng chuyển động ngón tay, mặt gian xảo nhìn chăm chăm vào mũi của tên hề: “Ngươi lại chiếu vào hồn hải của ta để làm gì, hậu quả của lời châm biếm rất nghiêm trọng đó.”

“Ke ke, ta là loại người như vậy sao, nghiêm túc chút đi, hôm nay Hy Mệnh Tiểu Sư vĩ đại có chuyện quan trọng muốn nói với ngươi!” Simba mở to mắt.

Mỗi người tinh táo đều có hồn hải, đây là nguồn căn của hồn lực, lấy cơ thể con người làm trục chính chiếu vào vĩ độ cao để thu lấy sức mạnh, tất nhiên hồn hải chỉ là một tên gọi, cảm giác của người thông thường chỉ là một vũng nước nhỏ, nhưng hồn hải của Vương Trọng, dưới sự nuôi dưỡng của đá Hy Mệnh thực sự như biển cả mênh mông, chỉ là đá Hy Mệnh vốn không tồn tại trên thế giới này, bất kỳ thế giới nào đều có quy luật trật tự của nó, những tồn tại vi phạm quy luật đều bị sức mạnh của trật tự tiến hành hủy diệt, nhưng đá Hy Mệnh lại mạnh quá sức tưởng tượng, sức mạnh của trật tự va chạm với đá Hy Mệnh dẫn đến biến động, nhưng lại hình thành tình huống kỳ lạ như bây giờ, hai luồng sức mạnh này tạo ra một sự cân bằng trong người Vương Trọng, chỉ là sức mạnh bị phong ấn đối kháng với hải triều giống như một bộ phim viễn tưởng.

Ngôi sao sáu cánh hỗn độn bao hàm sức mạnh các quy luật, cùng với hồn hải của Vương Trọng là một thảm họa, chỉ là Vương Trọng là một thân thể sống, dưới sự sống đôi của hai luồng sức mạnh, sức mạnh không đáng kể của anh giống như ngọn cỏ nhỏ sống trong khe đá, cho nên phong ấn xuất hiện một đường nứt, đường nứt này để duy trì sinh mệnh của Vương Trọng, chỉ là điểm hồn lực này thực sự ít ỏi đáng thương.

Những năm nay, Vương Trọng và Simba đã cố gắng thử rất nhiều cách, nếu như tìm không được cách, đừng nói đến con đường làm vua, ngay cả Vương Trọng cũng vĩnh viễn không thể duy trì được anh hồn, mà Simba càng không thể thực hiện được nguyện vọng thoát khỏi sự ràng buộc của đá Hy Mệnh mà đến thế giới hiện thực.

“Ngươi đang nghĩ đến cái gì?” Cả năm Vương Trọng đều quanh đi quẩn lại ở thư viện, thử tìm một số cách có khả năng, nhưng sau đó lại không có thu hoạch được gì, cấp bậc của loại sức mạnh này, đừng nói là học viện anh hồn, e rằng không ai có thể giải quyết được, hơn nữa vì sự an toàn của mình, anh không thể rêu rao công khai được, nếu không thì tám chín chục phần trăm là bị mổ xẻ phân tích.

“Tình hình ở duy độ thứ năm gần đây sao rồi?” Simba hỏi.

Vương Trọng cười cay đắng: “Ngươi còn phải chăm chọc nữa, ta chín mươi chín lần thất bại liên tiếp, giá trị định của hồn lực của ta chỉ có khoảng hai mươi, kỹ thuật có tốt tới đâu cũng không có tác dụng, căn bản không phá không được phòng ngự của đối phương.”

Bình thường người ta chỉ cần thấp sáng hồn hỏa, giá trị định của hồn lực kém nhất cũng phải năm mươi trở lên, thiên chất tốt thì có thể đạt được một trăm trở lên.

“Khà Khà, ngươi quên vũ khí thần siêu cấp của ta rồi sao, sử dụng bàn xoay Hy Mệnh của ta, có thể bẫy vận mệnh lên!” Hy Mệnh Tiểu Sư chống eo, cái mũi rung lên đắc ý.

“Ngươi muốn nói, bàn xoay Hy Mệnh hút bản chất linh hồn là đủ rồi sao?!” Vương Trọng ngạc nhiên vui mừng nói.

Miệng của Simba hít vào, lộ ra một nụ cười: “Đối thủ của ngươi càng ngày càng yếu, bản chất linh hồn của bọn họ đã không có tác dụng gì, nhưng mà không sao, Hy Mệnh Tiểu Sư có cách, đã đến lúc để triển khai thực lực chân chính của Simba rồi!”

“Ngươi phải trả cái giá như thế nào?” Sau một lúc im lặng, Vương Trọng đột nhiên hỏi.

Simba cười nói: “Ta là Hy Mệnh Tiểu Sư vĩ đại, việc con con này có đáng gì!” Nhưng ánh mắt của tên hề nhấp nháy.

“Haha, ta biết rồi, chắc chắn là ngươi sợ ta véo mũi nên mới hù dọa ta phải không, học ai không được lại đi học Mã Đông, thôi bỏ qua, không vội, ta mới thành niên, cái ta có là thời gian...” đột nhiên Vương Trọng phát hiện thân thể của mình không cử động được nữa.

Simba từ trong túi lôi ra một bàn xoay to như người hắc, chớp mắt cả không gian biến thành màu sáng và tối: “Ngươi sao có thể so sánh Hy Mệnh Tiểu Sư vĩ đại với thằng nhóc hồn xược đó, ta là Simba Vĩ Đại!”

Bàn xoay Hy Mệnh một nửa có cảm giác u tối như lỗ đen, một nửa sáng chói như ngọn lửa, xung quanh có một cái kim đồng hồ hình tên hề rất buồn cười, nhìn cũng rất giống Simba, chỉ là sung năng của tên hề mới chỉ có một phần ba.

Lúc đầu Simba có nói qua, lúc kim đồng hồ tên hề hút đủ bản chất linh hồn thì có thể khởi động phán đoán vận mệnh một lần, nhưng rõ ràng còn cách rất xa.

“Simba, đừng có nói bậy, chúng ta có thời gian!” Vương Trọng hét lên, nhưng âm thanh căn bản không truyền đi được.

“Haha, Vương Trọng để cho ngươi mở mang kiến thức về Hy Mệnh Tiểu Sư nữ vĩ đại, lấy danh tiếng của Simba, đưa ra phán định, nếu kim đồng hồ chỉ về ánh sáng, giá trị đỉnh của linh hồn ngươi sẽ tăng gấp đôi, nếu chỉ về bóng tối, giá trị đỉnh của hồn lực sẽ giảm xuống một nửa!” tên hề cười rất tươi, cái mũi đỏ đỏ kiêu hãnh run lên, hai tay giữ chặt bàn xoay Hy Mệnh.

Vương Trọng rất nôn nóng nhưng toàn thân căn bản không thể cử động, giá trị đỉnh giảm một nửa đối với anh mà nói không có nguy cấp, heo chết không sợ nước nóng, nhưng một khi sức mạnh tăng gấp đôi, thì nghĩa là sức mạnh chiến đấu của anh sẽ thay đổi hoàn toàn, nhưng Vương Trọng hoàn toàn hiểu rõ phong ấn vận mệnh của mình là trò quỷ gì, điều này cần phải trả giá lớn như thế nào?

Một đạo lý rất đơn giản, muốn đạt được thì phải hy sinh.

Nhìn Vương Trọng đang cố gắng ngo ngoậy, Simba nâng mặt mình lên làm mặt quỷ lớn: “Simba rất vui, có thể đến thế giới này làm bạn với ngươi, đây chính là quà tặng sinh nhật Simba tặng cho ngươi, vận mệnh chính là cái bàn giặt bằng gỗ, để chúng ta cùng vui về gỗ vào!”

Kim đồng hồ hình tên hề của bàn xoay Hy Mệnh giống như chấp thêm cánh, quay điên cuồng, cả thế giới biến thành hai màu sắc của bóng tối và ánh sáng không ngừng xoay vần, dần dần, kim đồng hồ tên hề ngày càng chậm, nhưng rõ ràng khu vực bóng tối ngày càng rõ ràng, bởi vì năng lượng của kim đồng hồ không có đầy, những giọt mồ hôi trên trán của Simba cũng rơi xuống lã chã, nhìn thấy đã đến lúc dừng ở bóng tối, Simba mạnh mẽ đá một cú đi ra, kim đồng hồ chạm phải khu vực ánh sáng, cả thế giới đều đột nhiên rung động mạnh mẽ.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Anh trai ở đây à!

Simba vui vẻ bật lên, dạng hai chân ngón tay chỉ lên trời, hét một tiếng lớn: “Lucky!”

Sau đó tên hề ở trên không, tên hề mà to bằng Vương Trọng không ngừng thu nhỏ lại, thu nhỏ tới chỉ còn bằng bàn tay, rớt từ không trung xuống, bàn xoay Hy Mệnh biến mất, không gian biến thành một màu đen đơn thuần.

Vương Trọng hồi phục lại được hành động, liền xông qua, đỡ lấy Simba đang thoi thóp, cắn chặt răng: “Tên khốn nhà ngươi, ta không cần món quà đáng chết này, ngươi mau biến lại như cũ cho ta!”

Simba bé nhỏ rung rung mũi: “Bạn... của ta, đây là điều cuối cùng ta có thể giúp ngươi...”

Cố gắng giơ tay ra sờ Vương Trọng một lát, nhưng cánh tay không chút sức lực rớt xuống: “Ta mệt quá, khó chịu quá, bạn ơi, chúng ta vĩnh... biệt...” Simba từ từ nhắm mắt lại.

Vương Trọng cuối cùng không nhịn được, nước mắt tuôn trào, lúc anh mới hai tuổi nằm trên giường bệnh chịu đựng nỗi đau thấu xương cốt, anh không khóc, nhưng bây giờ người đã bầu bạn với cậu mười năm...

Vương Trọng cắn chặt răng, lần đầu cảm thấy nhỏ bé yếu đuối và giận dữ đến như vậy.

.....ơ.... là ảo giác sao, Simba hình như đang nhìn trộm anh?

.....không phải là ảo giác, Simba bé nhỏ đang nằm trên lòng bàn tay của Vương Trọng trộm cười....

Thằng...nhóc này lại để bị lừa khóc luôn rồi!

“Ngươi...” Vương Trọng nước mắt lưng tròng lấm bầm.

Thấy Vương Trọng phát hiện, Simba liền ngồi dậy: “Kaka, Vương Trọng à, đừng đừng, chỉ là đùa thôi mà, ngươi thấy ta đã đủ thảm rồi mà. Này, này, chúng ta nói lý được không, thằng nhóc đáng ghét này, đừng có nhéo mũi ta!”

A...

Sáng sớm ngày thứ hai, Vương Trọng ngán ngơ một chút, trước đây anh luôn dậy vào lúc sáu giờ, tối nay giấc ngủ rất nặng nề, chưa bao giờ có cảm giác như vậy.

Simba, Simba đâu?

Vương Trọng gãi đầu, Simba cuối cùng còn khởi động cái bàn xoay quỷ quái nào đó, bên cạnh hồn hải, Hy Mệnh tiểu sư nữ chỉ còn lại kích thước như lòng bàn tay, cường ép khởi động bàn xoay Hy Mệnh làm hấn phải trả cái giá không nhỏ, đã đi vào giấc ngủ nặng nề, nếu làm lần nữa không chừng thì mất mạng, tiếp theo thì phải dựa vào hấn rồi.

Khe hở phong ấn bị nứt ra lớn hơn một chút, tuy giá trị đỉnh chỉ nâng cao được 50 Grasso, nhưng mà đối với Vương Trọng mà nói, ý nghĩa thì hoàn toàn khác rồi!

Cái này là mùi gì?

Trong phòng này tỏa ra mùi vị quái lạ, suýt chút nữa hun chết chính Vương Trọng, trên giường là màu sắc quý quái gì, giống như bị bùn ngấm, Vương Trọng vội vàng mở cửa sổ ra, đây tuyệt đối không phải là mình tè dầm trên giường.

Tinh thần khoan khoái dễ chịu, tuy nói là hồn lực vẫn không ổn định lắm, nhưng Vương Trọng cảm thấy trong cơ thể lộ ra sức sống hừng hực khí thế.

Vui vẻ mở cửa ra, ngửi thấy mùi thơm của cơm, bụng liền kêu ục ục, trên bàn đã bày ra bữa ăn sáng phong phú, với một tấm giấy note.

“Tiểu Trọng, từ hôm nay con bắt đầu là một nam tử hán chính hiệu rồi, làm những việc mình muốn làm, mỗi con đường trên thế giới này đều do con người đi mà thành... cha dẫn đi Shirley đi tuần trăng mật bù, con hiểu mà, kẻ theo đuổi đi Shirley của con rất nhiều, gần đây tài nghệ nấu ăn của ta sắp không làm hài lòng cô ấy nữa rồi, vợ là lớn nhất, chiến đấu đi, thiếu niên, con là giỏi nhất đó.”

Vương Trọng không nhịn được cười, sắc đẹp của chú Vương không đủ, chỉ cần ngày sau bổ sung một chút thôi, những năm gần đây, thất vất vả cho hai người rồi, anh cũng sẽ cố gắng, chuẩn bị cho hai người một bài thi hài lòng.

Ăn sáng xong, Vương Trọng chạy thực mạng tới trường, đây cũng là một cách luyện tập, dù sao hôm nay cũng không có tiết học, phải nghĩ cách tuyển đủ người cho hội Wonderful thôi, trên đường đi, Vương Trọng cảm thấy một thế giới hoàn toàn khác, bước chân rất nhẹ nhàng nhanh nhẹn, mọi thứ xung quanh đều rất rõ ràng, gần như có thể cảm thấy được thực vật đang hít thở.

Tiếc là Vương Trọng không có soi kính, ánh mắt đục ngầu yếu ớt của anh trước đây đã trở nên sâu xa như biển cả.

Vừa tới nơi, thì thấy Mã Đông và một thanh niên trắng kiện đang ra sức hô hào kêu gọi, xem ra đây chính là thằng bé tội nghiệp bị Mã Đông lừa phỉnh.

“Baron, thần tượng của cậu đến rồi, đây chính là hội phó của hội Wonderful.” Mã Đông nói.

Baron lập tức bước tới, nhanh chóng cúi gập người, chỉ là cái đầu của cậu, khí thế có vẻ nóng vội: “Chào huynh trưởng, em là Baron Gestalt, hội viên của hội Wonderful, xin huynh trưởng chỉ giáo.”

Vương Trọng dờ khóc dờ cười, ai chỉ giáo ai còn chưa biết được, nhìn thân hình của Baron, e rằng ở học viện chiến sĩ cũng thuộc loại ưu tú, Mã Đông bên cạnh nháy mắt ra hiệu, dường như muốn nói, thấy anh đây có tài không.

Cho dù thêm một Baron, cũng không thể thay đổi tình huống ngại ngùng của hội Wonderful, so sánh sơ sai, các hội đoàn khác đều là trăm hoa tụ hội, các sư huynh đẹp trai ngồi ngồi, các sư muội xinh đẹp như hoa, bản giới thiệu hội đoàn đẹp, cùng với thành tích tuyệt vời của các xã đoàn, hoàn toàn vượt qua hội Wonderful, cũng chỉ có người như Baron mới bị lừa phỉnh thôi.

Đột nhiên các sinh viên trở nên ồn ào, một đám người nhìn về phía đông: “Chị Natasha!”

“Đúng là chị Natasha rồi, chị Natasha bông hồng đen và chị Milami đến rồi!”

Vương Trọng và Mã Đông mặt đối mặt nhìn nhau, chỉ có thể cười cay đắng lắc đầu, lần này đúng là không có cách nào nữa rồi, năm đầu tiên Natasha nhập học đã là nhân vật nổi tiếng, là thiếu nữ thiên tài của học viện chỉ huy, nghe nói còn là cháu gái của hiệu trưởng, Bông Hồng đen là một trong bốn xã đoàn lớn nhất của học viện, năm đầu tiên gia nhập hội thì đã làm phó hội trưởng, năm nay do hội trưởng trước đây tốt nghiệp rồi, năm nay do Natasha đảm nhận chức hội trưởng. Khí thế của Hoa Hồng đen ngày càng rùng rợn.

Chỉ luận về tư cách con người, trong học viện thực sự không có ai có thể so sánh được với Hoa Hồng đen.

“Xài, có gì to tát chứ, rồi sẽ có một ngày, hội Wonderful sẽ trở thành một trong năm xã đoàn lớn nhất!” Mã Đông giả vờ coi thường nói, nghe nói anh ta cũng bị từ chối vào Hội Hoa Hồng đen nên mới nghĩ ra việc thành lập hội Wonderful.

“Này, này, người của hội Wonderful đâu, đại tiểu thư đây muốn vào hội!” một giọng nói dứt khoát cất lên.

Ba người Vương Trọng quay đầu lại, xuất hiện trước mắt một đứa con gái tóc vàng ngắn xinh đẹp, thân hình không cao, nhưng tỷ lệ thì rất chuẩn, đôi mắt to chớp chớp vô cùng lanh lợi, Mã Đông há hốc mồm... cô ấy tại sao lại xuất hiện ở đây?

Đứa con gái cười bước tới, Mã Đông vui mừng giang hai tay ra, sau đó đứa con gái liền đi ngang qua Mã Đông, ôm lấy Vương Trọng một cách thân tình: “Anh Vương Trọng, lâu rồi không gặp, còn nhớ Emily không!”

Vương Trọng ngại ngùng gãi tay ra: “Ai có thể quên Emily đáng yêu chứ, chỉ là sao em lại tới đây?”

Mã Đông bên cạnh rất không hài lòng kéo cà vạt của Emily: “Tiểu nha đầu thói này, xem cho rõ, anh mới là anh họ của em, là người thân đó!”

Emily tròn mắt nhìn Mã Đông: “Mã Đông Đông bỏ bê việc chính đi làm việc phụ kia, cậu của em nói rồi, kêu em đừng có học anh!”

Vừa nhắc đến ông già của mình, Mã Đông liền sợ hãi, đột nhiên hỏi một câu: “à, tại sao em lại tới đây?”

“Ngốc vậy, bốn nhân là tân sinh viên của học viện anh hùng Thiên Kinh, đặc biệt chiêu mộ!” Emily tự hào đứng thẳng, ưỡn thẳng ngực còn chưa phát triển lên, ra bộ đáng yêu.

“Trời ơi, tính trưởng thành hơn 9.2 của anh, cộng thêm dị năng phát lửa lại dám đến chỗ bọn anh, xếp hạng của anh St.Mont cao hơn bọn anh nhiều, hiệu trưởng anh St.Mont của bọn anh đang khóc muốn ngất trong phòng vệ sinh kia.” Mã Đông cười nói, đây gọi là trời giúp, Emily là thiên tài mà bất cứ học viện anh hùng nào đều muốn giành giật.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Hội hoa hồng đen

“Baron, còn không nhanh giúp bạn học Emily điền bảng đăng ký đi, anh đã nói cái gì rồi, hội Wonderful của chúng ta chỉ cần tính anh, tính trưởng thành 9.2 được đặc cách tuyển dụng như em ấy mới miễn cưỡng đủ tư cách gia nhập.” Mã Đông bắt đầu giả vờ bộ dạng rất oách, Baron Gosta thì mặt đầy sự ngưỡng mộ, hội trưởng thật lợi hại quá, tính trưởng thành của Baron chỉ có 7, căn bản không có cách gì so sánh được với Emily. Thông thường dưới 4 là kém, 6,7 thuộc dạng trung bình, 8 thuộc loại ưu tú, trên 9 thì thuộc loại thiên tài rồi, chỉ có tư cách trên 9 mới có bài kiểm tra chi tiết có điểm số lẻ.

Mã Đông không thèm quan tâm tại sao Emily lại tới, thúc giục cô điền đơn, có được Emily, hội Wonderful của anh có thể như súng hơi có thêm đạn rồi.

Lúc này một đám người đi hướng về phía bọn họ, đứng đầu là Natasha và Milami.

Bàn tọa của Mã Đông căng cứng, nếu như ngày thường thì anh rất vui mừng, thật tốt biết bao nhiêu khi có được cơ hội giao lưu với nữ thần, nhưng vào lúc này, rõ ràng anh nhìn thấy ánh mắt của hai người đó đang nhìn chằm chằm vào Emily.

“Xin hỏi đây có phải là bạn học Emily không, chị là hội trưởng của hội hoa hồng đen Natasha, vị này là hội phó Milami.” Natasha mỉm cười, nói với nhịp điệu không nhanh không chậm, mái tóc dài màu tím nhạt cộng với khí chất nho nhã từ trong xương cốt, trong chốc lát, nắm bắt được toàn bộ cục diện, đây chính là phong thái của nữ thần, Mã Đông đến lời nói gần đến miệng mà cũng quên không nói, đôi mắt nhìn chằm chằm vào bộ ngực của nữ thần, đường cong này, thật sự làm cho người ta không thể không thêm muốn.

“Bạn học Emily, hội Hoa Hồng Đen của bọn tôi là hội đoàn tốt nhất của học viện, em mà đến chỗ bọn tôi thì nhận được sự tiến bộ tốt nhất, còn có thể kết bạn với rất nhiều người, nếu em mà gia nhập hội Wonderful không có học sinh nào công nhận này thì lúc nào cũng có nguy cơ bị giải tán.” Phó hội trưởng Milami, chiều cao hơn 1m7, đôi mắt đen tuyền, xem ra là người rất nghiêm túc bảo thủ, là người phụ trách cụ thể của hội Hoa Hồng Đen, biệt danh là “Vú Em”.

“Kaka, phó hội trưởng Milami, không thể nói như vậy được, hội Wonderful của bọn tôi còn rất...” Mã Đông không bao giờ là người chịu thiệt, định giải thích quyết liệt, nhưng đột nhiên nghĩ lại Milami còn là cán bộ hội học sinh, sinh mệnh bèo bọt của anh còn nằm trong tay người ta.

Emily còn không buồn nhìn đối phương, phẩy phẩy tay: “Không có hứng thú, tôi đã gia nhập hội Wonderful rồi.”

Milami nhăn mày, trong trường này không có ai dám ăn nói kiểu đó với cô ta, tiểu nha đầu thói này có chút điên cuồng à.

Bạn học Vương Trọng, ‘Tiểu luận kỹ thuật khống chế chiến đấu’ với ‘Giả thiết sinh mệnh Phù Văn’ rất đặc biệt, có hứng thú tham gia hội Hoa Hồng Đen bọn ta không?” Natasha đột nhiên nói, hình như không đề ý tới sự từ chối của Emily.

Đột nhiên mặt của Mã Đông đỏ bừng, lại ca bài ca gì nữa đây?

Mà các học viên xung quanh đều ồ lên, ai mà không biết hội Hoa Hồng Đen đãi ngộ tốt, nhiều người đẹp, ngưỡng cửa lại cao nhất, mỗi thành viên đều là nhân vật nổi tiếng của các khoa khác nhau, lại đi mời một tên bỏ đi như Vương Trọng gia nhập?

“Hội trưởng, tôi phản đối, tên nhóc này là nổi nhục của khoa chỉ huy, dùng không bao lâu sẽ bị chuyển khoa, chúng ta không thể thu nhận hắn!” Milami không chút nề mặt nói.

Một số người biết hay không biết đều bắt đầu thì thầm tình hình của Vương Trọng nhanh chóng sẽ bị chuyển đi thôi, một số khác bỗng nhiên tỉnh ngộ, ánh mắt lộ ra một chút thương xót, thiên chất tốt như vậy, lại mắc triệu chứng hơn 9.2 ngưng tụ tan rã, giống như người bình thường một khi phát lực thì cơ bắp sẽ như bị co giật, không chỉ là một chữ ‘Thảm’.

Vương Trọng ngược lại lại không quan tâm cười cười: “Đa tạ hội trưởng Natasha, nhưng mà tôi nghĩ tôi phù hợp với hội Wonderful hơn.”

Natasha áy náy gật gật đầu, cô vừa mới nhận chức hội trưởng, trước mặt phản đối ý của chị Milami cũng không tốt lắm.

“Được rồi, không muốn gia nhập hội chúng tôi thì biến hết đi, đây không phải là siêu thị!” Emily đã bắt đầu đuổi người, người đầu tiên bị đuổi là Milami.

Milami liếc Emily một cái: “Cô sẽ hối hận vì quyết định ngày hôm nay, hội trưởng, chúng ta không nên lãng phí thời giờ ở đây nữa đi.”

Nữ thần vừa đi, cửa của hội Wonderful lại đóng, vốn dĩ bởi vì Emily gia nhập có thể thu hút thêm vài người chắc chắn là không vấn đề gì, nhưng làm ầm lên như vậy, hội Wonderful không được mấy hôm hoạt động, ai mà không biết là cái bà chị Milami có biệt danh là bà cô già rắn độc, bị cô ta đề ý thì không có trái gì ngon để ăn rồi, quả nhiên đến Natasha còn phải nhường cô ta mấy phần.

Emily mới đến học viện, bởi vì được đặc cách tuyển dụng, còn có cả đồng thủ tục và bài kiểm tra độ sâu, Mã Đông nhanh chóng thu dọn quây, sợ lại có người đến thọc gậy bánh xe, cho dù có dùng tiền để thuê thì cũng phải tuyển đủ người, có sự đồng tình mạnh mẽ của Emily, hội Wonderful của anh cũng coi như là có chút hy vọng.

Vương Trọng vẫn như thường lệ ôm lấy cái thư viện, nhưng mà hôm nay tâm trạng không được thanh tịnh, anh cảm thấy mình có gì đó khác, một chút hồn lực này có thể đối với đa số mọi người mà nói không có gì đáng kể, nhưng đối với Vương Trọng thì hoàn toàn khác.

Cắt sách vào, đi tới lầu huấn luyện OP bên cạnh thư viện.

Hệ thống OP, ngụ ý là “Hoàn mỹ siêu việt”.

Thấp sáng hồn lực chỉ là bước đầu tiên, quan trọng nhất là bồi dưỡng anh hồn, một khi anh hồn hình thành, hồn lực sẽ tăng dữ dội, đồng thời có được kỹ năng hồn bá tính dễ nổ mạnh mẽ, tỷ lệ thành công của khóa bồi dưỡng của học viện anh hồn là mười phần trăm thôi cũng là hạng nhất rồi, những năm gần đây trình độ của Thiên Kinh dao động ở tám chín phần trăm, âm thầm có chút áp lực, hơn nữa đối với những học sinh chưa được bồi dưỡng anh hồn mà nói cũng mất đi cơ hội trở thành tinh anh, sau khi tốt nghiệp chỉ có thể gia nhập quân đội phổ thông hoặc là làm công việc hậu cần bù cho.

Để hình thành anh hồn, mỗi học sinh đều dùng các phương thức tối luyện hồn lực với kỹ thuật của bản thân, đợi đến thời khắc anh hồn ngưng tụ, chỉ có duy nhất một cách, đó chính là chiến đấu!

Ở đây không thể không đề cập đến một nhà khoa học vĩ đại của liên bang tự do Charlie Copernicus, vị này từng ước mơ trở thành thiên tài siêu anh hùng, do thiên chất chiến đấu bình thường, không có ai bằng lòng gọt giũa ông, ông thiếu đi kinh nghiệm thực chiến, cuối cùng không thể rèn luyện được anh hồn, vì “ước mơ của những người như ông”, Charlie tạm thời vứt bỏ vũ khí để nghiên cứu khoa học, lấy kỹ thuật hiện thực hư cấu của thời đại cũ làm nền tảng, dung nhập lực lượng phù văn, muốn sáng tạo ra một máy mô phỏng chiến đấu, kết quả bất ngờ phát hiện ra “không gian năm chiều”, cũng được gọi là “Không gian linh hồn”, cũng chính là vật dẫn của “hệ thống OP” thời nay, sau khi thành Grant Grasso, lại là một nhà khoa học vĩ đại thay đổi nhân loại.

OP là dựa trên mặt phẳng của “Không gian năm chiều” thực hiện, cả hệ thống giữ gìn và năng lượng lại được thành lập và xây dựng bởi năm tập đoàn siêu cấp của liên bang tự do, tiện bề cho các học sinh trong giai đoạn rèn luyện linh hồn tối luyện kỹ thật chiến đấu, tạo nên những anh hồn có thành tựu tốt nhất.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Cuộc chiến giữa linh mới

Hồn lực là chìa khóa để vào thế giới OP, đây chính là thiên đường của những người học anh hồn, phương pháp chiều không gian thứ năm giống như những trải nghiệm chiến đấu chân thực, nhưng lại không có tử vong thật, đương nhiên những vết thương và những cái chết hoàn toàn có cảm nhận giống như thật, và những cảm giác đó không dễ chịu chút nào.

Năm đó đối mặt với sự trưởng thành của các đế quốc dã man, những liên bang tương đối bảo thủ bắt đầu suy yếu, đế quốc cũng ham muốn kế thừa tài nguyên của liên bang từ lâu, nhưng sự ra đời của hệ thống OP đã cứu vớt được cục diện, hình thành nên sự cân bằng.

Cho đến bây giờ, hệ thống OP tuyệt đối luôn là No.1 trong lòng các thanh niên.

Vương Trọng sử dụng OP cũng được hơn một năm rồi, thành tích chiến đấu vô cùng hoa lệ, trong thời gian một năm đánh được chín mươi chín trận không phải là chuyện đặc biệt siêng năng, nhưng chín mươi chín trận đều thất bại liên tiếp thì hoàn toàn khác, sở dĩ mỗi trận đều cố gắng vật lộn là vì chỉ khi đối thủ bỏ ra những giá trị đỉnh kỹ thuật chiến đấu mạnh nhất đặc ý nhất, thì bản xoay hy mệnh mới có thể hút được bản chất linh hồn.

ID trong OP của Vương Trọng là Nhà Vua Mạnh Miệng, kỳ thực anh lấy cái tên này lòng chứa đầy hy vọng, bởi vì miệng Simba thường xuyên đề cập đến con đường làm vua, Vương Trọng liền đặt cái tên có lý tưởng như vậy, kết quả... bây giờ trở thành một câu chuyện cười, một câu chuyện cười đối với những người trong học viện.

Vương Trọng kích hoạt trận Phù Văn, hồn lực nhập vào, bước vào không gian năm chiều, ID Nhà Vua Mạnh miệng hiện lên trên hệ thống.

“À, các anh em, nhanh đến xem, Nhà Vua giá lâm rồi, mau mau hành lễ đi!”

“Ôi dào, Nhà Vua huynh sao hôm qua không đến, đúng là một ngày không gặp giống như cách cả ba mùa thu ấy!”

“Đáng tiếc, chiến tích của chúng ta không thể nào so sánh được với Nhà Vua huynh rồi.”

“Loại ăn hại như mày làm sao có tư cách giao đấu với Nhà Vua huynh được, một đám rác rưởi, mau mau quỳ thỉnh an đi.”

Hệ thống OP có một diễn đàn giao lưu vô cùng nhanh lẹ, chiến đấu hơn một năm, Nhà Vua Mạnh Miệng cũng đã giống như tên hề, không ít người mới lần đầu vào hệ thống OP đều cảm giác tồn tại và tự tin trên người Nhà Vua Mạnh Miệng, người ta thường nói có sự khởi đầu tốt là đã thành công một nửa, trên một ý nghĩa nào đó thì Vương Trọng đã làm không ít việc tốt, chỉ là bản thân anh thì khá là thảm.

Đối với những lời trêu chọc xung quanh, Vương Trọng cũng quen rồi nên thấy bình thường, đi vào chiến đấu với đối thủ luôn, đối với chiến sĩ anh còn điều quan trọng nhất vẫn là việc chọn vũ khí, anh chọn bữa một vũ khí, bởi vì vũ khí nào đối với anh cũng giống nhau, trước đây là vậy, bây giờ cũng là vậy.

“Nhà Vua huynh vẫn là lạnh lùng kiêu ngạo như vậy, trước giờ vẫn vậy!”

“Nhìn đi, nhìn xem thế nào gọi là phong thái của nhà vua nhé, ý chí kiên cường, cái loại rác rưởi các ông nhìn mà học tập nhé!”

“Tự tin như vậy, cả OP này cũng thật không có người thứ hai đâu!”

“Không biết ai có thể là đối thủ của Nhà Vua huynh, hôm nay là ngày khai giảng, mấy lính mới thật có phúc đó.”

Thực ra những người ngồi xem cuộc chiến đấu của Vương Trọng cũng có trình độ khá là thấp, khoảng mười mấy người, chỉ là những người rảnh rỗi nói chuyện tào lao kiếm niềm vui từ Vương Trọng, những người có thực lực thực sự sẽ chú ý đến những cuộc chiến đấu giữa các cao thủ với nhau.

Căn cứ tỷ lệ thắng và điểm chiến đấu trên chiến trường, những người tham gia hệ thống OP bị phân thành cấp bia đỡ đạn, cấp kẻ dừng cảm, cấp tinh anh, và cấp cung điện.

Rất nhanh chóng Vương Trọng tìm được đối thủ: “Súng Vương Trương Lai”, chiến tích 0, cấp bia đỡ đạn, rõ ràng là người mới, điểm này Vương Trọng không có ngạc nhiên, về cơ bản, bây giờ anh chỉ có thể rèn luyện với lính mới lần đầu vào OP, tự nghĩ rằng năm xưa Tiến sĩ Charlie phát minh ra OP, nếu giờ ông nhìn thấy chiến tích tệ thảm của anh thì chắc cũng muốn khóc.

Đối thủ chọn một khẩu súng tay phù văn bình thường, nhìn bộ dạng là chiến sĩ từ xa, ở hệ thống OP có các loại vũ khí phù văn khác nhau, không hạn chế sử dụng, nhưng không có tác dụng bổ sung, các chiến sĩ lúc chọn đều là chọn đồ phù hợp thuận tay.

Còn Vương Trọng... lại tay không tác sát đi vào, mặc dù Vương Trọng từ lâu đã không có hy vọng gì nhưng vẫn có chút lo lắng, mẹ nó lấy đại một thanh đoản kiếm cũng được.

Trường thi đấu là một sân thể thao thông thường, không có vật chắn, hoàn toàn dựa vào kỹ thuật.

Hai vị chiến sĩ bước vào trạng thái chuẩn bị, vây quanh là khoảng hơn mười khán giả rảnh rỗi hào hứng cổ vũ, có khi tâm trạng của mình không tốt, đến xem biểu hiện vụng về của Nhà Vua Mạnh Miệng để có thể giúp hồi phục được lòng tự tin, chỉnh đốn tâm trạng, hơn nữa nhìn sự tự tin của Nhà Vua huynh, tay không một tác sát, đây chính là khí thế hơn người muốn xưng bá thiên hạ đó!

Súng Vương Trương Lai và Nhà Vua Mạnh Miệng đều đã lên sân thi đấu, hai người đều chọn mặt hệ thống, tâm trạng của Súng Vương Trương Lai hình như cũng không tốt lắm, hoặc là vô cùng không hài lòng với đối thủ như Vương Trọng, lên cũng không thèm chào hỏi, cầm súng xông vào bắn phủ đầu.

Vương Trọng vô tình né được, cú bắn xẹt ngang qua ngực, động tác nâng súng vừa nhanh vừa độc ác, nếu như trước đây, với phản ứng thân thể của Vương Trọng thì đã trúng rồi, rõ ràng biết nên làm thế nào, nhưng thân thể không theo kịp, nếu đổi lại là người có sự dẻo dai kém một chút, thì e rằng chắc cũng đã tức chết.

Nhưng lần này, Vương Trọng lại cảm giác cả người đều như đang dung hòa với môi trường, người di chuyển tự do, lại tránh được một cách thần kỳ.

Đối thủ cũng ngạc nhiên ngẩn người ra một chút, bắn ở giữa tuy là lực sát thương nhỏ nhất, nhưng khó tránh nhất, súng lục phù văn thông thường vốn dĩ dựa vào bắn tia với cường độ cao mà dồn chết đối thủ.

Không do dự, hần lại bắn liên tục ba phát nữa, hầu như tiếng súng vừa phát ra thì thân thể Vương Trọng lại cử động, di chuyển liên tục, giống như trong tình thế ngàn cân treo sợi tóc mà tránh được ba viên đạn của đối thủ.

Trong lòng Vương Trọng vui mừng khôn xiết, Simba thực sự đã làm được rồi!

Hồn lực 50 Grasso đủ để anh chống cự được các động tác chiến đấu mà không đến nỗi biến hình!

Những cảm giác quen thuộc đã quay trở lại, cảm giác tự tại trong giấc mộng cuối cùng đã trở về với cơ thể anh, cảm giác cứ như đang bay!

Đám đông vây quanh lại được trận cười hả hê, thượng đế ơi, kỹ thuật bắn mà đến Vương Trọng cũng có thể tránh, thì chúng ta trình độ tệ đến mức nào nữa đây, chẳng lẽ đây chính là ‘không có tệ nhất mà chỉ có tệ thêm’ hay được nhắc đến trong truyền thuyết.

Hơn mười người đang xem trận đấu đều đang hồ đồ vui vẻ, mà Súng Vương Tương Lai mặc dù đang nhìn, nhưng người có mắt tinh tường đều có thể nhìn ra sự giận dữ trong ánh mắt của anh ta.

Đoàng đoàng đoàng. . .

Đây là ba phát súng theo hình thức đề thêm, trong tình thế thông thường, chiến sĩ từ xa sẽ cố gắng giữ khoảng cách, nhưng vị đại ca này lại tiến lên, ý đồ là kéo ngắn khoảng cách để nâng cao tỷ lệ bắn trúng mục tiêu, đây tuyệt đối là biểu hiện của sự không tự tin.

Ba phát súng đề thêm hiện lên hình chữ nhảm về Vương Trọng, Vương Trọng không có di chuyển bậy bạ, mà trong giây lát nghiêng mình đồng thời xoay người thành hình cung.

Ba phát đó lại bắn vào không gian. . .

Các vị đại ca xem trận đánh cười ngả nghiêng, cuối cùng cũng xuất hiện huynh đệ ngang hàng với Nhà Vua Mạnh Miệng, không biết chừng hai người là huynh đệ ruột cũng nên.

Súng Vương Tương lai cũng hoàn toàn bị làm cho tức giận, đột nhiên lại quăng súng qua một bên?

Cả phòng khán giả cười bò ra, đúng là cuộc thi đấu buồn cười nhất trong lịch sử, thân là một tay súng, lại có thể vứt súng đi. . .

Súng Vương Tương Lai xông về phía Vương Trọng, người xem xung quanh không biết lúc nào đã biến thành hơn ba mươi người, biết rằng chỉ xem cuộc chiến của người khác là cần phải tiêu điểm tín dụng, nhưng mà bây giờ mọi người đều hoàn toàn cảm thấy giá vé đúng giá trị, thực là quá happy rồi.

Vương Trọng cảm giác được sát khí hoàn toàn khác, nếu như nói cách dùng súng của đối thủ còn chưa có lực ép lớn, thì bây giờ người đang xông về hướng của anh hoàn toàn có khí thế như mãnh hổ giờ móng vuốt, chẳng lẽ sở trường của hắn là đánh giáp lá cà?

Rầm, Súng Vương Tương Lai lại xông lên đột ngột tấn công một cách dữ dội, cả người đột nhiên đứng trước mặt Vương Trọng, tung nắm đấm mạnh như núi Thái Sơn lên người Vương Trọng.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Diễn viên

Sau đó một giây, Súng Vương huynh khí thế bùng bùng dường như một churong có thể định thiên hạ, nhưng đột nhiên cứng đờ, trợn đôi mắt trâu ra, giống như là đang nhìn thấy ma, từ từ đổ gục xuống.

Nhà Vua Mạnh Miệng thắng!

Tròn ba giây sau, phòng khán giả ầm ầm những tiếng cười: “Thằng này chắc chắn là diễn viên!”

“Lúc này đột ngột tấn công làm cho lão đây hết hồn, thì ra chỉ là hồ giấy!”

“Diễn hay quá, đúng là ảnh đế, dù thế nào cũng đồ xuống giống như là trúng cả ngàn cú nện của Vương Trọng.”

“Haha, với thể lực của Nhà Vua huynh, chưa đánh được một trăm churong thì đã tự mình gục rồi.”

Vương Trọng không nói lời nào, thoát khỏi hệ thống OP, cứ như vậy yên lặng dựa vào tường, nhìn đôi bàn tay của mình, cánh tay yếu ớt không chút lực hồi trước, bây giờ tràn đầy sức mạnh, hồn lực 50 Grasso chỉ cần kết hợp với kỹ thuật chiến đấu vừa đủ và tấn công yếu điểm thì có thể phá vỡ phòng bị đối phương rồi, điều này có nghĩa là anh có thể chiến đấu với những đối thủ tốt hơn, để bàn xoay Hy Mệnh hút được nhiều năng lượng có chất lượng tốt!

Trong biển hồn, tên hề Simba đang ngủ an lành như vậy, dường như cũng cảm thấy được tâm trạng của Vương Trọng, khoe miệng lộ ra nụ cười nhẹ.

Trong lòng Vương Trọng hiểu ngầm và cười, cảm ơn quà sinh nhật của cậu, Simba!

Lúc đó từ trong khu huấn luyện OP của câu lạc bộ học viện anh hồn “Thành phố Capfield”, một trong một trăm thành phố của liên bang tự do vang lại một tiếng cười vô cùng khoa trương.

Một thanh niên tóc uốn đang nằm bò trên sàn, cười chảy cả nước mắt: “Buồn cười chết mất thôi, buồn cười chết mất thôi, ahaha, trận đấu tuyệt nhất của năm, chiến sĩ điên cuồng vĩ đại, thiên tài siêu cấp của Capfield, Anluoer một đấm đã tiêu rồi, hahaha, làm sáng đôi mắt chó bằng hợp kim titan của ta rồi.”

Bên cạnh là một đứa con gái ăn mặc bó sát, thân hình vô cùng chắc chắn cũng cười nhẹ, trận đấu này thật là mắc cười. . .

Trong phòng OP bước ra một người thanh niên trần truồng phía trên, người không cao, nhưng toàn thân tràn ngập sức mạnh bộc phá, đây là nhân vật nổi tiếng của phân viện chiến sĩ học viện Capfield, tiên phong của chiến đội Cuồng Thú.

Thấy Anluer bước ra, người anh em trên nền đất cười lẫn lộn, vừa che bụng vừa chỉ vào Anluer: “Ngươi, ngươi làm cái gì cũng được, hồn thể chiến sĩ điên cuồng trăm người chọn một, lại đi học người ta cách bắn súng, hahaha, ngươi biết đối thủ của ngươi là ai không, là tên nhóc họ Vương biệt danh là Vua đồ ăn, chín mươi chín lần thua trận, chỉ có một lần thắng duy nhất lại là đường đường thắng một tiên phong của cuồng thú, không được rồi, ta buồn cười chết mất thôi, hahahaha!”

Đối mặt với sự châm biếm đả kích của chiến hữu, Anluer tính cách luôn bạo lực nóng nảy lại không nói một câu, một mặt cổ quái, dường như đang suy nghĩ điều gì, Laura gọi cảm động một bên cũng dần dần thu lại nụ cười: “Anluer, đừng có để ý quá, suy nghĩ muốn phát triển độ rộng của kỹ thuật của anh là tốt, nhưng lĩnh vực sở trường của mỗi người là khác nhau.”

Arno đang nằm trên đất cũng ngồi dậy: “Người anh em, nếu như mọi thứ đều là sở trường của ngươi, thì ta đến com cũng không có mà ăn, đừng như vậy được không.”

Anluer vẫn không nói lời nào, mở Thiên Tẫn, thu hình trận đấu lúc nãy đã gửi đến chỗ hấn, đang chiếu hình ảnh.

Sau một phút, Laura và Arno không cười nổi nữa: “Ồ, phát súng hình chữ này ngươi bắn cũng không tệ, tần suất và đường đạn đều rất chuẩn xác, với cự ly như vậy, thì năng lực ẩn tránh của tên nhóc rất đáng ngạc nhiên. “Là một chiến sĩ từ xa hạng nhất nếu Arno không nhìn ra được vấn đề thì giống đầu lợn rồi, có thân thủ như vậy chắc chắn không phải là lính mới rồi.

Vấn đề là ở đòn đánh cuối cùng, một khi vút đi cây súng, thì Anluer chính là chiến sĩ điên cuồng mạnh mẽ, người nào có thể một đòn chí mạng, việc này căn bản là không thể nào!

Laura và Arno cười quá vui vẻ, đều nghĩ rằng Anluer tự xấu hổ tức giận mà thoát ra.

Sau năm lần phát chậm lại, cú đột tiến của Anluer rất mạnh mẽ hoàn toàn phong tỏa đường đi của đối thủ, một chương mạnh mẽ tung ra, nếu như trúng đích, thì cả cái học viện này cũng không có mấy người đỡ nổi, sau đó đúng lúc này, Nhà Vua Mạnh Miệng kia không những không có lùi về sau mà toàn thân nhập vào, quay ba mươi độ công kích, một khuỷu tay trực tiếp chạm vào hàm của Anluer, bằng với sức mạnh của đòn tấn công của Anluer cộng với lực khuỷu, cho dù là mạnh như cơ thể của Anluer cũng phải ngắt xi trong phút chốc, không có lực phản kháng nào.

“Hấn chỉ dùng khoảng 50 hồn lực.” Miệng Anluer từ phát ra từng chữ từng chữ một.

Đây là một sự khinh thường rõ ràng, trong quyết đấu, sử dụng hồn lực thấp như vậy, chỉ có thể muốn nói một chuyện, ta có thể thắng ngươi một cách dễ dàng!

Trong phòng yên lặng không động tĩnh. ...

“Ôi trời, tên nhóc này là giả phải không, có phải đã đổi người rồi?” Arno nói lớn, tuy hấn chưa có giao đấu qua với Nhà Vua Mạnh Miệng, nhưng thảng trước tình cờ xem được đoạn phim của anh, quả đúng là rau thành chó, bởi vì những người này treu chọc, cho nên hàng tháng thường xuyên lên bảng sai sót của OP, còn được gọi là danh sách gây cười.

Laura trừng mắt nhìn Arno, thể hiện đây là câu hỏi ngu ngốc, mọi người có thể đăng ký nhiều tài khoản, nhưng không thể để người khác sử dụng.

“Ta nhất định sẽ phải đánh với hấn một lần nữa!” Anluer nghiêm túc nói, hấn mặc kệ đối phương là ai, nhưng mà thân là tiên phong của cuồng thú, không thể nào thua một cách mờ hồ như vậy!

Khóe miệng Laura nở nụ cười: “Tốt, có chút nam tính rồi, đánh thắng hấn, ta sẽ đồng ý hẹn hò với ngươi.”

Anluer thần người một xiu, đôi mắt sáng ra: “Đội trưởng, ngươi nói thật à?”

“Laura ta có bao giờ nói mà không giữ lời chưa?”

Arno bên cạnh lập tức bật dậy, ồ ào nói: “Đội trưởng, như vậy không công bằng, dựa vào cái gì mà anh ta có cơ hội như vậy, ta cũng muốn!” hai người vừa nhập học đã bắt đầu theo đuổi Laura, nhưng không ai thành công.

Laura mỉm cười: “Ai thắng, ta sẽ hẹn hò với người đó, nhưng nếu bọn ngươi thua, gần đây vừa lúc ta đang luyện chiêu mới, phải luyện cùng ta một tháng!”

Vừa nghĩ tới con gấu đáng sợ của đội trưởng, hai người khẽ rùng mình, nhưng rất nhanh liền hồi phục, bởi vì hai người đều tự tin tuyệt đối sẽ thắng Nhà Vua Mạnh Miệng kia.

“Chúc bọn ngươi may mắn.” Laura bước về phòng trọng lực, không quên vẫy vẫy tay, thân hình nóng bỏng mê hoặc vô hạn.

Giây sau, Anluer và Arno nhìn thẳng mặt nhau, nhanh chóng bước vào phòng OP, vô cùng gấp gáp, kết bạn với Nhà vua huynh đệ đề nghị quyết đấu!

Đáng tiếc, Vương Trọng đã rời khỏi.

Chương 9: Nam thiên sứ

Trong phòng OP, Vương Trọng đang nhắm mắt, hồi tưởng lại đòn tấn công đầu tiên hồi nãy, nhìn thì tưởng là một quá trình không tệ, kỳ thực còn nhiều điểm không hoàn mỹ, động tác lách tránh còn quá cứng, cơ bản vẫn còn tính nhất thời, tâm lý không đủ ung dung, đòn cuối cùng cũng có vấn đề, sở dĩ dùng đòn móc khuỷu tay là vì khoảng cách tấn công không đủ, phản xạ chậm khoảng chừng không chấm hai giây. Theo lý mà nói, đòn tấn công của đối phương có khe hở lớn, thuận theo tình thế đó mà tấn công thì hiệu quả sẽ tốt hơn nhiều, nói không chừng không phải là ngất xỉu mà một đòn chí mạng rồi.

Hoàn thành xong trận đấu đầu tiên, Vương Trọng đến phòng trọng lực bắt đầu luyện tập thân thể, từ nhỏ thân thể đã yếu ột nhiều bệnh tật đã nói cho Vương Trọng tầm quan trọng của việc luyện tập thân thể cho khỏe mạnh, những năm gần đây tuy hồn lực vẫn luôn làm phiền anh, nhưng việc luyện tập thân thể lại chưa bao giờ rớt lại.

Vừa vào học, bất luận là tân sinh viên hay là những học viên năm cuối, hầu như không cần nhắc, sau cùng thì mọi người vẫn đang chìm đắm trong dư vị của những kỳ nghỉ vừa qua, phòng trọng lực không có một ai, lúc còn năm một, một lần trọng lực đã làm cho Vương Trọng thoải mái đến không cần không cần nữa, nhưng bây giờ anh đã đến khu vực trọng lực gấp ba lần vẫn không có chút cảm giác gì, hồn lực tự nhiên mà hiện ra ngoài thân thể, đối kháng với áp lực thể giới bên ngoài, thậm chí không cần Vương Trọng ý thức được quá nhiều, giá trị đỉnh hồn lực của Vương Trọng tuy có thấp, nhưng hồn hải rộng lớn của anh thực sự là không có ai so bì được.

Luyện tập nửa tiếng ở khu vực trọng lực gấp ba lần, Vương Trọng toàn thân cũng đổ mồ hôi, cả người trở nên sáng khoái vô cùng, mỗi tế bào đều thấm thấu hỏa lực vô cùng, so sánh với sức lực mềm yếu hồi trước thật sự là khoảng cách một trời một vực, Vương Trọng nhìn thời gian, rồi đi vào bên trong khu vực trọng lực, khu vực trọng lực gấp bốn cũng không có người, thân thể Vương Trọng có chút phản ứng chống lại áp lực, đến khu vực trọng lực gấp năm, thân thể trở nên nặng nề, Vương Trọng liền biết đây chính là giá trị mà trước mắt có thể chịu đựng được rồi, cửa vừa mở, đột nhiên có người...

Khu vực trọng lực gấp năm lần có người đang nằm hít đất, sóng hồn lực khá là ổn định.

Đối phương cũng không nghĩ là lúc này mà vẫn có người đến khu vực trọng lực gấp năm, liền đứng dậy, quan sát Vương Trọng, nở ra một nụ cười sáng lạn: “Chào huynh trưởng.”

Tuy là nam, Vương Trọng vẫn không kềm được cảm thán, độ soái của người anh em này có chút kinh ngạc, quan trọng là không phải là kiểu tiếp cận quái đản, mà là có cảm giác như là thiên sứ, đây đại khái là cảnh giới mà Mã Đông Đông vẫn luôn muốn có được.

“Không làm phiền bạn chứ, mình nghĩ ở đây không có người.” Vương Trọng cười, tân sinh viên lại có điều kiện thân thể kinh người đến như vậy, mười phần thì có tám phần là đặc biệt chiêu mộ rồi.

“Đương nhiên là không rồi, em tên là Gloria Christie đến từ thành Ophir, tân sinh viên khoa chỉ huy, nên xưng hô với huynh trưởng thế nào đây ạ?” Gloria quan sát Vương Trọng, ánh mắt đầy sự hiếu kỳ.

Vương Trọng hơi ngần ra một chút: “Anh là Vương Trọng, cũng ở khoa chỉ huy, thành Ophir, đó không phải là một trong mười thành phố lớn nhất của liên bang tự do à, sao cậu lại ở đây?”

“Em rất có hứng thú với phù văn, hơn nữa ở lĩnh vực phù văn, Thiên Kinh có nhiều kỹ thuật tốt nhất, xem ra là em éch ngồi đây giếng rồi, học viện Thiên Kinh mới thật sự là nơi ngọc hỏ tàng long.” Gloria nói, thực lực người ở trước mặt anh thật sự là sâu xa không thể lường trước được: “Xin huynh trưởng chỉ giáo!”

Vương Trọng cười ngất, thiên tài như vậy mà anh có thể chỉ giáo nổi sao: “Không làm phiền cậu luyện tập nữa, hy vọng cậu có thu hoạch tốt ở học viện Thiên Kinh.”

Học viện anh hồn Thiên Kinh giỏi nhất là kỹ thuật rèn phù văn, điều này quả thực là dẫn đầu liên bang tự do, không ít thiên tài của các thành phố khác đến đây cũng đều là vì điều này.

Vương Trọng đóng cửa, Gloria ở bên trong vẫn luôn cười nhàn nhạt, xem ra anh có chút xem thường Thiên Kinh rồi, đột nhiên nụ cười của Gloria đột nhiên dừng lại...sao có thể được!

Ở phòng trọng lực năm lần này, anh vẫn luôn duy trì cường độ cao của hồn lực để bảo vệ thân thể, nhưng người vừa nãy...

Vương Trọng đã về ký túc xá, tắm nước lạnh sáng khoái xong, trong ký túc xá Mã Đông vẫn như cũ chưa về, người anh em này một năm chỉ ở ba bốn lần, xem sách một lúc, Vương Trọng nghiêng đầu ngủ, ngủ rất ngon, còn phát ra tiếng ngáy nhẹ nhẹ...

Mới sáng sớm, Vương Trọng liền bị tiếng chuông của thiên tấn gọi tỉnh.

“Vương Trọng, Vương Trọng, cậu ở đâu, mau đến quảng trường đi, bà mẹ nó, hôm nay là thời khắc quan trọng liên quan đến vận mệnh của hội Wonderful chúng ta đó!” Giọng của bạn học Mã Đông Đông vang, tràn đầy ham muốn chiến đấu.

Sự gia nhập của Emily mạnh mẽ làm cho Mã Đông Đông vốn dĩ đã tự tin hơn người hoàn toàn càng trở nên bộc phát, mới sáng sớm đã kiếm được chỗ, hôm nay là ngày cuối để hội đoàn chiêu mộ hội viên, một khi bắt đầu đi học, học sinh sẽ cần đánh giá tư cách hội đoàn, nếu như tình hình thông thường thì không sao, nhưng lần này bị con ma nữ Milami chú ý rồi, nếu như không tập hợp đủ người thì chắc chắn sẽ bị giải thể.

Bây giờ bọn họ chỉ thiếu có một người, thời gian một ngày, dù sao cũng phải kéo về được một người chứ.

Trong lúc đợi Vương Trọng, quảng trường đã đông nghịt người rồi, qua một ngày hỏi thăm, tân sinh viên còn chưa hội đoàn trên cơ bản cũng đã có mục tiêu của mình.

Vấn đề là, những hội đoàn khác đều bao quanh đầy người, nhưng hội Wonderful thì lại vắng thì có rồi nhưng thiếu chim để bắt.

Mã Đông buồn bã ngồi một bên, chỉ có Baron đang răng hết sức kêu gọi.

“Sao rồi, lúc này nghe khí thế của cậu ghê lắm mà, sao giờ lại ngồi bệt ở đây rồi.”

“Bi ôi, si nhục, hiệp đáp người quá đáng!” bạn học Mã Đông Đông giận dữ nói: “Cái đồ phù thủy Milami!”

Ai mà không biết hội Hoa Hồng Đen muốn Emily, hội Wonderful cảm chắc bị giải thể rồi, ai gia nhập hội Wonderful vào lúc này, là đối đầu với Hoa Hồng Đen rồi.

Vương Trọng hơi ngẩn ra: “Emily đâu?”

“Nghe nói có bài thi, Vương Trọng, cậu nói phải làm sao đây, hay là mình đi kiếm Milami để nói chuyện, để cho bà ấy bỏ qua cho hội Wonderful.” Mã Đông nói.

Vương Trọng lắc đầu: “Chỉ thiếu có một người, mình không tin chúng ta không tuyển được ai.”

Sau một tiếng đồng hồ, Vương Trọng và Mã Đông lần nữa lại ý thức được khoảng cách giữ hai hội đoàn, đúng là một người cũng không đến: “Vương Trọng hay là bỏ đi, đắc tội với hội Hoa Hồng Đen thì những ngày tháng sau này chúng ta cũng không dễ sống, hơn nữa, con trai không so đo với con gái, nhường bọn họ lần này cho rồi.”

Vương Trọng lắc đầu, Mã Đông lại thở dài, người anh em này nhìn thì tưởng là dễ thuyết phục nhưng kỳ thực trong xương cốt lại rắn muốn chết.

“Các anh là hội Wonderful hả?” lúc này xuất hiện hai người trước quầy của hội Wonderful.

Mã Đông vội vàng đứng dậy, nhưng nhìn thấy ký hiệu trước ngực của đối phương thì lạnh nhạt, hai người này thuộc hội Saint Verdict, một trong bốn hội đoàn lớn nhất của trường, hội đoàn mạnh nhất của phân viện chiến sĩ.

“Các anh có chuyện gì, ta là hội trưởng Mã Đông.”

Một người có dáng người hơi cao lộ ra một nụ cười kiêu ngạo: “Tôi là Lục Chiến Thiên của hội Saint Verdict, để Emily vào Saint Verdict đi, bọn tôi sẽ bù cho hai người mà bọn anh đang thiếu.

Mã Đông có nghe qua cái tên Lục Chiến Thiên này, đây là hội phó của hội Saint Verdict, lại có thể xông tới đây vì Emily, hẳn ta không phải là muốn mở một hội Wonderful sao, cái này là tuyển ai, kích động ai đây?

Con người Mã Đông tính tính cũng cổ quái, anh ta có thể thỏa hiệp với người đẹp, nhưng đối với con trai thì không có hứng thú: “Xin lỗi, Emily không có hứng thú gia nhập Saint Verdict.”

Lục Chiến Thiên không ngờ được Mã Đông lại có thể không biết điều đến như vậy, người xung quanh rất đông, dù sao cũng không được nổi nóng, chỉ là ánh mắt rục rủa nhìn Mã Đông: “Anh chắc chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Thành lập hội wonderful!

“Chắc chắn, yên tâm, giờ lắm thì hội Wonderful giải thể thôi.” Mã Đông vờn vai, tưởng làm anh là đe dọa được hả, giờ lắm thì giải tán.

“Mã Đông, người biết đồng thời từ chối Saint Verdict và Hoa Hồng Đen có ý nghĩa gì không?” Người bên cạnh Lục Chiến Phong nói.

Mã Đông cười: “Người anh em, thông minh chút đi, tôi đã từ chối rồi, anh còn dùng phương pháp uy hiếp nho nhả như vậy để làm gì, các bạn học, nghe rõ chưa, người của Saint Verdict đang ức hiếp người kia, sao vậy bọn anh còn muốn đánh tôi sao?”

Lúc đó mặt của Lục Chiến Phong tối sầm, trừng mắt nhìn đồ ngốc bên cạnh: “Chúng ta đi!”

Đội người đi xong, Mã Đông cũng quỳ lên trên đất, cái mồm thối của mình, quyết định nhất thời phô trương cho lắm vô, sau này làm sao mà sống đây.

Nếu cứ như vậy, sẽ càng không có người gia nhập hội Wonderful rồi, học viện anh hồn vốn dĩ là kẻ mạnh là trên hết, hội Wonderful nhỏ bé đến đạo lý sinh tồn như vậy còn không hiểu, giải tán cũng là chuyện sớm muộn thôi.

Cho dù như vậy, Vương Trọng vẫn rất ủng hộ Mã Đông, con người cũng phải có giới hạn, giới lắm thì giải tán thôi, chí ít cũng đã nỗ lực rồi, nghĩ tới đây, Vương Trọng và Baron Gusta tiếp tục kêu gọi hết mình, chỉ là nếu chuyện này rất nhanh sẽ truyền đi qua thiên tán thì sẽ còn ai gia nhập hội Wonderful nữa?

Chớp mắt đã đến trưa, ba người ngồi bên đường uống nước ừng ực, chỉ có Baron Gusta vẫn còn tràn đầy hứng thú, người anh em này vô cùng đơn thuần, đặc biệt thường thức sự không sợ cường quyền của hai vị hội trưởng.

“Xin hỏi đây là hội Wonderful phải không, tôi muốn tham gia!”

Ngay lúc đó một giọng nói tự nhiên vang lên, đối với ba người quả thật giống như là gặp được rừng xanh giữa sa mạc.

Mã Đông dường như điện giật bắt đầu nói, ôi trời, nhập vào mắt anh là một nụ cười vô cùng đẹp trai, mẹ thằng nhóc này có chút áp chế người đường đường là hội trưởng như anh, nhưng lúc đó cũng không quan tâm nhiều đến như vậy.

Vương Trọng ngẩn người ra một chút, đối phương ngược lại lại cười với nụ cười sáng lạn: “Huynh trưởng, chúng ta lại gặp nhau rồi, em muốn gia nhập hội Wonderful, không biết được không?”

Mã Đông ngập ngừng nhìn hai người, thằng nhóc này... không phải là tiểu thị tui chứ?

“Đến đây, đưa tôi xem bài kiểm tra nhập học của cậu một chút.” Mã Đông nói, thủ tục vẫn phải làm

Gloria Christie gật gù đầu, mở thiên tán gửi tới một tờ giấy thành tích, giấy sau bạn học Mã Đông liền hóa đá, Baron Gusta bên cạnh nghiêng đầu qua nhìn cũng há hốc miệng.

Người anh em này là thằng nhóc ở trong truyền thuyết kia?

Điểm lý luận tân sinh viên đứng đầu, tính trưởng thành hồn lực đạt 9.5, quái vật thực chiến hàng đầu?

Gloria Christie từ thành phố Orphir?

“Cậu chắc chắn muốn gia nhập hội Wonderful chứ?” Vương Trọng hỏi.

Mã Đông liền đẩy Vương Trọng qua một bên, mặt cười giống như hoa cúc: “Bạn học Gloria, hoan nghênh gia nhập hội Wonderful, đây tuyệt đối là quyết định anh minh nhất của cậu!”

“Em cũng cảm thấy như vậy, huynh trưởng Vương Trọng, vẫn mong sự chỉ giáo của anh.” Gloria cười nói.

Vương Trọng xoa xoa mũi, dù sao thì cửa ải khó khăn của hội Wonderful cũng đã vượt qua rồi.

“Người nói cái gì Gloria Christie gia nhập hội Wonderful? Milami giận dữ đứng đây, hai người mà tất cả các hội đoàn đang muốn có được đều gia nhập hội Wonderful, đây là trò quỷ gì?”

“Đúng vậy, chị, lúc này người của Saint Verdict đi làm ồn một trận, Mã Đông kia vẫn khá cứng đầu, nhưng sau đó Gloria Christie liền gia nhập hội luôn.” Đứa con gái có vẻ thích thú nói, hai mắt vẫn còn đang sáng rực, thật sự là đẹp trai quá đi mà.

Ngón tay Milami gõ vào bàn cốc cốc, nếu tiếp tục như vậy, e rằng hết cách rồi, những kẻ mạnh như Gloria và Emily gia nhập, muốn đối phó với hội Wonderful cũng không phải là dễ, chỉ là cô ta nghĩ hoài không thông, hai người ở tầng lớp như vậy sao lại tham gia vào hội đoàn hỗn loạn như hội Wonderful chứ.

Buổi trưa, hội trưởng Mã Đông vui mừng khôn xiết quyết định mời khách, hội Wonderful cuối cùng cũng đã đủ người rồi, Baron Gusta lại thêm ngưỡng mộ hội trưởng, nhìn xem chỉ có tuyển ba người thôi, chỉ có mình cậu ta là người kém nhất, Baron quyết định phải chăm chỉ nỗ lực, không phụ hy vọng của hội trưởng đại nhân.

Cứ như vậy, hội Wonderful cũng đã đáp ứng được tiêu chuẩn của tiểu chiến đội, Emily chắc chắn có thể vào khoa thích khách, lấy việc linh hoạt và đánh giáp lá cà làm chính, thân hình của Baron rất có cơ bắp, Mã Đông là hội trưởng nhất định là trung tâm, Vương Trọng từ năm nhất vẫn luôn đảm nhiệm vị trí chiến sĩ từ xa, dưới tình hình tiết tấu sức khỏe không theo kịp, chiến sĩ từ xa là một sự lựa chọn khá tốt, chỉ có thiên tài Gloria, không nghĩ ngờ gì có thể ở vị trí bổ sung.

Lúc Mã Đông nói ra sự sắp xếp vị trí, mọi người đều không có ý kiến gì, chỉ là nụ cười của Gloria càng thêm đậm, một ở người trọng lực năm lần vẫn còn có thể cười nói bình thường lại là một xạ thủ từ xa, haha...

Đương nhiên mỗi chiến sĩ anh hùng đều có thói quen và những việc riêng của mình, hỏi quá là việc không lịch sự, chỉ là Gloria thấy việc anh gia nhập hội Wonderful càng thêm thú vị, không chỉ thấy con người Vương Trọng này rất kỳ lạ, với tình hình của anh ta có thể gia nhập bất cứ hội đoàn nào, nhưng gia nhập vào hội đoàn mạnh trong bốn năm học thì chắc chắn sẽ thiếu hụt tính thách thức.

Buổi chiều, bạn học Mã Đông vui vẻ đi làm thủ tục ở hội học sinh, đối với anh mà nói đòi người dù sao cũng có chút ý nghĩa, đồng thời các phân viện cũng phải quay về họp, và việc bố trí chọn môn cũng phải bắt đầu rồi.

Chọn môn học không có nghi ngờ gì là việc vô cùng quan trọng, bộ phận nhỏ là môn bắt buộc của mỗi phân viện, một bộ phận lớn là tự chọn, bốn phân viện lớn đều có điều đặc biệt riêng, nhưng đối với ba năm trước, vẫn có nhiều môn là học cùng nhau, lúc học năm nhất, Vương Trọng chọn rất nhiều môn, đương nhiên thành tích kiểm tra cuối cùng đều có chút thâm, trong đó có môn kiểm pháp vẫn còn nợ môn.

Chiến sĩ từ xa có rất nhiều sự lựa chọn, có cung thuộc binh khí lạnh, còn có súng cơ giới phù văn, nói về mặt uy lực, chắc chắn súng cơ giới phù văn càng hung dữ nhạy bén hơn, nhưng thông thường khoa từ xa đều bắt đầu luyện tập từ việc bắn cung, việc này có thể nâng cao khống chế hồn lực của chiến sĩ.

“Baron à, với thân hình của cậu nhất định phải học cho tốt lá chắn phòng ngự, cậu sẽ là thành lũy kiên cường của bọn tôi!”

Bạn học Mã Đông bắt đầu nhận thức chính xác, thân hình của Baron Gusta khá tráng kiện, không nghi ngờ gì nữa dự đoán sẽ là một chiến sĩ phòng ngự vô cùng tốt, xu hướng hiện tại các trận chiến đấu cần phải chuẩn bị dàn phòng ngự vô cùng tốt

Baron Gusta nghe rất chăm chỉ, tác dụng của hội đoàn chính là giao lưu với những người có kinh nghiệm, kinh nghiệm của huynh trưởng vô cùng tốt, hơn nữa huynh trưởng cũng có thể từ trong quá trình hướng dẫn các đệ đệ muội muội đạt được một số cảm ngộ.

Những ngày tiếp theo Mã Đông sắp bận rộn rồi, hội đoàn tuy đã đủ nhân số, dự kiến sân bãi cũng cần phải đưa lên nhật trình, là một phó hội trưởng, kỳ thực toàn những việc linh tinh thì Vương Trọng vẫn phải chạy cùng với Mã Đông.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Vũ khí tùy chọn

Vốn tướng bên hội học sinh sẽ gây khó dễ, nhưng tất cả lại thuận lợi vượt qua ngoài mong đợi. Chỉ cần hội Wonderful kiếm được sân bãi và giao nộp đủ tiền thế chấp hội đoàn ký các thỏa thuận liên quan, thì hội Wonderful sẽ không còn nằm trong danh sách đen nữa.

Tiền không phải là vấn đề, sân bãi lại là một vấn đề nhức đầu, đây là việc làm cho hội trưởng đại nhân Mã Đông Đông phải phiền lòng.

Qua một ngày bận rộn, Vương Trọng đến sân huấn luyện OP, một năm năm ngoái chịu đủ sự dày vò chết chóc, quan trọng là không gặp được đối thủ nào cho ra hồn, cái cảm giác đó không cần phải nhắc đến nữa. Nhưng hiện tại đã hoàn toàn khác, sự vui sướng khi thắng lợi đúng là không gì có thể so sánh được.

Nhập vào OP, Vương Trọng đối đầu, đối thủ hôm qua khá là được, chỉ là có chút lo lắng quá, kết quả là bị ăn tươi nuốt sống, hy vọng hôm nay cũng có thể gặp được chiến sĩ tốt.

Vương Trọng không có đề ý, số người xem trận đấu của anh đã đột phá hơn một trăm người. Điều này ở trong OP cũng được xem là khá nhiều sự chú ý rồi, đặc biệt là trận này vẫn thuộc đẳng cấp bìa đỡ đạn, đương nhiên là đa phần người ta vẫn mang thái độ vui vẻ thoải mái đến xem.

“Kỳ vọng vào đối thủ hôm nay của cao thủ huynh, các anh em đánh giá cao huynh!”

“Hôm nay sao lại có nhiều người như vậy?”

“Hôm qua Nhà Vua huynh bất ngờ thắng một trận, mà bây giờ trên diễn đàn tranh cãi không ngừng, đột nhiên lại có một tên ngốc nói chen vào trình độ của đối thủ ngày hôm qua rất cao và Nhà Vua Mạnh Miệng của chúng ta kỳ thực là một cao thủ.”

“Cao thủ, ôi trời, tôi đi xem thử xem, xem coi thị lực của ai mà tốt đến như vậy, hần ta nhất định không phải là kẻ mù.”

Rõ ràng trận chiến ngày hôm qua với Súng Vương Tương Lai ở giai đoạn lính mới đã thu hút được sự chú ý của diễn đàn, thỉnh thoảng xuất hiện cái gọi là đánh giá cao thủ, lập tức bị đám người đó dập chết.

Sân đấu “sân thể thao”, hình thức vũ khí: Tùy chọn

Trong phút chốc cả phòng khán giả nhốn nháo lên, lời mời của các bạn đều được chấp nhận.

“Nhìn thấy chưa, đây chính là khí chất của kẻ vương bá, thế nào gọi là Nhà Vua, đó chính là dám coi nhẹ thiên hạ!”

“Sáng mù cả đôi mắt hợp kim chó của ta rồi, thật sự có người dám dùng vũ khí tùy chọn, các bạn ơi, mau quỳ xuống bái phục đi!”

Lập tức tất cả mọi người đều trở nên vui vẻ, không ít người lần đầu đến xem Nhà Vua Mạnh Miệng chiến đấu, tầm quan trọng của vũ khí đối với cả khoa hệ chiến sĩ là rõ ràng để có thể nhìn thấy được. Đưa cho một chiến sĩ từ xa một cái rìu, anh ta có thể tự sát được, đưa cho chiến sĩ dị năng chuyển vận một cái tháp khiên, thì có thể làm quan tài rồi.

Mà đối thủ của Vương Trọng đã xuất hiện rồi.

Emily của học viện anh hồn Thiên Kinh, điểm chơi 0, giai đoạn bia đỡ đạn, nhưng vấn đề là, người này vừa nhìn là biết tên thật, hơn nữa đằng sau còn mang dấu sao, điều này có ý nghĩa là người ta là tinh anh, hơn nữa cực kỳ tự tin!

Tất cả tinh anh của học viện anh hồn hoặc là cao thủ được biết tới đều lấy hình thức là tên của mình cộng với tên học viện để xuất hiện, đây cũng là yêu cầu của phía nhà trường. Đồng thời cũng là cơ hội để thể hiện mình và tuyên truyền cho học viện, những người thiên tài dị bẩm này, con đường tương lai khác với những chiến sĩ thông thường khác, cũng như vậy, chiến tích OP cũng trở thành một trong những tư liệu đánh giá về phương diện quân sự sau khi tốt nghiệp.

Người này hình như cũng là người mới, thực lực của bất cứ chiến sĩ được chiêu mộ đặc biệt nào đều không thể xem nhẹ, thông tin của Emily nhanh chóng hiện ra, đến từ thành phố Sanmon, 14 tuổi, lúc trung học đã thể hiện ra thiên chất chiến đấu hơn người, đừng nhìn vóc dáng bé nhỏ, nhưng thực chất là một chiến sĩ thành thạo đánh giáp lá cà. Đồng thời... thượng đế ơi, còn sở hữu cả dị năng Hòa Diệm.

Một số người hâm mộ cũ của Nhà Vua huynh đã bắt đầu chấp tay cầu nguyện rồi, dường như còn có thể tưởng tượng được cảnh tượng bị thảm tiếp theo của Nhà Vua huynh, hôm nay chắc phải nếm mùi bị đốt cháy rồi.

Emily chọn hai thanh kiếm phù văn, người quan sát trận đấu này là thầy Moore, sự tồn tại của ông là uy danh của học viện anh hồn Thiên Kinh, đồng thời cũng là thành viên hội đồng hiệp hội Phù Văn của liên bang Tự Do, ông muốn qua các chi tiết chiến đấu của Emily để đo lường tạo ra một bộ vũ khí cho cô ấy.

Emily cũng có chút hưng phấn, đương nhiên không chỉ là vì cô được đặc biệt chiêu mộ, mà cũng là vì nguồn gốc của gia tộc. Thầy Moore nợ ông của cô một món nợ ân tình, cơ hội như thế này không có nhiều, bất luận đối thủ là ai, Emily cũng sẽ phát huy thực lực mạnh nhất.

Vũ khí tùy chọn của Vương Trọng là một thanh đoản kiếm, vận khí không tệ. Nếu như tùy chọn mà nhận được một cung tên, thì anh cũng đau đầu mất, lúc đang chú ý tới đối thủ, Vương Trọng cũng hơi đơ người ra, quả thật là Emily.

Tiểu nha đầu thích ăn kem cóc năm xưa, bây giờ đã trở thành chiến sĩ anh tuấn oai phong, Emily lúc này hoàn toàn không nghịch ngợm giống như bình thường, nét mặt bình tĩnh, ánh mắt sắc ngọt, hai thanh kiếm phù văn đặt chéo ở phía sau lưng, thật sự có chút bá đạo.

Trận đấu bắt đầu!

Đừng đừng đừng...

Emily bước đi nhanh chóng xông vào Vương Trọng, thân hình nhỏ bé của cô, một khi hồn lực phát động toàn bộ thì trở nên giống như là hổ báo, thực sự là như vậy, một khi bước vào trạng thái chiến đấu thì Emily có tính tấn công cực mạnh, xẹt... Emily đang di chuyển theo đường thẳng đột nhiên bước lướt theo đường cong một cách nhanh lẹ, đồng thời rút kiếm phù văn lướt qua cổ của Vương Trọng.

Lập tức toàn bộ khán giả đều nín thở, nhìn cô bé đáng yêu lạnh lùng, trong lòng mọi người tất có ý nghĩ khác. Nhưng một khi thấy sự dịch chuyển đáng sợ đó cộng với sự ra tay tàn độc đó, tất cả mọi người đều kinh ngạc, trong lòng lẫn nữa mặc niệm cho Nhà Vua huynh, cô bé lạnh lùng mà hung dữ như vậy, thì Nhà Vua huynh vẫn còn khoảng cách rất xa.

Sau đó Emily nhìn giống như là phải chém trúng một nhát, quẹt qua cổ của Vương Trọng, ánh mắt của Emily dường như hơi khép lại, nhưng lại không trúng!

Xoẹt, Emily lại bật dậy lần nữa, lực bật kinh người, nhảy về phía sau Vương Trọng, lại chém xéo qua một phát, lực chuyển động nhanh như linh miêu. Vương Trọng bước về trước một bước tránh đòn tấn công, cùng lúc đó kiếm phù văn trong tay Emily đột nhiên chém liên hoàn, từng bước truy sát, ra tay và chuyển động hoàn toàn khớp nhau, phát huy tốc độ với kéo gần khoảng cách tới cực điểm, nhưng đối thủ né tránh cũng vô cùng hoàn hảo, mỗi lần chỉ cách một tý xíu.

Rầm...

Vương Trọng phản đòn một dao, phát ra một tiếng va chạm, thân hình linh hoạt của Emily bật ra, kiếm phù văn lạng lẹ đặt trước người, nhìn đối thủ đang từ từ quay người lại, Nhà Vua Mạnh Miệng... chưa nghe qua, nhưng người này rất khó đối phó!

Tuy chưa có dùng toàn bộ sức lực, nhưng đối thủ đã dễ dàng nhìn thấy được đòn công kích của cô, rất ít khi có cảm giác hưng phấn đến như vậy, đối thủ như vậy có lẽ đã đủ làm cho thầy Moore hoàn toàn có thể tạo ra vũ khí phù hợp với mình rồi.

Một người có thân hình nhỏ bé thông thường sẽ tránh đối đầu chính diện. Nhưng Emily lại ngược lại, cô thích đối kháng chính diện, trong thời khắc múa đao, có thể làm cho thân hình non nớt của cô vô cùng hưng phấn.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Cú lội ngược dòng của tên rác rưởi

Xoẹt...

Emily xuất chiêu rồi, nhanh chóng xoay tròn vây quanh người Vương Trọng, nếu như là chiến sĩ thông thường, hoàn toàn sẽ đưa lại một cảm giác ngốc nghếch, nhưng chuyển động của Emily lại đem lại một ảo giác. Bởi vì không thể thấy được khi nào cô sẽ dừng lại, cũng không dự đoán được phương hướng chuyển động của cô, khóe miệng Vương Trọng nở nụ cười, điều khiển tốc độ, duy trì trọng tâm, bất cứ lúc nào cũng có thể thay đổi, bất kỳ kẻ truy kích không có đầu óc nào cũng sẽ rơi vào bẫy của cô, sự trưởng thành của tiểu nha đầu này thật sự kinh hồn.

Sau đó trong khoảnh khắc đối thủ hốt hoảng, Emily sẽ ra tay, lúc này là vọt lên, lần này thì đột kích tấn công với tốc độ và sự hung dữ lớn hơn, người bên ngoài nhìn vào thì hoàn toàn là đột nhiên phá vỡ quán tính, chỉ là công phu trong chớp mắt, đã giết được người.

Kiểm phù văn đã chém tới. Xoẹt...

Nhưng lại trượt?

Đến Emily cũng không dám tin, đòn kiếm tất trúng của cô lại bị đối thủ né được, trong phút chốc dường như vô ý lùi về sau, đột nhiên phát lực cực mạnh, trong phút chốc kéo dài khoảng cách khoảng năm sáu mét, làm cho Emily thờ đốc.

Từ khi cô tỉnh ngủ dậy, sự huấn luyện của gia tộc đã làm cô tuyệt đối tự tin về thực lực và kỹ thuật của mình, để bồi dưỡng cho cô, gia tộc cũng tìm những sinh viên của học viện anh hồn Sanmon đến để huấn luyện. Đây cũng là lý do cô không muốn đi đâu, cho dù là các huynh trưởng lớp cao cũng hoàn toàn không có lực ép giống như người đứng trước mắt cô!

Ánh mắt ung dung kia đang mở to vô hạn...

Bị nhìn thấu rồi?

Không thể nào, tuyệt đối không thể nào!

Emily rút ra thanh kiếm phù văn thứ hai, hai kiếm xếp chồng nhau, cô không muốn mất mặt trước thầy Mooer tý nào.

Rầm...

Hai thanh kiếm đột nhiên bốc cháy, trông mắt xinh đẹp của Emily cũng biến thành màu đỏ của lửa, ngọn lửa nóng hằm hập làm nhiệt độ xung quanh cũng nóng lên.

Dị năng, những người sở hữu nó được xưng là thần, ngọn lửa của Emily không phải là ngọn lửa tự nhiên thông thường, mà là hồn hỏa, có tính sát thương và tính quấy rầy cực lớn, trong phút chốc cục diện thay đổi. Song kiếm cộng với dị năng hỏa diễm, trên tình hình, Emily đã hoàn toàn có thể nghiền nát Nhà Vua Mạnh Miệng đang cầm chỉ một thanh đoản kiếm tàn rồi.

Xoẹt...

Emily ra tay, lần này không sử dụng kỹ thuật, mà đột kích chính diện, lúc cô đang dùng sức mạnh như vậy, thì có rất ít những người cùng tuổi có thể là đối thủ của cô.

Rầm...

Đoàn kiếm chặn được một kiếm, rồi tránh được một kiếm, ánh mắt Emily trở nên kiên định vô cùng, vì tín điều của Hashshashin!

Hai thanh kiếm phù văn hỏa diễm phút chốc phát sáng lên cả bầu trời, giống như hai lưỡi hái tử thần ập lên Vương Trọng, đây là đòn công kích tử của Emily, chưa từng có ai có thể ngăn chặn nổi.

Hỏa vũ liên hoa!

Trong giây lát ánh lửa trên kiếm giống như một bông hoa sen phát sáng!

Lúc đó, khán giả đều hóa đá, tên khốn này là ai đến con lợn cũng biết, kỹ thuật giết người không thể chối cãi của gia tộc Hashshashin, trong thời gian cực

ngắn, rền vang lực nổ hỏa diễm của mười tám nhát kiếm, hình thành nên địa ngục kiếm quang. Năng lực hỏa diễm ngoài việc có thể sát thương còn ảnh hưởng thị giác của người xuất chiêu, cho dù có cao thủ có thể né được nhát kiếm phù vân, thì cũng bị thiêu đốt bởi sự ngưng tụ ngọn lửa do ánh kiếm mười tám vòng mang tới, đây chính là uy lực của dị năng.

Đây là kết cục chắc chắn phải chết!

Những người đang nằm mơ cũng không ngờ được, có thể thấy được đòn công kích như vậy ở vòng bia đỡ đạn, không chút nghi ngờ, cô bé Emily đáng yêu lạnh lợi này là người của gia tộc Hashshashin.

Đúng lúc mọi người đang chuẩn bị cảm thán, thì cả phòng khán giả đột nhiên yên lặng như tờ, biểu cảm của mỗi người đều rất phong phú, có cảm giác như thời khắc mà đang đi thang máy thì thang máy đột nhiên rơi xuống.

Bởi vì trong đấu trường, Nhà Vua Mạnh Miệng đang kể đoạn kiếm nát lên cổ của Emily.

Tay của Emily không thể khống chế được run lên, chưa bao giờ có người có thể phá giải được Hòa vũ liên hoa này, chưa từng có!

Nhà Vua Mạnh Miệng thắng!

Emily cắn răng, ngăn không cho nước mắt rơi xuống, sau khi dị năng hỏa diễm được thức tỉnh, tất cả mọi người đều thấy cô thích hợp với đánh giáp lá cà, đều đang khuyên bảo cô. Nhưng cô thì cứ muốn chiến đấu như vậy, cô tin rằng mình có thể thành một thích khách ưu tú, cô dùng nỗ lực của mình để nói cho mọi người, cô có thể làm được...chẳng lẽ mình đã sai?

Hòa Vũ Liên Hoa bất bại lại bị người ta dễ dàng phá giả như vậy rồi...

Vương Trọng mỉm cười, đột nhiên thu lại đoạn kiếm: “Em chọn sai vũ khí rồi, thử song đoản kiếm đi, có lẽ sẽ có hiệu quả khác.”

Emily vẫn đơ người, nhưng đối thủ đã rời đi rồi.

Không biết lúc nào khán giả đã tăng lên hơn hai trăm người, không có ai nói chuyện, xem phát chậm lại từ máy quay, Hòa vũ liên hoa, kỹ năng tấn công hạng nhất của thích khách, không thể không nói, Emily thi triển rất chuẩn, tốc độ cũng rất nhanh. Nhưng Nhà Vua Mạnh Miệng đã nắm được kẻ hở duy nhất, chính là kiếm phù vân có vẻ dài hơn so với Emily, cho nên trong khoảnh khắc hình thành Liên hoa, thời khắc hoa lệ nhất, cũng xuất hiện khe hở lớn nhất. Vương Trọng chỉ cần nhẹ nhàng nâng đoản kiếm lên trên một chút, toàn bộ đòn công kích của Emily đột nhiên ngừng lại, trên thực tế, Hòa diễm liên hoa thực sự chưa phát ra một chút nào.

Người xem xung quanh im lặng, khó có thể tin những chuyện này, thông qua ống kính chậm nhìn thấy có vẻ rất đơn giản. Nhưng điều này sao có thể được, bên ngoài thân thể của Nhà Vua Mạnh Miệng hình thành lên một lớp mỏng hỗn lực phòng ngự, chống lại sự thâm nhập của hỏa diễm, để phát ra hỗn lực như vậy và để duy trì nó, có mấy người có thể làm được?

Không cần đề cập đến kiến thức và khả năng điều khiển nhịp nhàng đó, cả cái liên bang tự do vĩ đại này, ai có thể dám chỉ điểm cho truyền nhân của Hashshashin.

Sau vài giây, cả khán phòng hoàn toàn mơ hồ, Nhà Vua lợi ngược dòng rồi sao?

Trên diễn đàn OP, những thảo luận về Nhà Vua Mạnh Miệng hoàn toàn bùng nổ, nếu như trận đầu tiên chỉ là tranh luận trong phạm vi nhỏ, thậm chí không thể gọi là lên diễn đàn, nhưng trận này thì hoàn toàn lợi ngược dòng rồi.

Cú lợi ngược dòng của tên rác rưởi?

Các bạn có tin thế giới này có kỳ tích không?

Thảo luận về bản chất nhà vua của Nhà Vua Mạnh Miệng!

...Có trêu chọc, có hy vọng, có sự thích thú...

Đương nhiên thảo luận về trình độ của trận chiến này càng nhiều hơn, có người thấy thiên chất của Emily rất tốt, nhưng căn bản không có kinh nghiệm chiến đấu, chiêu thức là chiêu thức chết, một cô bé lạnh lợi căn bản không phù hợp làm thích khách. Có năng lực tốt như vậy không làm người dị năng lại muốn tới làm loạn chỗ có nhiều thích khách nguy hiểm nhất.

Đến khi xuất hiện một đoạn video giải thích phân tích, cả khu thảo luận bước vào cao trào khác.

Nữ thần gấu dữ Laura, đội trưởng của chiến đội cuồng thú học viện anh hồn thành phố Capfield, cũng có tiếng tăm ở trong liên bang tự do, sinh viên năm hai, được đặc biệt chiêu mộ. Năm đầu tiên đã thành lập chiến đội cuồng thú lập nên được nhiều chiến tích ưu tú, có dị năng phối hợp giữa dị năng hỏa diễm và dị năng gấu dữ Golas, là thứ như Bug, là một người có vị thế trong thế hệ trẻ, quan trọng ở chỗ, cô còn là một mỹ nữ vô cùng quyến rũ!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Emily muốn ngủ lại

Trận đấu này Laura xem hết toàn trận, nói thẳng sau trận đấu trước, cô đi tìm hiểu một chút về tình hình của Nhà Vua Mạnh Miệng, chưa bao giờ gặp qua tình huống quái dị như vậy. Thậm chí cô cũng cảm thấy có chút ngẫu nhiên, vũ trụ nhỏ bạo phát rồi?

Sau đó qua trận đấu này, cô chắc chắn, Nhà Vua Mạnh Miệng này vô cùng đáng sợ.

Tất cả mọi người đều bị Hóa Vũ Liên Hoa mê hoặc, mặc dù vũ khí của Emily có vấn đề, nhưng mà uy lực của Hóa Vũ Liên Hoa không yếu, kỹ thuật chiến đấu này cho dù ngọn lửa đao sắc chưa hoàn thành hình dáng cũng vẫn có lực sát thương khá. Nhưng anh ta từ đầu đến cuối đều dùng hồn lực tiêu chuẩn thấp nhất để phòng ngự, dường như hoàn toàn có thể chắc chắn đối thủ đánh không nổi anh ta.

Phân tích cảnh quay chậm, quỹ đạo và tần suất né tránh của anh đều được đánh dấu ra.

Lần này người trên diễn đàn cũng trầm ngâm, nhịp bước như hình với bóng!

Chỉ có những người tự tin phá vỡ, hoàn toàn nhìn rõ đối thủ mới dám sử dụng những bước đi này, cũng chính là nói Emily bất luận thế nào đều không thể tấn công đối thủ, động tác của cô hoàn toàn đã bị nhìn thấu rồi.

Có một khoảng cách gọi là chiếm thế thượng phong rồi!

Laura tất nhiên tán, đối với những tranh luận ồn ào phía sau cô không mấy hứng thú, nhìn Anluoe và Arno: “Nếu các người còn tưởng rằng có thể dễ dàng thắng được hắn, thì tôn nghiêm của chiến đội cuồng thú chúng ta có thể nguy hiểm rồi.”

Người này thật thú vị, nói thế nào nhỉ, kỹ thuật không tệ, nhưng mà tâm quá mềm yếu, đối thủ là một đứa con gái thì liền không nổi xuống tay, đây chính là một khiếm khuyết lớn, rất nhiều lúc e rằng sẽ khá là nguy hiểm đến tính mạng.

Đương nhiên Laura không cần thiết phải nói những điểm này ra.

Lúc này tại một tòa lầu giáo viên của phân viện phù văn Thiên Kinh.

Viện trưởng Moore rót một ly trà cho Emily còn chìm đắm trong chán nản: “Tiểu nha đầu, tại sao phải chán nản, bởi vì một trận thua hả? không, con nên mừng mới đúng.”

“Ông Moore, chẳng lẽ con không thích hợp đi theo hướng một thích khách sao?”

Moore cười cười: “Cái này phải hỏi bản thân con, không ai có thể quyết định cuộc đời của một người khác, nhưng mà điều đối thủ của con nói thì ta cũng có chút tán đồng, chính là con nên có bộ vũ khí cho riêng mình, kiếm phù văn dài quá.”

Emily nhẹ nhàng người: “Thua cũng được sao?”

“Con bé ngốc này, ông chỉ là giải thích tình hình của con, một trận thắng thua không nói lên được điều gì, nếu con có thể thông qua chiến đấu học được thêm cái gì đó, thì đó càng là việc đáng vui mừng.”

“Cảm ơn ông, con hiểu rồi!” Nói xong, Emily cong người chào và nhanh chóng chạy đi.

Moore không kiềm được lắc lắc đầu, tuổi trẻ thời nay sôi nổi mạnh mẽ, lúc nắng lúc mưa, ông vốn định đo lường tạo ra cho Emily một đôi kiếm phù văn, bây giờ xem ra, đoán kiếm thích hợp với cô bé hơn.

Kết thúc trận đấu với Emily xong, Vương Trọng đi rèn luyện thân thể như thường lệ, càng có biểu hiện giống như vậy, Vương Trọng càng cảm thấy tầm quan trọng của sức khỏe thân thể, hồn lực không nghi ngờ gì là điều mọi người ai cũng coi trọng, nhưng không có đủ cường độ luyện tập, thì cuối cùng vẫn là khuyết điểm.

Nha đầu Emily này cũng đã lớn rồi, lại có thể nắm được những kỹ thuật chiến đấu đáng sợ đến như vậy, tôi luyện thêm nhất định sẽ trở thành cao thủ nổi danh thiên hạ.

Từ lúc tỉnh ngủ dậy, sức ăn của Vương Trọng đột nhiên lớn hơn rất nhiều, khẩu vị cũng vô cùng tốt, mua đồ ăn về ký túc xá, thì phát hiện ngoài cổng có một người đang đợi.

“Emily, sao em lại ở đây?” Vương Trọng tò mò hỏi.

Trong lòng Emily còn ôm một chai rượu lớn: “Anh Vương Trọng, đến đây, hôm nay Emily rất vui, chúng ta cùng nhau uống rượu chúc mừng một chút nhé!”

Vương Trọng nhìn Emily một cái, lấy rượu xuống: “Đề anh bảo quản thay cho em, con nít uống rượu cái gì!”

Nha đầu này muốn tạo phản à, đương nhiên trong lòng Vương Trọng khá rõ vấn đề nằm ở đâu, thiên chất hơn người, trải qua một trận thất bại, trong lòng nhất định có chút vương mặc.

“Cắt, là rượu cổ đó, anh không muốn uống với em, em đi kiếm người trên đường uống cùng!”

Emily nhăn nhau mũi nói.

Emily cũng không khách khí, bụng cô cũng đói rồi, tiêu hao của chiến sĩ anh hồn rất lớn, càng có năng lượng mạnh thì càng cần bổ sung nhiều, cho nên trên cơ bản đều là những người ăn nhiều.

Vương Trọng không ăn bao nhiêu, thì một nửa bị Emily ăn rồi, Emily vừa ăn vừa uống cũng giống như mở cái đài phát thanh, cô từ trong đầu óc nhớ lại và tường thuật lại toàn bộ sự việc ngày hôm nay.

“Anh Vương Trọng, anh còn nhớ lần đầu tiên chúng ta gặp nhau vào hai năm trước không, đó là lúc em bị quan nhất, là lời của anh đã khiến cho em tìm lại được sự tự tin, mới có được ngày hôm nay!” Emily nói.

“A, thật sao.” Vương Trọng xoa xoa mũi, mình đã nói những gì, anh cũng không nhớ nữa.

May thay Emily không để ý, mà đang dần bước vào hồi ức, lúc đó mọi người đều đang sắp xếp tương lai của cô, cô liền chạy trốn đến Thiên Kinh, ngày gặp Vương Trọng là ngày vui nhất của cô, thật sự, hơn nữa chỉ có Vương Trọng ủng hộ sự lựa chọn của cô, hơn nữa còn đường thích khách bây giờ của cô cũng là do lúc đó Vương Trọng chỉ điểm, trời sinh có tài tất có chỗ dùng, thân hình bé nhỏ nghĩa là sự nhanh nhẹn của cô cao hơn người khác, mỗi người đều có thiên chất của mình.

“Em nhất định sẽ thành công!” Emily đột nhiên đứng dậy nói lớn.

Vương Trọng hết hồn: “Tiểu tử tông, mau ngồi xuống đi, đây là ký túc xá, không được lớn tiếng huyên náo.”

“Hi hi, anh sợ có người biết trong phòng anh có con gái phải không.” Emily gian xảo nói: “Anh có bạn gái chưa?”

Cái này Vương Trọng ngại ngần: “Còn con nít đừng có quản chuyện của người lớn!”

“Cắt, anh cũng chỉ lớn hơn em một chút, lớn cái gì mà lớn, nhưng mà anh yên tâm, em sẽ giúp anh lựa chọn, dù sao không thể thua Mã Đông Đông được.” Emily cười nói.

“Emily, anh thấy viện trưởng Moore rất giỏi, với thể hình của em, nếu như sửa thành song đoản kiếm, có thể phát huy sở trường của em, nhìn bề ngoài giống như là mất đi ưu thế, giống như chiến đấu giáp lá cà không có lợi đối với em, nhưng mà với một thanh ngắn một thanh nguy hiểm, cộng với sự nhạy bén của em, và sự thông minh đối với chiến đấu giáp lá cà, nói không chừng sẽ có hiệu quả đặc biệt.” Vương Trọng vội vàng chuyển chủ đề.

Emily trầm ngâm một lúc, ánh mắt phát ra màu sắc kinh người: “Tại sao, mọi người đều cho rằng, thân hình của em căn bản không có lợi với đánh giáp lá cà.”

“Hợp hay không hợp là một cảm giác về linh hồn, em có xu hướng mãnh mẽ dữ dội, hơn nữa không có chứng sợ và bất tiện khi đánh giáp lá cà, ngược lại có cảm giác như cá gặp nước, điều này cho thấy là em phù hợp, vấn đề duy nhất là cần phải kiếm được phương pháp chiêu trò chiến đấu thích hợp, ví dụ, anh thấy đoản kiếm của em nên tăng thêm một chút về độ cong, như vậy càng thích hợp với tấn công đột phá, để tốc độ của em nhanh hơn, giống như ảo ảnh.” Vương Trọng nói, anh vừa đánh xong với Emily, rất hiểu sự tự tin bạo phát khi đánh giáp lá cà của nha đầu này, nếu như sửa thành hai đoản kiếm cong để phát ra Võ Vũ Liên Hoa... nghĩ tới thôi cũng thấy rợn tóc gáy rồi.

Emily vào mạch suy nghĩ, hai tay tự dưng nhảy múa: “Thật giống... cảm giác không tệ, ngày mai em đi nói với Ông Moore, em biết anh chính là người anh tri kỷ của em mà, đáng tin cậy hơn Mã Đông Đông nhiều, đến đây ôm thưởng một cái.”

Vương Trọng chảy mồ hôi: “Được rồi, đồ ăn cũng ăn rồi, vương mặc trong lòng cũng giải rồi, em nên về ký túc xá rồi.”

“Không muốn, buổi tối em muốn ở đây, dù sao Mã Đông Đông cũng không bao giờ về ký túc xá.” Emily nói.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Luận “mối liên hệ giữa việc học hành đàng hoàng và việc tán gái”

“Ký túc xá nam không cho con gái ở lại, mau về đi, nếu không anh kêu Mã Đông Đông đến đón em” Vương Trọng hung dữ nói, anh cần phải khó tính

một chút, nếu không căn bản sẽ không trị được tiểu nha đầu này.

“Hừm, anh tiễn em về đi, bên ngoài trời tối như vậy, có người cướp giật thì làm sao, em sợ lắm, hơn nữa em lại uống nhiều rồi.” Emily làm bộ dạng như đang run lẩy bẩy.

Vương Trọng xoa xoa mũi: “Nha đầu này, em không cướp người khác là tốt lắm rồi, hơn nữa em có thể dùng hồn lực để tiêu tán lượng rượu này!”

“Anh Vương Trọng, em kể cho anh một câu chuyện, một chiếc ghế trong ký túc xá của một người con gái hỏng rồi, cho nên cô ấy kiếm một bạn nam đến giúp đỡ sửa!”

“Sau đó thì sao?”

“Người con trai đó đến sửa xong thật, nhưng người con gái rất tức giận!” Emily gian xảo nói.

“Tại sao?” Vương Trọng nghi ngờ hỏi.

“Ngốc ạ, ghế là do người con gái tự làm hỏng!” Emily giẫm giẫm chân để lại một hình dáng thờ hồng học cho Vương Trọng, nhưng trên mặt vẫn mang một nụ cười.

Chính thức bắt đầu lịch học, tân sinh viên đặc biệt thích thú, đối với bọn họ là sự khởi đầu hoàn toàn mới, Vương Trọng thì vẫn từng bước một mà làm học xong tiết buổi sáng, cô đơn làm cho người ta càng suy nghĩ tốt hơn, bởi vì giao tiếp với Simba càng nhiều, anh càng có hiểu biết hơn về phù văn và hệ thống chiến đấu hiện đại.

Những ý tưởng kỳ lạ này, bây giờ xem ra thực sự có vài thứ vô nghĩa, nhưng cũng có vài thứ có khả năng nhất định.

Buổi chiều, yên lặng ở trong thư viện, rất nhiều học sinh khoa thiết kế phù văn, bọn họ cần tính toán và thiết kế dự thảo rất nhiều, Vương Trọng cũng chăm chỉ tính toán, thiết kế phù văn, đặc biệt là về phương diện vũ khí, có thể đưa lại cho anh không ít linh cảm.

Những thiết kế và hiểu biết của Vương Trọng về vũ khí là thông qua quá trình thiết kế để hiểu được uy lực mạnh mẽ khi kết hợp bản thân vũ khí và hồn lực, thông qua quá trình như vậy, để cho bản thân mình thu hoạch được càng nhiều hiểu biết trong phương thức tấn công đặc biệt, để bản thân mình trở nên mạnh hơn, cũng để thử các loại khả năng.

Học viên của học viện chiến sĩ học về mặt lý luận là rất ít, bọn họ học các tiết thực hành nhiều hơn, học các khả năng chiến đấu khác nhau, và cho rằng đây mới là phương thức tốt nhất để thu hoạch sức mạnh, còn Vương Trọng cảm thấy rằng làm như vậy tuy là thấy hiệu quả nhanh, nhưng lại chỉ nhìn thấy bề nổi bên ngoài mà không biết bản chất bên trong của nó.

Vương Trọng đang xem cuốn sách tiến sĩ Madeleine viết ‘EQ của các sinh mệnh trên vĩ độ cao’, đột nhiên có một mùi hương nhẹ, đối diện có ngồi một người, nhìn thấy Vương Trọng ngẩng đầu lên, đối phương cũng lộ ra nụ cười thanh khiết: “Bạn học Vương Trọng, có thể làm phiền cậu một lúc được không?”

Vương Trọng ngăn người ra một chút, hóa ra là Scarlett. . .: “Xin chào, bạn học Scarlett, đương nhiên là không vấn đề gì rồi.”

“Mình đến phòng thảo luận nhé.” Lúc Scarlett xuất hiện, ánh mắt xung quanh luôn vây quanh lấy cô ấy.

Vương Trọng gật đầu, không hiểu anh có thể giúp được nhân vật nổi tiếng này về cái gì.

“Vương Trọng, thời gian trước mình có đọc mấy bài viết của cậu, đặc biệt là bài ‘cầu nối của vĩ mô và vi mô của bản thân’, rất sâu sắc.” Scarlett quan sát Vương Trọng trước mặt, thật sự không thể nào tin, thành tích lý luận của người này lại đề cô một bậc, cần biết thực chiến đệ nhất ở năm nhất rất khó quyết định, nhưng thành tích trên lý thuyết, Scarlett luôn đứng đầu, nhưng lần đầu tiên vào học viện anh hôn thì đã thất bại.

Thời gian nghỉ của Scarlet hoàn toàn dành để tìm hiểu Vương Trọng, khi thấy anh sau khi phát hành mấy bài luận văn xong thì bị đề xuống, giả thiết bạo dạn của người này thật sự làm cho người ta phải trở mắt ra mà nhìn, có thể có một số người xem nó là khoa môi múa mép, nhưng Scarlett lại có không ít sự đồng tình.

“Mình cũng là tùy tiện nghĩ ra thôi.” Vương Trọng nói.

“Cậu cho rằng lực phù văn là một lực từ trường sinh mệnh, là tự có nhận thức của riêng mình sao?” Scarlett hỏi, lực phù văn thông thường đều được xem là lực từ trường, tạo ra ảnh hưởng của bóng trắng.

Vương Trọng cũng không ngờ lại có người quan tâm đến cái này, do sự ảnh hưởng của Simba, bản thân Vương Trọng không có bị hạn chế rất nhiều ý tưởng kì lạ nảy sinh, đồng thời Simba cũng truyền tới không ít những quan điểm kỳ lạ, ví dụ như ác ma luận của vĩ độ cao, khai thác sức mạnh bản thân nhân loại vẫn còn đang ở mức thấp, vận mệnh là có thể nắm bắt được...nhưng vào học viện, những suy nghĩ này của anh trong mắt người khác được cho là điên cuồng, ngay cả Mã Đông cũng khuyên anh đừng có cả ngày nghĩ những thứ có những thứ không, người sẽ phát điên, nhưng lần đầu tiên lại có người tình nguyện thảo luận cùng với anh.

Không phải là tò mò, mà thực sự có sự cộng hưởng.

Scarlet hôm nay đến tìm Vương Trọng chỉ là hứng thú nhất thời, vừa lúc cô đang tới thư viện mượn sách, nhìn thấy Vương Trọng, nghĩ tới mấy bài luận

văn của đôi phương thì muốn nói chuyện xem sao, nhưng không ngờ được, kho tri thức của đôi phương lại vượt quá sự tưởng tượng của bản thân, hai người như mở ra mây phát thanh, hoàn toàn không ngừng được.

“A, cậu cũng có hiểu biết sâu sắc về quý tộc à, mình cũng cảm thấy chế độ của liên bang quá bảo thủ, đế quốc sở dĩ hùng mạnh như vậy không thể không nói trình độ lớn có liên quan đến dị tộc. Hơn nữa thông hôn, có thể giúp bọn họ duy trì huyết mạch mạnh hơn, thân thể của dị tộc cũng dũng mãnh hơn, cộng thêm sức mạnh của anh hồn, trên phương diện năng lực cá thể, liên bang đã so sánh rất nhiều với các đế quốc lớn rồi.” Scarlet cảm khái nói, gia học uyên sâu, tầm nhìn của cô cao hơn các học sinh thông thường khác, tầm nhìn thông thường thì không nhìn ra năng lực tiềm ẩn dễ dàng như vậy, nhưng lần đầu tiên cảm thấy được, người thanh niên tướng mạo bình thường trước mặt hình như càng có góc nhìn sâu rộng hơn.

Vương Trọng mỉm cười, đối với trận cờ giữa đế quốc và chế độ liên bang, đó là chuyện của những nhân vật lớn, Vương Trọng không phát biểu ý kiến ở phương diện này, ví dụ như: Các cuộc đàm phán về việc đưa vào sử dụng hệ thống OP giữa Đế quốc và liên bang đã mất một thời gian dài, ở đây đây đưa đến quá nhiều lợi ích khác nhau, nhưng không phải là nghĩa khí học sinh.

“Quý tộc có thể nói là nhân vật đại diện trong dị tộc, cũng có mối quan hệ khá mật thiết với các đế quốc Caesar hùng mạnh, thể chất quý ảnh tạo thành võ sĩ ảnh mạnh mẽ, nhìn video chiến đấu của bọn họ, thực sự là không còn gì để nói.”

“Đúng vậy, một chọn một là rất khó chế áp, đặc biệt là khi chiến sĩ từ xa đối mặt với bọn họ hoàn toàn biến thành bị tàn sát.”

“Kì thực, cũng không phải không có cách nào, nếu như chiến sĩ từ xa có thể đánh ma trận song trùng giao điệp, cho dù là bước đi của quý ảnh cũng không thể tránh khỏi.”

Scarlet ngo người ra, không nhận được mỉm cười: “Có mấy người có thể làm ra thao tác kỹ thuật như vậy.”

Rầm rầm rầm...

Hai người đang cao hứng nói chuyện, đột nhiên nghe thấy tiếng gõ cửa, Emily và Mã Đông Đông đứng ở trước cửa, Emily mặt đầy cố ý, còn Mã Đông Đông thì nháy mắt ám muội.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: “lớn nhỏ” là một vấn đề

“Hội trưởng Scarlett, cô không cần phải phí tâm kế nữa, anh Vương Trọng sẽ không rời khỏi hội Wonderful đâu!” Emily giọng điệu quả quyết nhanh nhẹn nói.

Scarlett cười, nhìn Vương Trọng: “Tôi không dễ bỏ qua như vậy đâu, em gái nhỏ đáng yêu à!”

Emily nhăn nhó: “Hừm, ai nhỏ!”

Mã Đông Đông nheo ánh mắt nhìn qua ngực của hai người,

chắc chắc, hơi nhỏ.

Tùng...

Emily giẫm lên chân của Mã Đông Đông, trong giây lát mặt của anh họ Mã Đông Đông đen sạm đi, phút chốc lại căng lên, một tiếng kêu giống như dã thú phát ra toàn thư viện, tay phải Scarlett bấm một cái, ném một thuật trầm lặng qua, trong giây lát Mã Đông Đông liền nuốt ực xuống.

Thuật trầm lặng là chuyên dùng đối phó với người dị năng, có thể gián đoạn dị năng của người dị năng, là một kỹ thuật hồn lực vô cùng cao khiến người nào đó câm miệng, Mã Đông chỉ thấy đầu óc ù ù, cả người đều muốn bay lên.

Emily nhìn Scarlet, dường như đã kiếm được một điểm chung.

Ngay lập tức mắt ngắn lệ nhìn Vương Trọng, anh là gây chuyện với ai đây.

“Vương Trọng, hôm nay nói chuyện rất vui, thu hoạch được không ít, hy vọng có nhiều cơ hội để giao lưu hơn.” Scarlet mỉm cười nói, sắc đẹp này làm cho người ta mất lòng mất dạ.

Vương Trọng gật gù: “Mình cũng có nhiều thu hoạch.”

Đội Scarlet bước đi, Mã Đông Đông lập tức nhào tới: “Huynh đệ, cậu phát tài rồi, nói đi, thân thiết với Scarlett như vậy từ lúc nào, dính chưa!”

Vương Trọng vội vàng che cái miệng thú của Mã Đông, thằng nhóc này rõ là không làm thế giới loạn là không được, cái này mà truyền ra, bắt luận là thật giả, mỗi ngày anh cũng sẽ bị mấy trăm người truy sát.

“Cậu nghĩ quá nhiều rồi, cô ấy chỉ là có hứng thú với mấy bài luận văn của mình mà thôi, hơn nữa cái người mà xem thư viện như nghĩa trang cậu sao lại tới đây rồi?” Vương Trọng nói, Mã Đông này là cái tên tuyệt đối chuẩn xác, Mã Đông Đông chưa bao giờ muốn thời gian tươi đẹp lãng phí ở đây.

“Cậu quên rồi, hôm nay cậu phải thi bù đó!” Mã Đông nói.

Vương Trọng ngẩn ra, sao có thể quên việc này chứ...

Ba người vội vàng vàng chạy về phía trường thi, Vương Trọng lấy vị trí chiến sĩ từ xa làm hạng mục thi, kết cục suýt chút nữa thi... không qua, thi bù là nhất định phải qua, nếu không tuyệt đối khó sống tiếp những ngày năm hai của anh.

Sau khi thân thể tỉnh dậy, Vương Trọng vẫn luôn chìm đắm trong việc tìm hiểu năng lực bản thân, không ngờ lại có thể quên một việc quan trọng đến như vậy.

Lúc đến trường thi, vẫn may là đang còn tiến hành, kỳ thực đây là thời khắc khá là mất mặt, trên trường thi toàn là học sinh từ các học viện khác nhau ở học kỳ trước đã thi không đạt.

Mã Đông xoa xoa vai của Vương Trọng: “Huynh đệ, tin vào bản thân mình, cậu đã luyện cả kỳ nghỉ rồi, nhất định có hiệu quả thôi!”

“Anh Vương Trọng giỏi nhất, đừng run!” Emily nói.

Vương Trọng cười cười, chưa bao giờ anh căng thẳng, nhìn vào thiên tán của mình, cầm lấy nội dung thi bù.

Hệ thống sắp xếp cho anh đề mục từ xa là cung tên, đến phòng thi, thầy giám thị đã không còn nhẫn nại nhìn thời gian, nếu không biết là vẫn còn một học sinh thì chắc đã sớm giải tán rồi.

“Nhanh lên, chỉ còn em thôi, Vương Trọng, nhóm năm, mỗi nhóm mười tên, tổng điểm trung bình có thể được sáu mươi điểm trở lên là qua.” Thầy giám khảo nói: “Đi qua bên kia chọn vũ khí cho mình đi.”

Đánh giá từ xa chủ yếu là xem độ sát thương và tỷ lệ trúng chết người, là chuẩn đầu tiên để làm một chiến sĩ từ xa, điểm thứ hai là xem sát thương hồn lực, chỉ làm ngựa ngáy địch thì rõ ràng không có tác dụng, còn muốn đánh ra, mỗi lần công kích, trình độ của hồn lực ngưng tụ là vô cùng quan trọng.

Vương Trọng chọn một cây cung phù văn, vũ khí phù văn này với vũ khí của viện trường Moore là không giống nhau, chỉ là vũ khí truyền hồn lực thông thường, thậm chí còn có tiêu hao nhất định, dù sao cũng chỉ là hàng sản xuất hàng loạt.

Lúc đó ở lầu hai của tòa lầu thi, một người già một người trẻ nói cười vui vẻ, bên tay trái là một ông lão tóc bạc tinh thần quắc thước, chính là viện trưởng của học viện anh hồn Thiên Kinh, thành viên hội đồng của liên bang tự do, Green Steve. Bên cạnh ông là một nữ sĩ quan mặc quân phục của liên bang, anh tuấn oai hùng, tóc ngắn, ánh mắt chứa đầy sự hiểu biết, trên trán có một vết sẹo mà người khác nhìn thấy là giật mình, nếu như thông thường xuất hiện ở trên người con gái sẽ phá hủy mỹ quan, nhưng ở trên người Grace thì lại càng tăng thêm phần oai hùng dũng mạnh.

“Grace, lần này em tới thật đúng lúc, cố gắng khích lệ thêm cho các sư đệ, sư muội nhé.” Green nói, Grace là sinh viên tốt nghiệp xuất sắc nhất trong một thế hệ trẻ của học viện Thiên Kinh.

“Thầy Green, nhưng mà con nghe nói xếp hạng của học viện Thiên Kinh đã tụt bậc không ít, đây không phải tính cách của thầy.” Grace cười gian xảo.

“Nha đầu này, vừa về đã trêu chọc thầy của con như vậy đó hả, như vậy thật sự có tốt không?” Thầy Green có hơi đau đầu, trước kia là người phá phách, qua mấy năm rồi, hình như vẫn không có thay đổi gì.

“Đây là trường của con, con cũng tự mình cảm kích, lần này về là hy vọng có thể kiến được vài người có tiềm lực, trình độ kiểm tra lần này không có thấp, nhưng mà con đề nghị chỉ chọn từ năm hai và năm nhất, nếu được từ năm nhất là tốt nhất.” Grace nói.

Green gật gù đầu: “Cơ hội lần này thật sự hiếm có đối với Thiên Kinh, giao cho con toàn quyền lựa chọn, con dự định làm như thế nào?”

“Con tin bên trong trường học chúng ta, nhất định có học sinh ưu tú, thầy, lấy danh nghĩa của con tổ chức một cuộc thi ở khuôn viên trường thi thế nào?” Grace nói, là một học viện anh hồn, cuối cùng thi vẫn phải lấy sức mạnh chiến đấu làm trụ cột, kỹ thuật phù văn chỉ có thể thêm hoa thôi.

“Chi đội cậu này của con, sức ảnh hưởng của con trong lòng người trẻ còn lớn hơn ta nhiều, haha.” Trong phút chốc, Grace và Green đều đờ người ra, nhìn về phía lộ đài.

Phía dưới là sân thi đấu, Vương Trọng đã chọn xong cung tiễn, hồn lực phát ra, thầy giám sát bên cạnh cũng có chút mất nhẫn nại rồi: “Chuẩn bị xong chưa, nhanh lên!”

Đối với những học sinh năm hai, ba vẫn còn phải thi bù, ông quả thực không có nhiều kiên nhẫn.

Vương Trọng không để ý lời lẽ nhai của thầy giáo giám sát, mà toàn thân chìm vào trong vũ khí, mục tiêu là tấm bia trước mắt ngày càng to, rẹt...

Rầm...

Trúng trung tâm bia, thầy giáo giám khảo nhẹ gật đầu, nhưng vừa xem độ sát thương, mới có hơn 40, mặc dù khoảng cách có hơi xa, nhưng độ sát thương này có chút thấp, gãi ngứa sao?

Thông thường tấn công từ xa, cự ly càng xa thì tiêu hao hồn lực càng lớn, 20 mét đủ tiêu hao phụ tải một nửa hồn lực, nhưng Vương Trọng kỳ thực chỉ tiêu hao một chút, chỉ là giá trị đỉnh thấp quá.

“Ráng sức lên, không ăn com à, chút xíu lực sát thương như vậy thì làm được gì!” thầy giám khảo miệng hót hải, bắn chuẩn thì có tác dụng gì.

Grace ở trên lầu mỉm cười: “Sinh viên này có chút thú vị, cảm giác kĩ thuật giương cung rất thuần thực, nhưng mà lực sát thương lại thấp quá.”

Hiệu trưởng Green cũng bó tay: “Nó là sai lầm năm trước của chúng ta, là người viết ra luận khổng chế kia, được đặc biệt tuyển chọn đến phân viện chỉ huy, bây giờ trở thành vấn đề đau đầu của bọn ta.”

Grace cũng ngẩn người ra một chút, một học sinh thi bù ở phân viện chỉ huy, việc này có chút mất mặt.

“Nếu lần này cậu ta không qua được, thì định cho cậu ta qua phân viện phụ văn rồi, ở lại phân viện chỉ huy cũng không có lợi với cậu ta” - Green nói. Kỳ thực học viện cũng rất lưỡng lự, điều này đồng nghĩa với việc thừa nhận việc làm năm ngoái của bọn họ là sai lầm, không tránh được sự cười chê của các học viện khác, nhưng bây giờ là lúc Green không thể nhin, không thể nào cứ vì sĩ diện mà xáo trộn bầu không khí học tập của phân viện chỉ huy được.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Chiến sĩ hạng nặng đến từ khu vực phía bắc

Không để ý đến lời mỉa mai của thầy giám thị, Vương Trọng bình tĩnh ngắm tấm bia, ánh mắt trở nên sắc bén hơn nhiều.

Vút vút vút...

Chỉ là công phu trong chớp mắt, chín mũi tên còn lại hầu như cùng lúc bắn nổ ra chạy thẳng hai mươi mét bên ngoài tấm bia.

Đùng đoàng...

Sóng không khí phát nổ, thầy giám thị hoàn toàn không chuẩn bị trực tiếp bị đẩy ngã trên mặt đất, mặt ngơ ngác, một lúc sau mới tỉnh lại... từ từ há hốc miệng... cái này...

Toàn bộ những tấm bia đề thi đã rách nát rơi rụng khắp đất...

Thầy giám thị nuốt nước bọt, cái đồ quỷ này tính làm sao, đồ chơi này không phải nói là chống được lực tấn công 200 grasso sao?

Mẹ hấn có 20 mét thôi à!

Cái thằng nhóc này là đến thi bù sao? hay là đến để trêu chọc ông?

Thầy giám thị nghi ngờ quan sát Vương Trọng, đối chiếu mặt Vương Trọng và số scan của thiên tấn, dường như không giống là đi thi dùm.

“Ka ka, mấy tấm bia này sử dụng nhiều quá cũng nên đổi rồi. Nhưng mà biểu hiện của em cũng không tệ, được, bài thi bù của em đã được thông qua rồi.” Thầy giám thị nói.

Ánh mắt của Grace rực sáng: “Một chầm năm giây, liên hoàn chín phát tên, quỹ đạo gần như là giống nhau, ngắm bắn và tốc độ chuẩn xác, kỹ thuật cơ bản rất chắc chắn!”

Green cũng rất ngạc nhiên, gật gật đầu: “Khá thú vị, không dễ dàng, nhưng vẫn không sửa được vấn đề giá trị đỉnh của hồn lực quá thấp, em muốn lãng phí thời gian với nó sao?”

Điều viện trưởng Green nói cũng là sự thực, dân số cơ sở nhiều như vậy, điều tuyệt vời gì không có, nhưng việc bồi dưỡng ở học viện anh hồn tuân theo một tôn chỉ. Đó chính là đào tạo anh hồn, đào tạo không nổi anh hồn, thì vĩnh viễn không bao giờ lên được bản tịch.

Grace nhìn ánh mắt kiên định tự tin của người bên dưới lầu, nở ra một nụ cười rạng rỡ: “Thầy, mỗi người đều nên có giấc mơ riêng, lỡ như thực hiện được thì sao?”

Sau khi kết thúc bài thi bù, Vương Trọng cũng không rảnh rồi, cùng Emily và Mã Đông đi ăn tối xong, thì đi luyện tập, từ khi bước vào học viện anh hồn

việc luyện tập cơ bản của anh chưa bao giờ gián đoạn.

Trong phòng luyện tập, Vương Trọng bắn liên hoàn mũi tên này đến mũi tên khác, cảm giác mây bay nước chảy này quả thật làm cho mỗi tế bào của Vương Trọng đều tràn đầy nhựa sống. Đây mới là chiến đấu, đây mới là cuộc sống mà anh mong muốn.

Sau khi làm nóng mình, Vương Trọng bước vào hệ thống OP, tìm kiếm đối thủ ngày hôm nay, nhân thời gian này lịch học vẫn chưa quá bận rộn, đánh được trận nào thì hay trận đó.

Sau khi ID của anh sáng lên, trong chốc lát khu vực bia đỡ đạn đang yên lặng trở nên ồn ào, thắng hai trận liên tục, đặc biệt trong đó trận thứ hai là đánh thắng truyền nhân của Assassin. Cần biết là những gia tộc thực lực có dòng máu anh hồn thì những chiến sĩ thông thường hoàn toàn không có khả năng so sánh được, bọn họ là đứng ở vai vế của người không lồ.

Chỉ là Nhà Vua Mạnh Miệng rốt cuộc là oanh liệt nhất thời hay thực sự là đã giác ngộ gì mới?

Rất nhiều người đang chờ đợi, khi đối thủ của Vương Trọng xuất hiện, khu vực khán giả đột nhiên lên tới hơn ba trăm người, điều này nói lên không ít người đã cài đặt thiên tấn nhắc nhở. Tuy nhiên, có một số kẻ mạnh tuyệt đối sở hữu khả năng chiến đấu mạnh mẽ, thì trận đấu sẽ càng trở nên hấp dẫn hết mức, nhưng bọn họ cách quá xa, hơn nữa Nhà Vua Mạnh Miệng dường như đã chạm vào thứ gì đó ở sâu thẳm trong lòng bọn họ.

Người xem bàn tán sôi nổi, nhưng tiếng bàn tán cũng dần dần có chút biến đổi.

“Xem ra Nhà vua huynh đã có đột phá, đường trình độ chiến đấu giáp lá cà cũng tăng lên, cảm giác sẽ đi theo con đường thích khách tiên phong.”

“May mắn thắng được hai lần thì có thể theo con đường thích khách rồi sao, người nghĩ nhiều quá rồi đó!”

“Bản chất thật sự của thằng nhóc này là tình cờ, tình cờ đấu với một lính mới, ngoài ra đấu với một người tuy thuộc gia tộc Assassin, nhưng nghe nói ngay cả người nhà cũng phản đối cô đi theo con đường thích khách. Thân hình nhỏ bé như vậy chuyển theo dị năng thì tốt hơn bao nhiêu, đường đường kỹ thuật Hóa Vũ Liên Hoa ở cấp cao cũng bị người ta trực tiếp phá giải, điều này cho thấy cô ta căn bản không thích hợp con đường thích khách, tôi dám kết luận hôm nay Vua nỏ sẽ quay lại bản chất cũ!”

“Đúng vậy, mới thắng được có hai trận đã quên hết tất cả rồi, Nhà Vua gì chứ, hôm nay lão đây đến xem hấn bị treo lên mà đánh cho nhừ tử đây!”

Người xem dần dần phân thành hai phái, tuyệt đại đa số vẫn cho rằng đó chỉ là ngẫu nhiên, bọn họ không tin tên hề mua vui Nhà Vua Mạnh Miệng trong lòng bọn họ có thể cả chếp hóa rồng, những người ủng hộ thì chỉ xem trận đấu gần đây mà thôi.

Lúc này Laura cũng đang yên lặng xem phát trực tiếp, chỉ là cô dùng thiên tấn, chứ không đăng nhập vào OP, dù sao cái danh nữ thần gấu bạo có lúc cũng mang đến cho cô không ít phiền phức.

Hai người Anluoer và Arno đang dạy dỗ những người mới của chiến đội, tuy Nhà Vua Mạnh Miệng thể hiện kỹ thuật chiến đấu giáp lá cà và khả năng nhìn thấu đối phương không tệ. Nhưng dù là Anluoer hay là Arno cũng không quá để ý, có thể nhìn thấu hay không thì phải xem trình độ của đối phương, người trải qua hàng trăm cuộc chiến như họ có tự tin đối mặt với bất kỳ đối thủ nào, mấy lần gửi thư hẹn đấu biệt tăm biệt tích không thấy đâu, hai người cũng mất đi hứng thú với Nhà Vua Mạnh Miệng, người mới của chiến đội cuồng thúc cũng vào rồi, bọn họ cũng phải tiến hành lựa chọn, hai chủ lực chính tốt nghiệp rồi, bọn họ cần tuyển người mới có tiềm năng.

Chuyện nhỏ này đương nhiên không cần phải Laura tự mình xuất mã, Laura mở máy phát hình ảnh ra, rót một ly cà phê cho mình, trên người tên Nhà Vua Mạnh Miệng này đầy những yếu tố mâu thuẫn, cô cần phải quan sát thêm.

Không lâu sau, đối thủ của Vương Trọng xuất hiện, Juan Oleg học viện Storgrad, một chiến một thắng.

Storgrad thành phố lớn nhất của phía Bắc Đại Lục mới, khí hậu lạnh giá, học viện anh hồn Storgrad sinh ra nhiều chiến sĩ hạng nặng kiên cường dũng mãnh, đi kèm với sức mạnh là ý chí và sự dũng mãnh. Nhưng đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là dòng họ Oleg, qua hàng trăm năm nhân loại đấu tranh sản sinh ra rất nhiều gia tộc hùng mạnh, bọn họ có thể truyền sức mạnh anh hồn thông qua huyết mạch, giống như gia tộc thích khách Assassin thành Sanmon, nếu nói đến gia tộc hạng nặng thì tuyệt đối không thể bỏ qua gia tộc Oleg.

Trước mắt là một chiến sĩ dũng mãnh, thân cao hai mét, rõ ràng là thành viên thế hệ mới của gia tộc Oleg.

“Mẹ ơi, tên này quả là giống như quái thú, độ dày của ngực gần bằng chiều ngang của tôi rồi!”

“Thành phố Storgrad vốn rét căm, đây là trời sinh, Nhà Vua huynh sắp khóc rồi!”

Hai trận trước Nhà Vua Mạnh Miệng thắng có chút theo suy đoán, chơi theo kỹ thuật và nhịp tim. Nhưng mà đối mặt với chiến sĩ hạng nặng thực sự, kiểu chiến đấu này rất có khả năng bị nghiền nát thành bột mất.

Laura mỉm cười, tư liệu của thế hệ mới được đặc chiêu từ các học viện lớn cô đều có ở đây, dù sao cũng đều là đối thủ tiềm năng, tên Oleg này tuy không có chiến đấu nhiều ở OP, nhưng không có nghĩa là thiếu kinh nghiệm. Nhưng phạm là có kẻ thừa gia tộc, thì từ nhỏ đều nhận được các thể loại huấn luyện bồi dưỡng cơ bản. Một khi thấp sáng hồn hỏa thì sẽ trưởng thành lên một nửa công lực, đây cũng là nguyên do có khuynh hướng các gia tộc luôn thống trị địa cầu, từ thời khắc sinh ra đã đi xa hơn người bình thường rất nhiều.

Kỹ thuật và tầm nhìn của Nhà Vua Mạnh Miệng khá ổn, nhưng đối mặt với quái thú có sức phòng ngự siêu mạnh như vậy, thì lực tấn công của anh ta

quá yếu!

Toàn bộ những kẻ ủng hộ mong Nhà Vua Mạnh Miệng sẽ nở hoa lần nữa cũng đã tuyệt vọng hết, chỉ là tiền coi trực tiếp đã trả rồi, cố gắng xem cho xong.

Vương Trọng tiếp tục chọn vũ khí tùy ý như cũ, một đối thủ ưu tú nhất định là tốt nhất, càng mạnh thì một khi phát huy thực lực, phát ra bản chất linh hồn càng xuất sắc.

“Tên này quá ngông cuồng rồi, đối diện với đối thủ như vậy cũng không chọn vũ khí, chọn vũ khí từ xa còn có chút tia hy vọng thắng.”

“Được rồi, vậy thì anh ta cũng biết mới được, hơn nữa, đối thủ là người của gia tộc Oleg, đối với bất cứ chuyên ngành chiến đấu nào đều có một sự tự tin nhất định, không dễ đối phó vậy đâu.”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Chiến sĩ hạng nặng bạo lực

“Ôi trời, ta nói chính là vấn đề thái độ!”

Một bộ phận người tới đây là vì để giải trí, một bộ phận thì lơ leo lên thuyền cướp nên phải theo, những người khá nghiêm túc thường không chịu được sự bỏ cuộc tùy ý như vậy.

Sau khi kết quả tùy chọn vũ khí hiện ra, toàn bộ khán trường ồ lên, hơn ba trăm người đều cảm thấy bị lừa...

“Như vậy thì quả thật không thể xem được nữa rồi, kết quả lại là tay không!”

“Ông trời cũng xem không nổi, giả tạo quá, tôi cảm thấy Nhà Vua huynh bị ép quá rồi.”

“Đầu óc yếu đuối cần được bồi bổ của Nhà Vua huynh sắp rơi vào hoàn cảnh bị chà đạp rồi.”

Juan hơi nhăn mày, lúc tùy chọn vũ khí anh ta cũng thấy kỳ lạ, vũ khí chính là sinh mệnh, thậm chí đại diện cho kỹ năng phương thức chiến đấu, trong tâm trí của gia tộc Oleg, người toàn năng trên thế giới này chỉ có hai loại, một loại là thần, một loại là người chết.

Hoặc là đối thủ khá linh hoạt có binh khí cổ sát thủ nào đó, Juan không chọn vũ khí, bởi vì người của gia tộc Oleg chưa được huấn luyện anh hồn thì không cho phép dùng vũ khí, đây là một hình thức luyện tập, chỉ có những cá nhân tự tin mạnh mẽ mới có thể bồi dưỡng nên những anh hồn mạnh mẽ nhất.

Nhưng không có ai dám xem nhẹ gia tộc Oleg, bởi vì thân thể bọn họ chính là vũ khí mạnh mẽ nhất, cho dù là thích khách nhanh nhẹn dám lại gần người của gia tộc Oleg cũng sẽ chết rất thảm.

Hai bên tiến ra trường đấu, chiến trường vẫn là trường thể thao, dường như hai bên đều không có ý định lợi dụng địa hình để lấy ưu thế.

Một số người có chứng rối loạn ám ảnh cưỡng chế lại coi lại, chiến đấu với quái vật khổng lồ này may mắn chọn được loại địa hình phức tạp như rừng rậm này, đánh không được thì có thể đánh tập kích, tên khốn này muốn đối mặt trực tiếp, người ta không đánh người chết mới lạ đó.

Hai bên bước vào trạng thái chiến đấu.

Juan nhìn đối phương, anh ta không có nhìn thấy bất cứ sự sợ hãi nào từ ánh mắt đối phương, nếu có chỉ là sự tự tin và mong chờ.

Mong chờ sao?

Hai tay Juan gấp lại trước ngực, đây là cách hành lễ của chiến sĩ phương Bắc, để biểu thị sự tôn trọng đối thủ.

Đám đông lại được thể thì thầm với nhau, đáng không? Tuy là hành lễ, nhưng thông thường chỉ sử dụng đối với những người được coi trọng.

Vương Trọng tất nhiên đã biết, trên thực tế, anh thích ở lì ở thư viện tìm hiểu đặc điểm và của rất nhiều thành phố, danh hiệu một sách cũng không phải là kêu vô ích rồi.

Vương Trọng nghiêm chỉnh đáp lễ, hai tay gấp lại lên nhau, nhưng hai ngón tay cái đối diện với nhau, điều này là muốn nói với đối thủ, hy vọng đối thủ toàn tâm toàn sức chiến đấu, để đấu một trận đấu dừng sĩ.

Juan hơi đờ ra, hai con mắt lộ ra ánh sáng mạnh mẽ, có ý nghĩa, anh không cảm thấy đối thủ rất mạnh, chỉ là đang thường thức sự không sợ hãi gì của đối

phương, nhưng bây giờ xem ra, anh nên dành sự tôn trọng cho đối thủ rồi.

Rầm...

Trận đấu mới bắt đầu, Juan đã ra tay trước, thân hình như vậy sử dụng khí thể bạo lực đột phá như vậy thực sự có chút đáng sợ, thân hình to lớn không thể hiện là nặng nề ngổn ngang, mà đem lại sức mạnh dồn ép như xe tăng tiến vào đột phá.

Vương Trọng không chút chùn chân, công kích có mạnh hơn nữa thì chỉ khi trúng mục tiêu mới có hiệu quả, xẹt...

Một chương bạo lực của Juan bị Vương Trọng né được, tính bạo phát của chiến sĩ hạng nặng rất mạnh, nhưng tính linh hoạt cục bộ chắc chắn kém hơn một chút.

Lúc Vương Trọng tránh đòn công kích, đồng thời một đấm đánh vào vùng sườn, đây là điểm yếu thông thường của con người, năng lực đánh chống trả khá yếu.

Tiếp đó Vương Trọng vừa chạm phải cảm giác chấn động lực mạnh, thì đối phương lại đấm một chương rầm xuống đầu, đòn này nếu như trúng thì cổ Vương Trọng chắc sẽ gãy luôn.

Bất thành linh hậu ứng, lật người lùi mạnh.

Juan không có truy kích, có chút chán chừ, đối thủ này... yếu quá!

Đòn công kích của anh ta giống như chỉ để giải ngứa, hòn lực chắc khoảng năm mươi, cho dù không có bất kỳ chuẩn bị phòng ngự nào, anh ta cũng có thể nhẹ nhàng chống đỡ được đòn công kích khoảng một trăm Grasso.

Chẳng lẽ cảm giác của anh là sai?

Xẹt xẹt...

Trên mặt và trên người Vương Trọng xuất hiện hai lỗ, tuy có tránh được đòn công kích, nhưng vẫn bị cú đấm làm tổn thương khí kinh.

Toàn khán giả lại được một trận ồn ào, tuy biết rằng kỹ thuật hạng nặng của Oleg là hạng nhất, nhưng cũng có chút quá bá đạo rồi, thân hình lớn như vậy lại hung dữ đến vậy.

Phòng thủ là nền tảng của chiến sĩ hạng nặng, nếu nắm được thêm tiến công, thì chính là điểm tựa đáng tin cậy nhất trên trường đấu.

“Nếu chỉ như vậy, thì cậu không xứng với sự tôn trọng của tôi.” Juan giọng trầm nói, người phương Bắc khá thẳng tính, đặc biệt là người thành phố Stograd, thành phố đó không thích giả vờ.

Vương Trọng cười, vận động thân thể một chút, phòng ngự này có chút giống như là biến dị thú rồi, như vậy mới thú vị.

Xẹt...

Vương Trọng ra tay rồi, đột kích chính diện, Juan nhăn nhăn mặt, người này muốn chết hay sao!

Juan không có tùy tiện ra tay, người ta lúc đối diện với công kích bản năng thường hay phòng ngự hoặc phản kích, nhưng chiến sĩ trải qua huấn luyện, thì sẽ kiên nhẫn chờ đợi.

Tất cả người xem đều cảm thấy bất lực, đây hoàn toàn không phải là điều quan trọng, Juan không chút nghi ngờ gì là nhân vật nổi tiếng ngày hôm nay, việc luyện tập chiến đấu cũng là tuyệt đối.

Vương Trọng là người tấn công, nhất thiết phải ra tay, anh không có đường lùi. Vương Trọng vừa làm động tác Juan trong phút chốc bạo phát, hét lên một tiếng, một nắm đấm rơi xuống, anh có thể hoàn toàn coi thường đòn công kích của đối thủ, trực tiếp toi mạng.

Sau đó đòn công kích của Vương Trọng chỉ là một chiêu ảo, dẫn dụ đối phương ra tay, thân hình mạnh mẽ lật lại, chuẩn bị đánh thêm một chiêu sát thương. Nếu như không thể đánh được tới những vùng như sườn, vùng cổ, vùng ngực thì đối với đối thủ có thân thể cường tráng và giỏi về hòn lực phòng ngự như vậy thì căn bản không có tác dụng.

Đúng thời khắc này, Vương Trọng cảm thấy nguy cơ nghiêm trọng.

Gào... Rầm...

Cuồng thú hoang đã đụng nhau!

Xẹt...

Vương Trọng giống như con búp bê không trợ giúp bị đụng bay đi...

Tất cả mọi người đều cảm lạnh, tên này là hạng nặng ư, kinh nghiệm chiến đấu này thật sự là không dễ dàng sống, vừa này Nhà Vua Mạnh Miệng dùng đòn ảo để dụ đối phương ra tay, không ngờ Juan cũng dùng đòn ảo. Trong thời khắc đối thủ phản ứng, đột nhiên phát lực, đánh một đòn va chạm dữ dội.

Đòn công kích đầy tính bùng nổ này e rằng phải là đòn công kích gần một trăm năm mươi grasso.

Nhà Vua Mạnh Miệng chắc phải toàn thân vỡ vụn mất.

Juan không động đậy, đã đến một phút chưa?

Lúc khán giả nghĩ rằng đã kết thúc trận đấu, Vương Trọng bỏ dậy, hết hồn, tu đường chiến đấu của gia tộc Oleg thật sự không phải là bốc phét.

Không bị thương?

Một trận bình luận nổ ra, cú chạm kinh thiên động địa như vậy, người gì cũng phải tan rã rồi, nhưng Nhà Vua Mạnh Miệng vẫn như người không xảy ra việc gì.

Juan biết, bởi vì đòn công kích hung dữ lúc này chỉ là sấm sét lớn nhưng mưa nhỏ, đối thủ lại có thể mượn lực tránh ra, phản ứng này so với hồn lực sử dụng khá là đáng sợ, đây là cảm giác chiến đấu mà thích khách hạng nhất mới có được.

Juan biết mình không thể chủ quan rồi, may là đối thủ không có vũ khí, nếu không loại thích khách này là khó đối phó nhất, vừa nhanh nhẹn lại không sợ chiến đấu giáp lá cà.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Không thể tưởng tượng nổi

Juan đang hai cánh tay ra, thân hình cong nhẹ, giống như một con gấu dữ đang chờ đợi để bắt mồi.

Đối phó với đối thủ nhanh nhẹn, không nên hy vọng một đòn chí mạng, mà trước tiên phải bắt giữ lấy, chỉ cần bắt được, bọn chúng sẽ không thể phát huy được nữa.

Hơn nữa đây là thuật bắt thú trải qua ngàn năm tôi luyện của gia tộc Oleg.

Sức mạnh man rợ chỉ có thể đi tới diệt vong, chỉ có kẻ có kỹ thuật mới có thể trở thành nhà vua.

Vương Trọng không bị phong thái của đối phương cản trở, bước chân vững chắc xông về phía Juan, đối diện với đối thủ hạng nặng, kỹ thuật quá phức tạp rất khó tiến lên, đối phương là người có thể lấy một chọi mười, nhất định phải phá vỡ thái độ phòng ngự này của hắn.

Nếu như không bị tấn công vào những điểm quan trọng, Juan đều sẽ chọn lờ đi tất cả đòn tấn công của Vương Trọng, nhưng mỗi lần Juan ra tay thì đều mang theo ý chí tử vong, một khi bị hắn bắt được, Vương Trọng sẽ bị nghiền nát trong phút chốc.

Trong hai phút ngắn ngủi, hai người đã giao đấu đến mười chiêu, Vương Trọng ít nhất đã tấn công Juan bảy tám lần, nhưng không có ăn thua gì, rõ ràng là lực tấn công của anh quá yếu, nhưng đã như vậy rồi mà Juan vẫn ổn định bảo vệ điểm yếu của mình, hắn tin vào một chân lý, mỗi người đều có át chủ bài, hắn tuyệt đối không tin người này sẽ không có chiêu chết người, nhưng hắn sẽ không để cho đối phương có cơ hội, hồn lực của đối phương không mạnh, bất luận là chiêu chết người nào chỉ cần không thể tấn công vào điểm yếu của mình, thì hắn vẫn có tự tin để phòng ngự!

Chỉ là đối thủ quá nhanh nhẹn, đừng nói là không có cơ hội va chạm, ngay cả bắt cũng bắt không được, cái người được gọi là Nhà Vua Mạnh Miệng này có kinh nghiệm chiến đấu vô cùng phong phú, không có cơ hội thì sẽ không mạo hiểm, không ngừng bám lấy, dường như đang đợi đối thủ buông lời.

Juan sẽ không khinh địch, hắn có thể nhìn thấy ánh mắt của đối phương, cho đến tận bây giờ vẫn đầy tự tin, điều đó cho thấy đối phương chắc chắn vẫn còn giấu chiêu chết người nào đó mới tìm kiếm cơ hội suốt như vậy.

Nhưng mà hắn đã bỏ sót một việc, không chỉ mình hắn có chiêu chết người.

Lại một đòn đá đến ngực Juan, nhưng chẳng khác gì đá vào tấm sắt, thân thể Vương Trọng bật ra dưới tầm thấp, người mà bật lên tầm cao đối mặt với quái vật như vậy thì sẽ chết lúc nào không nhận ra, chỉ có tấm thấp mới có thể tiếp đất trong thời gian ngắn nhất

Đúng vào lúc này, Juan đã tấn công!

Lúc bắt đầu tấn công, song quyền đã hiện lên thế tụ hợp,

thân thể giống như đạn pháo chứa đầy năng lượng tích trữ hướng về phía Vương Trọng, nếu như mà tấn công trúng, đầu của Vương Trọng sẽ nổ tung giống như trái dưa.

Nhưng mà... khoảng cách này...

Không đủ!

Chỉ cách có mấy centimet, nhưng mà động tác của Juan không dừng lại, song quyền dữ dội hợp lại, hồn lực trong phút chốc bạo phát.

Vù...

Khuôn mặt Oleg vỡ mặt hiện sóng xung kích!

Mặt của Juan lộ ra sự tự tin tuyệt đối, chiêu sóng xung kích này đủ để đối thủ không kịp đề phòng và chóng mặt hơn một giây, trong cuộc chiến như thế này, thì đủ để chết rất nhiều lần.

Tay phải của Juan giống như cái chùy của lôi thần đánh lên đỉnh đầu Vương Trọng.

Toàn khán đài im phăng phắc, hoàn toàn chìm trong cuộc chiến phòng ngự tấn công này, nhưng cuối cùng thì Juan của gia tộc Oleg quá mạnh rồi, đây không phải là điều quan trọng, Nhà Vua huynh đang bị đánh về nguyên hình.

Vù...

Một âm thanh vang lên, nắm đấm của Juan dừng trên đỉnh đầu của Nhà Vua Mạnh Miệng, gần trong gang tấc, chỉ cần xuống thêm một chút xíu là có thể thắng trận đấu này.

Nhưng mà hán lại dừng lại?

Đồng tử của Juan gần như trong phút chốc giãn to ra, thậm chí chưa có bất kỳ biểu cảm gì thì đã đứng im giống như hóa đá.

Nhà Vua Mạnh Miệng thắng!

Khán giả im phăng phắc, mấy giây sau mới bắt đầu cãi cộ ầm ĩ, dù sao cũng chỉ ở giai đoạn bìa đỡ đạn, mà các giọng điệu cãi cộ ồn ào tới tận mây xanh.

“Đồ khốn này đang giỡn mặt mình hả, hay là hệ thống OP có vấn đề rồi!”

“Ôi trời, Nhà Vua huynh từ lúc nào trở thành cha nuôi của hệ thống OP vậy!”

“Tuyệt đối không thể nào, căn bản không có vết tích bạo phát nào của hồn lực, không thể phá nổi phòng ngự của Juan, tuyệt đối không thể nào, thắng nhóc này ít nhất phải chịu được đòn công kích một trăm năm mươi hồn lực!”

“Chắc chắn là có vấn đề rồi!”

Vốn dĩ chiến sĩ ở giai đoạn bìa đỡ đạn đa số là không quá lý trí, nhưng hiện tại đã hình thành một xu hướng tranh cãi lớn, cho dù biết rằng khả năng OP xuất hiện sự cố không lớn, những dữ liệu không gian năm chiều của hệ thống OP cung cấp căn bản không thể can dự vào, có điều không ai có thể giải thích được tình huống này.

Rầm...

Thân thể của Juan Oleg đổ xuống, đột nhiên cả khán phòng ồn ào không biết ai kinh ngạc kêu lên một tiếng, những tiếng bàn tán dần dần biến mất, khung cảnh trở nên tĩnh mịch.

Ngực trái của Juan xuất hiện một lỗ hổng làm người ta rợn tóc gáy, lực công kích như vậy, thì nội tạng chắc cũng nát bét rồi.

Giết chết trong giây lát!

Vương Trọng từ từ đứng thẳng dậy, hít sâu một hơi, rời khỏi hệ thống OP.

“Ghê thật, đây là ảo giác sao, thật là giống như bị máy đóng cọc đóng qua người ấy.”

“Chắc là một dị năng loại bộc phá nào đó!”

“Cho dù là dị năng cũng cần phải có vết tích khởi động, nguoi thấy nó ở đâu!”

“Ý... người đâu?”

“Ngu như lợn, mau đi đến diễn đàn đi, đợi đại thần chỉ điểm cho!”

Trận này vốn dĩ không phải là một trận được nhiều sự chú ý, so sánh với những cuộc thi đấu chính thống hấp dẫn, thì khả năng chiến đấu của Nhà Vua Mạnh Miệng vẫn còn thuộc phạm vi tiêu khiển, dù ở giai đoạn bìa đỡ đạn, nhưng mà độ nóng trên diễn đàn cũng không phải là loại thường.

Đã có người đem đoạn phim của trận đấu phát chậm lại, hầu như tất cả mọi người đều trực tiếp nhảy về màn sau cùng, Nhà Vua Mạnh Miệng rốt cuộc đã dùng dị năng gì lại có thể làm cho Juan có lực phòng ngự như vậy mà đến cả tiếng kêu thảm cũng không kịp phát ra, bị giết trong tích tắc.

Chẳng lẽ là năng lực phòng thân có thể dẫn đến phát nổ tim gan?

Đặc điểm của dị năng là đủ thứ quái lạ không thể phòng ngự nổi, đương nhiên bất kỳ dị năng nào đều có thể thấy được qua một phương diện nào đó, một khi được móc ra, đối thủ có phòng ngự cũng khó có hiệu quả.

Nhưng khi phim quay chậm được phát ra, mọi người đều thấy được, thời khắc Juan phát ra sóng xung kích, tay trái của Vương Trọng chặn ngay trước mắt, lúc mà Juan muốn đánh bẹp anh, thì tay trái xuất quyền.

... Đây không phải là đòn quyền thông thường sao?

Học sinh của khoa chiến đấu thông thường sẽ luyện tập thực hành rất nhiều lần những huấn luyện cơ bản, ra quyền, ra kiếm, phát lực, nếu như một quyền đơn giản như vậy có thể đánh được người của gia tộc Oleg, thì gia tộc sắt thép kia sau này có thể đổi tên thành gia tộc da giong rồi.

“Đội trưởng, có việc gì mà kêu hai bọn tôi tới đây, lớp người mới này rất khó làm việc, bọn tôi đang dạy dỗ bọn chúng cách làm người!” Arno nói, những người mới ấy mà, luôn kiêu ngạo một chút, Arno huynh thích nhất là giáo dục người mới, giống như việc đội trưởng nghiêm khắc dạy dỗ anh lúc mới nhập học.

Laura nở nụ cười: “Nhà Vua Mạnh Miệng lại đánh thêm một trận, các người nên xem thử, đặc biệt là người Anluoer.”

“Ồ, vậy sao, ta còn nghĩ rằng hẳn là rùa rụt đầu không dám xuất hiện, đối thủ là ai?” Arno cười, dạy dỗ người mới làm tâm trạng của hắn vô cùng thoải mái.

“Juan của Oleg.”

Gia tộc Anluoer và gia tộc Oleg được xưng là giáp sắt của Nam Bắc liên bang tự do, sức khỏe của gia tộc Oleg mạnh mẽ hơn một chút, còn gia tộc Anluoer thì sắc bén toàn diện hơn, ai cũng có sở trường riêng, nhưng không nghi ngờ gì chính là gia tộc hạng nặng.

“Ồ, tình huống như thế nào, Oleg biến thái kia ai ai cũng như gấu chó, đánh rất bền bỉ, phải do chiến sĩ từ xa như tôi xử lý mới được.” Anor cười.

“Một đòn giết người trong vài giây.” Laura cười, ánh mắt sáng rực đỏ cho thấy cô đã động lòng, kẻ mạnh đều có trái tim hiếu kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Tranh Giành Cầu; Vương

“Ha ha, lão đại, có phải chị đang cười con gấu chó kia phòng ngự yếu phải không?”

Laura không nói gì, Anluoer và Arno cùng nhau xem quá trình chiến đấu, cách phòng ngự và tấn công của hai người thuộc phạm vi thông thường, dưới ánh mắt của cao thủ thì cũng không có gì nổi trội, dẫn dụ phản dẫn dụ đều là điều cơ bản, hồn lực của tên Nhà Vua Mạnh Miệng không mạnh lắm, nhưng lại sử dụng thành thạo, phân chia rất chu đáo, lấy điểm mạnh của mình đối kháng với điểm yếu của đối thủ.

Có điều nói thẳng ra thì vẫn là lợi dụng thời cơ trực lợi, chiến sĩ nhanh nhẹn đến đâu thì cuối cùng vẫn cần sự mạnh mẽ, cho dù là thích khách chuyên nghiệp nhanh nhẹn đến mức nào đi nữa thì cũng vậy, tập trung sinh mệnh vào một đòn tấn công, đây chính là chân lý.

Lúc sóng xung kích của Juan bị tóa ra, Arno cảm thấy rất thích thú, thực sự có chút mùi vị lấy nhu thắng cương rồi, nhưng đòn ra tay cuối cùng, Arno huynh hơi sững sờ.

Đây là trò quỷ gì?

Laura cũng cười híp mắt nhìn Anluoer, bởi vì cô xem cả buổi cũng không hiểu được đã xảy ra chuyện gì, có thể chắc chắn là không phải dị năng, dị năng cần có quá trình ngưng kết, còn Nhà Vua Mạnh Miệng lại không, về mặt này Anluoer xuất thân từ gia tộc hạng nặng chắc sẽ biết loại phương thức tấn công sát thương cao này.

“Mở chậm lại một chút...” Anluoer đột nhiên nói.

Nhưng dù phát chậm hết mức, thì khung cảnh cuối cùng vẫn mơ hồ, biểu cảm của Anluoer trở nên vô cùng nghiêm trọng, hít thở sâu một hồi.

“Có thể là... quyền dao động...”

“Quyền dao động, đây là cái gì...” Arno cười: “Quyền dao động gì?”

Laura hơi đơ ra một chút: “Ngươi nói là dựa vào hồn lực trong trong phút chốc phát ra với tần độ cao, cộng thêm sự tấn công nhịp nhàng nhiều lần hình thành nên sát thương bùng nổ?”

Anluoer gật gù đầu, rồi lại lắc đầu: “Ta chưa bao giờ tự mình kinh qua, không dám khẳng định, có sát thương như vậy, rất có khả năng là quyền dao động, kỹ thuật chiến đấu tần suất cao cấp một.”

“Không thể nào chứ, trò này tương đương với kỹ năng tự mình hại mình, không có đủ sức khỏe và khả năng khống chế hồn lực thì căn bản không làm được.”

“Đòn công kích này có hồn lực khoảng hai trăm grasso, căn bản Juan không thể đối phó, nếu có thể tự mình thử một chút thì tốt quá.” Ánh mắt Anluoer tràn đầy khát vọng.

Arno thấy chỗ lỗm đáng sợ kia thì rùng mình: “Các ngươi thật biến thái, bị hành hạ mà vui à.”

Tất cả các kỹ thuật chiến đấu tần độ cao đều cần khả năng khống chế hồn lực và xương cốt rất cao, đối phương nhất thiết phải có hồn lực khá dồi dào, liên tiếp tấn công toàn lực, hơn nữa còn phải rút ngắn thời gian đến cực hạn, điều này có áp lực rất lớn đối với thân thể và hồn lực. Chỉ cần một cái không tốt, thì đối thủ sẽ không sao, còn bản thân đã bị tàn phế trước rồi. Nhưng một khi có thể sử dụng được, thì có thể đạt tới lực công kích siêu mạnh.

Trong lúc mọi người ở diễn đàn đang tranh cãi ầm trời, thì đoạn phim của nữ thần gấu dữ Laura xuất hiện, thuật quyền dao động vừa được nói ra, lập tức khiến cả diễn đàn bùng nổ, kỹ thuật chiến đấu trình độ cao này ở giai đoạn tình anh rất ít khi thấy được, thế mà lại xuất hiện ở khu vực bia đỡ đạn, Nhà Vua Mạnh Miệng lợi hại đến như vậy sao?

Một thằng nhóc liên tục thua trận, đột nhiên như súng hơi thay đạn, đánh thắng ba trận chiến đấu ở trình độ cao.

“Xem ra nữ thần Laura của tôi rất hứng thú Nhà Vua huynh!”

“Cút sang một bên, có liên quan gì đến ngươi, nữ thần của ta ời!”

Điểm này Laura cũng không có cách gì, cô sinh ra đã là kẻ có dị năng hòa diệm, còn là một Thông Linh sư hòa diệm, thân hình quá sức gợi cảm thu hút nên cũng đành hết cách.

Có điều ngay lúc diễn đàn đang náo nhiệt, thì có một vị đại thần phát biểu quan điểm.

Đối thủ của Laura, hỏa pháo Shermie của thành hòa diệm thành phố phía nam của đại lục mới, một kẻ dị năng hòa diệm, hai vị này đều hoàn toàn xứng đáng là nhân vật xuất sắc của thế hệ mới, là nhân vật đứng trên bảng tiềm năng anh hồn của liên bang. Laura sở hữu thông linh hồn thú hỏa diệm của gấu dữ, còn Shermie thì sở hữu dị năng bạo phát hòa diệm và khả năng khống chế không tí vết khiến người khác phải kinh sợ, hai người là hai nhân vật cạnh tranh năng lực hòa diệm mạnh nhất của thế hệ mới.

Sự kiện ở khu bia đỡ đạn đối với những người ở giai đoạn tình anh như bọn họ căn bản không có chút thu hút nào, nhưng khi biết Laura ở trên diễn đàn lại công khai chú ý tới một linh mới trong giai đoạn bia đỡ đạn, Shermie liền biết cơ hội đã đến, chiến đấu không chỉ là ở trên chiến trường, hai người cùng ở khoa chỉ huy, đội trưởng đội chiến đấu, tương lại đều là vị trí trung tâm, ngoài năng lực chiến đấu cá nhân, còn phải xét cả khả năng quan sát toàn cục diện, con mắt nhìn người và cả năng lực phán đoán nữa.

Sau khi Laura phát biểu một số cách nhìn, Shermie gấp rút hồi đáp bình luận của Laura trên diễn đàn, nói là Nhà Vua Mạnh Miệng là nhân vật clone của cao thủ tình anh nào đó, cho nên những điều phân tích ưu khuyết điểm của Laura đều nực cười.

Shermie vô cùng vui vẻ, cuối cùng có thể kiếm được cơ hội để dẫm nát Laura rồi, trong trận chiến này, Nhà Vua Mạnh Miệng vẫn luôn dùng hồn lực rất thấp, khả năng khống chế vẫn còn dư dả, điều này cho thấy thực lực của bản thân đối phương vô cùng mạnh, đây rõ ràng chỉ là một nhân vật clone, Laura cứ ở đó mà nỗ lực phân tích, thật ngốc quá.

“Đại, đại tỷ... cái này...” Mario của chiến đội hòa diệm ở bên cạnh nhìn không được muốn mở miệng nói.

“Đại cái đầu nhà người, có gì muốn nói thì cứ nói, muốn đánh rắm thì cứ xì ra!” Shermie nói, tính tình nóng nảy như cô không chịu nổi sự ậm ờ.

“Khụ khụ, đại tỷ, Nhà Vua Mạnh Miệng kia không phải là nhân vật clone, đã sử dụng được hơn một năm rồi, chín mươi chín trận trước kia đều thất bại, mới chỉ thắng ba trận.” Mario cẩn thận nói.

Shermie đơ người ra, một giây sau, nhiệt độ ở phòng huấn luyện hơi cao, ầm ầm...

“Cái tên chết tiệt này, sao không nói sớm, đi chết đi!”

Đội viên ở bên ngoài đã quen với chuyện này: “Tội nghiệp đội phó Mario, năng lực kháng hỏa của anh ấy được luyện thành từ cách này sao?”

“Đội trưởng của chúng ta cái gì cũng tốt, chỉ có điều tính khí quá nóng.”

“Nóng giống như ngực của đội trưởng, hi hi.”

“Xuyt, nói nhỏ thôi, đây là điều cấm kỵ của cô ấy, cẩn thận bị nướng sống đó!”

Mario sờ sờ vào chỗ tóc nghe mùi khét do những ngọn lửa bay vào, thật sự có thể cạo đầu rồi.

Đúng như Shermie lo lắng, diễn đàn bùng nổ, ai mà không biết Shermie và Laura là đối thủ tranh giành danh hiệu đệ nhất hòa diễm dị năng, trên phương diện bạo phát mà nói, Shermie thật sự có thiên chất dị bẩm, chưa cần đào tạo đã là anh hùng, hồn lực cao kinh người, không những lực bạo phát cao, hồn hải e rằng cũng vô cùng dồi dào, hoàn toàn không biết đến khái niệm cạn kiệt hồn lực, nhưng Laura không những là người dị năng hòa diễm, còn là người Thông Linh, người ta có thông linh hồn thú, Shermie tự mình cho rằng mình là đệ nhất vô nhị thì không thể nào nhận được.

Chỉ là nữ thần hỏa pháo đã kiểm chứng một câu, ngực lớn thì không có não,... ha ha, cũng không thể nói là không có não, chỉ là não ít khi được dùng.

Thấy lời để lại của Shermie, Laura bật cười: “Hừ, đúng là con bò sữa!”

Anluoer và Arno nhìn nhau, như hiểu được ý của nhau, kẻ tám lạng người nửa cân, đều là “hung khí” cả.

Con gái đều rất miễn cảm: “À, à, hai người các người đang nghĩ cái gì đó?”

“Không, lão đại, chị nói đúng, đứa này đúng là con bò sữa ngực lớn không não!” Anluoer không giỏi nói chuyện nhưng phản ứng còn nhanh hơn cả Arno.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Không hiểu nổi lòng dạ con gái

“Ngực lớn nhưng không có não, bạn học Anluoer, người kỳ thị nữ giới, là đội trưởng của người, ta phải dạy dỗ người làm người mới được!”

Rầm... vèo...

Anluoer đi như bay, theo sát trận hỗn loạn bên ngoài, thấy ánh mắt Laura đang nhìn mình, Arno nhanh nhẹn khoát tay, gương mặt chính trực như muốn phát sáng: “Đội trưởng, chị nói đúng quá, chị đợi chút nữa, đợi ta đi ra đập cho anh ta hai cái, cái loại cặn bã này cũng là kẻ thù của nam giới chúng tôi!”

Rầm... vèo... a...

Laura xoa xoa tay, đã quá, Shermie đúng là rảnh quá đến nỗi từ năm ngoái đã bắt đầu tự mình tìm phiền phức, cao thủ liên bang nhiều như vậy, hơn nữa, còn có đế quốc, còn có bao nhiêu dị tộc thần bí, tranh giành gì với mình chứ, một bình luận hay như vậy lại bị cô ta làm loạn cả lên.

Laura cũng không thể xem nữa, tất cả bình luận đều trở thành sự bối lung tìm vết đối với hai người bọn họ rồi.

Shermie cũng rất buồn: “Đồ khốn này, quả nhiên là Nhà Vua “Miệng” mạnh, đừng để ta gặp phải người, nếu không nhất định sẽ nướng trước sau đó là giết, sau đó lại nướng lại giết!”

Cô cũng chỉ nhìn liếc qua, cứ nghĩ Nhà Vua Mạnh Miệng có lòng tự tin như vậy, lại có kỹ thuật như vậy, thế nào cũng ắt là một nhân vật clone, thế quái nào lại là một tên rác rưởi!

Cô quyết định buổi trưa ăn mười cây kem để tiêu hỏa. Nhìn qua cửa lớn bị phá nát, đám hội viên hội pháo binh đều ngẩn tò te nhìn bộ ngực nhấp nhô của đại tỷ... không tự thoát ra được.

Vương Trọng không có xúc động nhiều như vậy, đối thủ càng tốt, thì đối với anh và Simba càng có lợi, anh cố gắng hết sức để đối phương phát ra trạng thái tốt nhất, như vậy bản chất linh hồn bắt được cũng sẽ tốt nhất.

Sau khi kết thúc trận đấu, Vương Trọng như thường lệ tiến hành rèn luyện thân thể, phong ấn hỗn độn là thứ mà bây giờ anh không thể hiểu và đối kháng được, nhưng thân thể đủ mạnh chắc chắn là điều cần thiết.

Bất cứ phương thức tấn công mạnh mẽ nào cũng cần vật dẫn đủ để chịu tải, kỹ năng của chiến sĩ là như vậy, người dị năng cũng như vậy, đủ sức mạnh thân thể mới có thể chịu được lực phản lại của dị năng, điều này tuyệt đối không thể xem nhẹ, cần biết ngấm ngấm tích lũy theo năm tháng, hoặc là thân thể đủ mạnh để đi hấp thu, hoặc là nó sẽ ăn nấp lại không biết khi nào sẽ sụp đổ.

Thoải mái luyện tập nửa giờ đồng hồ, tinh thần Vương Trọng sáng khoái, niềm vui thắng lợi gột rửa linh hồn của anh, cảm giác này thật sự khác, trí thông

mình cả người cũng nâng lên không ít, tư duy càng rõ ràng hơn trước đây, phương thức chiến đấu của Juan thực sự không tệ, mỗi học viện hoặc là gia tộc anh hồn đều có phương thức đặc biệt của riêng mình, nhưng có một số bản chất là giống nhau, ví dụ như tìm kiếm sự kiểm soát.

Muốn một đòn chí mạng rất khó, đối thủ không phải kẻ ngốc, không thể ngoan ngoãn đứng một chỗ cho mình đánh, cần phải nắm được thời gian của đối thủ, kiếm sơ hở, thậm chí thời khắc chơi với sinh tử, nguy cơ cực lớn, cao thủ chân chính vẫn phải nắm quyền chủ động, những lúc có khe hở, thì triển kỹ năng khống chế sở trường, khuếch đại kẻ hở và sai sót củ đối thủ, tạo thành một đòn chiến thắng.

Đây là hiểu biết của Vương Trọng đối với việc chiến đấu, kỳ thực cho dù là chiến đấu cá nhân hay là chiến đấu theo đoàn đội, triết lý khống chế đều vô cùng quan trọng.

Anh cảm thấy luận văn của mình có thể tiến sâu thêm một bước, Vương Trọng mở phần ghi nhớ của thiên tấn, những ý tưởng nổi bật đều ghi phía trước, thậm chí còn ghi rõ tình hình như thế nào hoặc là những sự kiện gì khuấy động linh cảm này.

Một mặt khác, bạn học Mã Đông Đông rút cuộc cũng đã kiếm được sân bãi, hội Wonderful của anh cuối cùng chính thức khai trương rồi, anh khá hài lòng đối với hội viên của mình.

“Chuyển cái bàn đến kia, đúng... ý, tên nhóc này cẩn thận chút, đó là biển hiệu của hội trưởng, đặt cho đảng hoàng vào.” Mã Đông Đông vừa chỉ huy, vừa thường thức cảm giác này, cho dù kho tiền nhỏ của anh đã tiêu gần hết, nhưng cuối cùng vẫn hoàn thành được ước mơ.

Baron Gosta đang chăm chỉ bận rộn làm việc, tên to người này bây giờ tuyệt đối là người hâm mộ trung thành của hội trưởng, Mã Đông mở cửa sổ, nhìn đối diện bên kia đường, bên đó là sân bãi của hội Hoa Hồng Đen, he he, anh và nữ thân càng ngày càng gần rồi, đây là hiện tượng tốt, hít sâu một hơi, đến không khí cũng như có một chút hương thơm.

Dù thế nào thì cũng là người của gia tộc Assassin, mượn danh của Emily, cho dù bị dẫn vật nhiều một chút, người trong nhà cũng không thể nói gì, đối với các gia tộc lớn khác, có dày vò như thế nào cũng không quan trọng, chỉ cần có hiệu quả, nâng cao được thực lực và sức ảnh hưởng đối với cá nhân, đều có thể coi như là cách rèn luyện của bọn họ.

“Hội trưởng, anh đang nhìn gì vậy?” Baron hiếu kỳ hỏi.

Mã Đông nhìn sâu vào mắt Baron, vỗ vào eo của tên to người: “Vấn đề này hỏi rất hay, nhìn thấy chưa?”

Baron Gosta nhìn ra, mặt đầy mơ hồ: “Cái gì?”

“Đó chính là tương lai!”

Mã Đông nói với tâm trạng sâu xa, nha đầu Emily bận thì cũng bỏ qua đi, hai tên Vương Trọng và Glei cũng không thấy mặt mũi đâu, làm hội trưởng thật không dễ, vừa làm cha vừa làm mẹ, may mà còn Baron ở đây.

Năm người đương nhiên là yêu cầu thấp nhất của hội đoàn, hội Wonderful sau này nhất định phải mở rộng, anh muốn tạo nên kỳ tích!

Baron cảm thấy trên người hội trưởng giống như đang tỏa hào quang...

Một ngày mới bắt đầu, trong học viện đầy ắp tiếng cười vui vẻ, học sinh mới luôn mang tới niềm vui, còn đa phần những sinh viên lớp lớn thì rất bận rộn.

Buổi chiều Vương Trọng có tiết học, trong giảng đường bậc thang không khí rất náo nhiệt, năm hai vẫn còn đầy sức sống, nghiêng về chỉ đạo phương diện lý luận, đây cũng là nguyên nhân Vương Trọng vẫn còn lưu lại ở đây, nhưng mà thành tích năm nay còn không đạt thì không có cơ hội thi lại nữa rồi.

Nhìn thấy Vương Trọng, mọi người lộ ra biểu cảm cười đùa, chỉ là năm ngoái đã trêu chọc một năm rồi, tên nhóc này cũng không phản kháng, không có gì thú vị, việc Vương Trọng rời khỏi phân viện chỉ huy chỉ là vấn đề thời gian.

Phân viện chỉ huy là tầng cao nhất trong học viện, có tầng lớp kế thừa huyết mạch ưu tú của gia tộc, tầng lớp chính trị kinh tế, lớp có thành tích xuất sắc, các loại đoàn thể nhỏ, đương nhiên Vương Trọng thì thuộc loại bị bỏ quên.

Kỳ thực, Mã Đông ở phân viện chỉ huy lại rất được hoan nghênh, không thể nói là tầng lớp cao nhất, nhưng ở thành Thiên Kinh cũng là cấp bậc hạng nhất, có điều Mã Đông ghét những kẻ ra vẻ đó, cũng lười đáp lễ với bọn họ, hẳn rất có duyên với Vương Trọng, việc này không liên quan đến việc Vương Trọng và hắn ở cùng một ký túc xá, cần biết đám người này nếu ghét một người, thì sẽ có nhiều cách chơi xấu người đó, cũng vì sự tồn tại của Mã Đông, thì mấy người khác mới không dám quá ngông cuồng.

Tên Mã Đông này vẫn luôn ung dung thông thả, trốn học giống như chuyện cơm bữa, nhưng hôm nay lại đến rất nhanh, đặt mông ngồi bên cạnh Vương Trọng hứng thú nói: “Cậu biết hôm nay ai dạy không?”

“Không phải là giáo sư Marshall sao?”

“Hi hi, nếu như lão đó thì mình đã sớm chuẩn rồi, bỏ đi, đợi chút đi, chút nữa cậu sẽ biết!”

Không lâu sau, giáo đường bỗng nhiên yên tĩnh, ánh mắt của mọi người đều nhìn lên phía bục giảng, theo sau đó là tiếng kêu nhiệt liệt, ở thời đại này, thần tượng lớn nhất chính là anh hùng, đặc biệt là những người vừa đẹp vừa mạnh.

Chương 21: Thần tượng của học viện

Vị trước mặt chính là một trong số đó, niềm tự hào của thành Thiên Kinh, thiếu tá Grace, trực thuộc liên bang tự do, 18 tuổi được bồi dưỡng thành anh hùng, chiến sĩ dị năng hiếm thấy, từng dẫn dắt chiến đội Thiên Kinh đi vào vòng tứ kết cuộc thi Liên Bang, tạo nên thành tích tốt nhất của học viện anh hùng Thiên Kinh. Năm đó cô cũng làm nên thành tích chưa từng thấy đưa xếp hạng của học viện Thiên Kinh vào top 20, mười năm sau khi cô tốt nghiệp, truyền kỳ về cô vẫn chưa dừng lại, chỉ có chiến sĩ anh hùng hạng nhất mới có thể tham gia trực tiếp đội quân bảo vệ liên bang, hơn nữa năm nay cô lại còn vào thánh điện, trở thành chiến sĩ anh hùng cấp cung điện, sở hữu quyền chiêu mộ, trước mắt đây là cấp cung điện duy nhất trong những chiến sĩ tại ngũ của học viện anh hùng Thiên Kinh.

Có thể nói điều này đã củng cố thêm niềm tự hào của người Thiên Kinh.

Ai cũng bất ngờ về sự xuất hiện của Grace ở đây, không chỉ là người trong lớp, cả trường đều chấn động, vô số học sinh nhào tới, cho dù là học sinh mới hay là lớp cấp cao, tất cả đều muốn tận mắt nhìn thấy vị chiến sĩ anh hùng cấp cung điện này.

Phía nhà trường đã sớm có chuẩn bị, chỗ giáo vụ và hội học sinh đã hành động, để bảo đảm sự thuận lợi của tiết học này. Những người ngồi ở giảng đường quả thật là hạnh phúc đến mức choáng váng, nhiều lớp như vậy, nhiều tiết học như vậy, sao lại chọn trứng bọ họ.

Grace mỉm cười, chỉ nhìn đám đông, trật tự dần dần được hồi phục, hai mươi tám tuổi không phải là lớn, nhưng đối với chiến sĩ anh hùng cấp cung điện mà nói, cô ít nhất cũng đã trải qua hàng trăm hàng ngàn cuộc chiến, khí chất này những người trẻ tuổi không thể nào so sánh được.

Ánh mắt của Grace trực tiếp xuyên qua đám đông tìm Vương Trọng, bài thi lại của Grace đã để lại ấn tượng sâu sắc cho Grace, lúc Grace xem được các bài luận văn của Vương Trọng viết, nói thật, người có kinh nghiệm chiến đấu phong phú như Grace cũng phải ngạc nhiên.

Những khái niệm chiến đấu này vô cùng tiên tiến, cần những chiến sĩ có đủ trải nghiệm mới cảm ngộ được, đối với học sinh mà nói có chút hơi quá, nhìn toàn cảnh, cho dù hồn lực của người này có hơi yếu, thì vẫn còn tương lai xán lạn.

Phương pháp quan trọng nhất để thống trị thế giới của con người không phải là sức mạnh mà là tri thức.

“Mọi người rất hiếu kỳ, tại sao tôi lại chọn tiết học này phải không?” Grace vừa bước lên vừa nói, cô không dùng lời lẽ đao to búa lớn mà trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

Trong phút chốc vô số ánh mắt mong đợi nhìn vào bên trong của học sinh đứng bên ngoài cửa sổ lần lượt gạt đầu. Bọn họ quả thật rất muốn biết, đây là ngẫu nhiên sao?

Emily cũng là một thành viên ở bên ngoài, bởi vì Grace là thần tượng của cô, cũng là nguyên nhân mà cô đến kinh thành, sở hữu dị năng, nhưng Grace không trở thành người dị năng đơn thuần, mà rèn luyện thành chuyên ngành chiến sĩ dị năng, cũng chính là dị năng khoa cận chiến, đây chính là động lực dành cho Emily.

Người trong giảng đường cũng nghi hoặc, bọn họ không phải không nghĩ tới vấn đề này, chỉ thấy vận may mình quá tốt, chẳng lẽ có nguyên do thật?

Mã Đông phút chốc trở nên hưng phấn: “Không phải chứ, mình nghe nói đội trưởng Grace mang nhiệm vụ tới, chẳng lẽ cô ấy chấm được người nào trong lớp chúng ta rồi!”

Cả lớp học đều hưng phấn, ở lớp này phần nhiều là khoa chỉ huy, là nơi tập trung nhiều nhân vật xuất sắc nhất của học viện, bọn họ rõ ràng đã nhận thức được điều gì.

Khi mọi người đều cho rằng Grace đang dẫn chuyện, thì tay Grace đã chỉ: “Là vì cậu ấy.”

Tất cả ánh mắt mọi người trong giảng đường đều nhìn về hướng bàn tay đang chỉ, những người ở hướng được chỉ kia như con hươu cao cổ, lò đầu ra, hy vọng mình là người may mắn kia.

Trên hướng này có một đám kẻ mạnh như Scarlett, Ravis, nhưng mà phương hướng chỉ có vẻ cao hơn một chút, trực tiếp xuyên chỉ qua phía sau bọn họ.

Ravis là niềm tự hào của phân viện chiến sĩ, sinh viên năm ba, nhưng anh cũng đang học bù một tiết của khoa chỉ huy, anh cũng ở vị trí trung tâm, chỉ là nghiêng về huấn luyện kỹ năng chiến sĩ mới vào được phân viện chiến sĩ, cho dù là phân viện nào, chỉ có kẻ mạnh mới có thể độc chiếm vị trí cuối cùng.

Tất cả những kẻ mạnh trong giảng đường ở ba hàng trước, nhưng mà Grace rõ ràng chỉ về phía sau, thông thường thực lực mạnh đều ngồi phía trước, kém thì ngồi phía sau, đó là quy tắc.

Tim gan của Mã Đông đập thình thịch, ôi trời, chẳng lẽ tổ tông tòa sáng rồi, đại nhân Grace đang chỉ mình hả?

Gia tộc Assassin vĩ đại đã soi sáng tới anh ta rồi?

Quy đạo của người khiêm nhường như mình phải hoàn toàn thay đổi rồi sao?

Đúng lúc Mã Đông đang chuẩn bị đứng dậy tỏ vẻ khiêm tốn thì Grace mỉm cười: “Bạn Vương Trọng, những luận văn mà em viết, ta đều xem qua rồi, rất tốt!”

Đột nhiên cả bên trong và bên ngoài lớp học đều choáng váng, Vương Trọng?

Đây là trò quỷ gì? Nổi nhục của khoa chỉ huy, một kẻ kém cỏi lại trở thành tấm gương học tập??

Tự Vương Trọng cũng có chút mơ hồ, Grace vậy mà lại xem giải thích chiến thuật do mình viết.

Grace không nói nhiều, chuyển chủ đề: “Đối với kỹ năng không chế chiến đấu, mọi người thấy như thế nào?”

Mọi người đều không phải là sinh viên mới, thấy Grace đưa ra vấn đề đều chuyên tâm suy nghĩ, đây là cơ hội hiếm có để thể hiện mình, Ravis đứng lên: “Giáo sư Grace, em cho rằng kỹ thuật chiến đấu không chế là một kỹ năng hỗ trợ cho chiến đấu, nhưng mà sức mạnh mới quan trọng, nếu đặc biệt suy ngẫm về cái này, thì chỉ bằng đi nâng cao sức mạnh của bản thân, lực sát thương mới là đạo lý của kẻ làm vua.”

Grace gật gù đầu: “Mọi người đều có thể nói thoải mái, ta không bắt mọi người học máy móc theo sách vở, năm xưa ta cũng rất đau đầu về tình huống này, chúng ta hãy cùng chia sẻ cảm nhận của mình một chút.”

Giảng đường cười rộ, lo lắng cũng biến mất, mỗi người đều nghiêm túc suy nghĩ, không thể không nói, sức mạnh của thần tượng thực sự kích thích tính tích cực của sinh viên.

Vương Trọng cũng nhìn Grace, đại danh của người này muốn không biết cũng khó, dường như đó chính là niềm tự hào gắn liền trên miệng của học sinh và giáo viên học viện Thiên Kinh... Thực ra cũng có thể xưng là quá khứ huy hoàng của học viện, anh có thể cảm nhận được sức mạnh của tính bạo phát dưới đồng phục màu bạc của Grace, hai mươi tám tuổi, không nghĩ ngờ gì cô vẫn đang tiến tới thời kỳ đỉnh cao, loại sức mạnh này rất khó che giấu.

Nếu như Grace biết Vương Trọng đang nghĩ cái này, thì chắc sẽ dở khóc dở cười, đây không phải là thanh niên bình thường.

“Không chế là thủ đoạn hiệu quả khi đối diện với đối thủ ngang sức ngang tài, mỗi chiến sĩ nắm bắt được kỹ thuật chiến đấu không chế đều sẽ có lợi rất lớn.” Scarlett đứng dậy nói, cô rất tán thưởng mấy bài luận văn của Vương Trọng, đặc biệt là liên quan đến cách nói về không chế.

Grace cười cười: “Còn có cách nghĩ khác không?”

Sinh viên ở hàng đầu tiên đứng lên: “Giáo sư Grace, em không cho rằng lời nói xằng bậy của một tên phế tài đáng để tán thưởng, theo đuổi không chế là biểu hiện của kẻ yếu, nói về vấn đề này rất lãng phí thời gian, tại sao không theo đuổi kỹ thuật chiến đấu có tính sát thương cao, em thấy điều này là việc đầu cơ trục lợi, biểu hiện của kẻ nhu nhược!”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Miếng bánh hay là cạm bẫy?

Partirou cũng là sinh viên năm ba phân viện chiến sĩ, đồng thời là chiến sĩ tiên phong của chiến đội cốt lõi, vẫn luôn nổi tiếng với sự tàn bạo, các đàn em ở phân viện chiến sĩ đều khá sợ hãi, người này ra tay luôn không nhẹ cũng không nặng, vừa động vào đã đưa đối thủ luyện tập vào bệnh viện.

Grace mỉm cười, không hề nổi nóng: “Đây cũng là một quan điểm.”

Partirou sắc mặt không thay đổi ngồi xuống, anh ta đến từ thành phố Stoegler, chỉ vì đắc tội với người ta, gia tộc liền đưa anh ta đến đây, anh ta không có cảm giác thuộc về nơi này, càng không thêm đề ý đến việc Grace sẽ đánh giá như thế nào.

Grace nhìn Vương Trọng, tên tiểu tử này thú vị đó, không đề ý đến việc người khác nói mình như thế nào, vẫn thoải mái tự tại, hoàn toàn không đếm xỉa gì đến, nếu như dễ dàng bị đá kích như vậy, thì lần này cô tới đây là vô ích rồi.

“Vương Trọng, ta thấy về mặt này em rất tâm đắc, hãy nói một chút cho mọi người nghe xem sao.” Lần này đã là lần thứ hai gọi đích danh Vương Trọng, đám đông đều có chút ngạc nhiên, đến Scarlett cũng tỏ ra hết sức ngạc nhiên, tuy bài văn của Vương Trọng viết không tệ, nhưng không đến mức như vậy, huống hồ thực lực cá nhân của anh quá yếu, ở môi trường hiện tại này luôn bị chỉ trích.

Vương Trọng ngược lại không quan tâm: “Cá nhân em thấy, nếu như người vô địch thiên hạ có tồn tại, thì người đó cũng không phải là em, cho nên nhất định sẽ gặp phải đối thủ tương đương, cho dù ở tình huống ta ít địch đông, kỹ năng chiến đấu không chế mức độ tiêu hao khá ít, có thể tấn công, có thể

phòng thủ, nếu như là sự phối hợp chiến đội là điều rất quan trọng, thì có thể nói, đây là điều không thể thiếu.”

Grace vỗ tay: “Ta cũng nghĩ như vậy, kỹ năng chiến đấu khổng chế ưu tú đem đến lợi ích rất cao trên chiến trường, đồng thời hiểu biết hồn lực chi tiết như vậy không hề gây trở ngại cho việc theo đuổi kỹ năng chiến đấu mạnh mẽ...”

Tiếp theo Grace bắt đầu giảng bài bằng cách kết hợp với quá trình thực tế của bản thân, cô không đề cập cụ thể kỹ năng chiến đấu khổng chế, mà đề cập về khái niệm. Truyền thụ cho người khác kiến thức về cá, không bằng truyền thụ cho người khác cách câu cá, rõ ràng là Grace không giống những giáo viên truyền thống khác, cô xuất phát từ thực tiễn, chia sẻ những hiểu biết trong quá trình bản thân trưởng thành.

Rất nhanh cả giảng đường yên lặng, chỉ có tiếng của Grace, nữ chiến thần của Thiên Kinh có sức hấp dẫn rất lớn, ở những cấp học khác nhau thì có những hiểu biết khác nhau, đây mới là cảnh giới cao nhất của việc dạy học, khơi dậy tư tưởng tự học của học sinh.

Thời gian trôi qua rất nhanh, chớp mắt tiết học đã sắp kết thúc, Grace nhìn những học sinh đứng chen chúc bên ngoài, đang lúc cân nhắc có nên để cho những học sinh bên ngoài một cơ hội không, thì một tiểu nha đầu thông minh tinh quái đã nhào vào.

Đó chính là Emily, điều này nếu như không nhìn ra được, thì cô là đồ ngốc rồi.

“Giáo sư Grace, em tên là Emily, em có thắc mắc muốn hỏi!” Vừa nói xong cô liền mở to đôi mắt ngây thơ long lanh đáng yêu, đám huynh đệ ở trong ngoài phòng học đang chuẩn bị mắng cũng ngừng phê bình, họ đều không nỡ mở lời với cô gái nhỏ bé đáng yêu chăm chỉ này.

“Emily của Assassin, hoan nghênh em đến học viện Thiên Kinh.” Grace cười nói.

Đám đông được một trận bản tán sôi nổi, thì ra là người của gia tộc thích khách giết người không chớp mắt, may mà lúc này chưa mắng chửi.

“Em có dị năng hòa diệm, nhưng em không muốn trở thành dị năng sư thông thường, mà muốn trở thành chiến sĩ dị năng, cô có ý kiến gì không ạ?”

Emily rất hy vọng, bởi vì vị trước mắt đây cũng là một dị năng hòa diệm, nhưng sau đó lại trở thành một chiến sĩ dị năng hòa diệm mạnh mẽ.

“Dị năng hòa diệm thuộc loại dị năng mạnh, cũng tương đối nhiều, nhưng phương thức của mỗi người đều không cố định, thế hệ mới có hai người nổi bật, Shermie của thành hỏa diệm, được xem như một nhân vật phát ra dị năng thuần theo kiểu truyền thống, năng lực hòa diệm của cô phát ra nghiêng về hướng bùng nổ, hơn nữa hồn hải cũng mạnh mẽ khác thường. Người còn lại là Laura của thành Capoefer, sở hữu bạo gấu hỏa diệm thông linh hồn thú, cô ấy rất chú trọng bồi đắp hồn thú của mình, mỗi người đều có đặc điểm riêng, cho nên chiến sĩ anh hồn là những người phát huy sở trường của mình, chỉ có thể làm chính mình, mới có thể bồi dưỡng thành kẻ mạnh!”

Lúc Grace nói xong, cả giảng đường đều đứng dậy vỗ tay, bên ngoài cũng vang lên tiếng vỗ tay như tiếng sấm.

Hết tiết rồi, một đám người đồng đức đuổi theo hình bóng của Grace, trong giảng đường bỗng chốc yên tĩnh.

Mã Đông Đông hưng phấn: “Ôi trời, người anh em, cậu thâm rồi, mình sao cứ thấy nữ chiến thần của chúng ta không có ý tốt, có phải cậu là đã xem lên người ta tám rồi phải không... không đúng, nếu như vậy thì mình cũng không thể thấy cậu nữa rồi.”

Vương Trọng xoa xoa mũi: “Miệng cậu không nỡ ra được ngà voi.”

“Hihi, bạn đang bị kẹt trên lửa cháy rồi, tôi thấy bọn Rivis không muốn nhìn thấy bạn nữa đâu.” Mã Đông biết, bọn phái thực tiễn như Rivis, ghét nhất là loại không có bản lĩnh gì còn thích chỉ điểm tằm bậy.

“Mã Đông Đông, đồ yếu đuối, ra ngoài đừng có nói anh là anh họ của em đó nha!” Emily nói: “Anh Vương Trọng, ai ức hiếp anh, thì em đánh bọn họ cho bò ra luôn!”

“Này, này, anh mới là anh của em đó, em đừng có gây phiền phức cho Vương Trọng.” Mã Đông tuy là cả ngày ồn ào vui vẻ, nhưng EQ cao hơn người khác, phàm là những kẻ có bối cảnh gia tộc, cho dù ra tay cũng phải nắm được trình độ của người ta, không dễ dàng ra tay độc ác, nhưng đối với những người thông thường thì không dễ nói.

“Cất, biết rồi, dài dòng quá, em không ngốc đâu!” Emily cười: “Anh Vương Trọng, em mời anh cơm trưa, cảm ơn lần trước đã khuyên bảo.”

“Được, chế tạo vũ khí xong chưa?”

“Không có, em từ chối rồi!” Emily nói.

“Sao, vũ khí của lão Mooer mà em còn không cần sao, điên rồi sao!” Mã Đông ngạc nhiên hét lên.

“Em thấy ở giai đoạn này không nên dùng vũ khí tốt như vậy, sẽ hình thành nên tính ỷ lại, không có lợi đối với việc bồi dưỡng anh hồn, giống như anh Vương Trọng nói, chỉ có mài giũa mới có thể nuôi dưỡng thánh kiếm!” Emily cười nói.

Vương Trọng ngăn người ra, mình đã nói lời có triết lý như vậy khi nào ta.

“Bạn học Vương Trọng, chúc mừng cậu, cuối cùng cũng được công nhận rồi.” Một giọng nói trong trẻo vang lên, Scarlett cười dịu dàng.

“Hội trưởng Scarlett, xin chào xin chào, hội Wonderful của chúng tôi ở bên cạnh cậu, chúng ta bây giờ là hàng xóm rồi.” Mã Đông vô cùng nhiệt tình nói.

“VẬY Ờ, HOAN NGHÊNH, VƯƠNG TRỌNG, CUỐI TUẦN NÀY, NHÀ MÌNH CÓ MỘT BÚI TIỆC, CẬU CÓ THỂ ĐẾN KHÔNG?”

Nhìn ba người đều đang đứng chờ người ra, Mã Đông hí hửng người Vương Trọng một phát: “Đương nhiên là không có vấn đề rồi, cuối tuần cậu ấy rảnh!”

Scarlet mỉm cười: “VẬY THỨ BẢY, BẢY GIỜ TỐI NHÉ, SẼ CÓ ĐIỀU NGẠC NHIÊN.”

Đội Scarlet rời khỏi, Mã Đông đã không nhận được quảng chặt cổ Vương Trọng: “Tên tiểu tử này được nha, còn nói không có quan hệ gì, người ta đã mời cậu đến tham gia buổi tiệc riêng tư rồi, mình thấy cô ấy có ý gì với cậu rồi!”

Vương Trọng có chút ngạc nhiên, nói thẳng ra, anh thấy Scarlett rất xuất sắc, tính cách cũng tốt, nhưng..

“Mình hình như không quen cô ấy.”

“Ồi dào, tên đầu heo này, giữa nam nữ với nhau qua qua lại lại là quen thôi Ờ, hơn nữa có được lời mời của người đẹp như vậy, cho dù lên núi đao xuống biển lửa cũng phải đi, yên tâm, mình sẽ cho cậu mượn bí kíp cura gái, bảo đảm ngẫu!” Mã Đông dường như còn nôn nóng hơn cả Vương Trọng.

Emily ở bên cạnh bĩu môi: “Mã Đông đừng có khờ như vậy, có trời mới biết cô ta có ý đồ gì.”

“Con nít không hiểu, đừng xía mớ vào, đây là thế giới của người lớn!” Mã Đông nói: “Đây là Scarlett, chứ không phải là ác phụ Milami kia...”

Mã Đông đột nhiên ngừng lại, phía xa, có một người đang từ từ đứng dậy, thu dọn đồ đạc, bóng dáng này... không phải là Milami sao?

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Lần đầu gặp mặt

Milami dựng đôi mắt đen láy lên, lạnh nhạt nhìn Mã Đông, nhưng không nói gì.

Cho đến khi Milami rời đi, Mã Đông mới hít một hơi dài, thấy ma rồi, không biết phải nói gì.

Trên đường về Mã Đông vẫn không ngừng ngưỡng mộ điểm phúc của Vương Trọng, dường như Vương Trọng xui xẻo của năm ngoái nay đã thay đổi vận mệnh. Sự tán thưởng của cô Grace, sự xem trọng của đại mỹ nữ Scarlett, đây đúng là cảm giác như nằm mơ.

Nhưng vấn đề là, bản thân tên nhóc này lại không có chút tinh ngộ, về mặt vẫn là cảnh trời trong mây nhẹ, dù sao sau khi đuổi đưa bám đuôi Emily đi, thân làm tiền bối, ở phương diện nào đó, Mã Đông vẫn thấy nên chỉ điểm một chút cho người anh em của mình.

“Vương Trọng, đây chắc là ngày cuối tuần quan trọng nhất đời người của cậu rồi, Scarlett mời cậu, nghĩa là có chút ý gì đó với cậu, cơ hội này cậu phải nắm lấy, cậu cần một vũ khí thần thánh vô địch!”

Vương Trọng dơ ra: “Vũ khí thần thánh?”

Mã Đông cười sằng sặc móc ra một cái bao cao su, làm cho Vương Trọng nhận không được muốn đánh cậu ta một trận.

Vương Trọng dở khóc dở cười: “Đừng nói linh tinh, mình và Scarlet không hợp.”

“Ồi dào, cái đầu gỗ này, sao lại có những tư tưởng nghiêm túc như vậy, tình cảm là thứ hai bên cùng để ý nhau, lỗ đen cũng che không được, đây có khả năng là cơ hội tốt nhất cả đời cậu đó!” Mã Đông khuyên: “Chúng ta là anh em, người khác thì mình tuyệt đối không thèm nói đầu. Đàn ông những lúc này nhất định phải thể hiện sức hấp dẫn của mình, không được lùi bước, phải tiến lên!”

Mã Đông khua khua nắm đấm, giống như người lên chiến trường là anh ta.

“Mình là nói, Scarlett không phải là loại mình thích, có thể, mình cũng không phải loại hình mà cô ấy thích, đây chỉ là lời mời thông thường, chắc là muốn nói chuyện với mình về lý luận chiến đấu thôi.” Vương Trọng cười nói.

Mã Đông bụng đầu: “Không được, mình đau đầu rồi, cậu thật sự là heo mà, Scarlett là người xinh đẹp nhất học viện chúng ta, lại dịu dàng, nho nhã. Cô ấy mà không thích thì thích ai được nữa chứ, chẳng lẽ cậu...”

Mặt Mã Đông như con thỏ nhỏ kinh ngạc, Vương Trọng đã cho hắn một cái, có lúc thật sự muốn may cái mỏ của tên này lại.

Bạn học Vương Trọng không thể cứu chữa trong con mắt của Mã Đông bây giờ hoàn toàn chìm trong niềm vui của riêng mình. Tiết học của Grace hôm

nay đã đem đến không ít gợi ý cho anh, tầm nhìn và kinh nghiệm của một chiến sĩ anh hùng thành thực là vô cùng quý báu, kỹ năng chiến đấu chiến đấu là vô cùng quan trọng. Nhưng trên thực tế, huấn luyện khổng chế khó hơn nhiều so với huấn luyện kỹ năng chiến đấu thông thường, đa phần kỹ năng chiến đấu đều đến từ dị năng, đương nhiên cũng có thể sinh ra một cách đơn thuần từ hồn lực khổng chế, chỉ là độ khó rất lớn, cách nói của Grace vẫn đưa lại cho anh rất nhiều nhân tố chắc chắn.

“Này, này, cậu đi đâu đấy?”

“Luyện tập, cậu tự mình chơi đi.” Vương Trọng vẫy vẫy tay nói.

Mã Đông lắc lắc đầu, người gì vậy, người ta đường đường là một hội trưởng phục vụ toàn năng đó.

Phòng trọng lực không nghi ngờ gì là một chỗ tốt để rèn luyện thân thể, chỉ là ở học viện hiếm thấy có người ở đó. Học sinh thích rèn luyện kỹ năng chiến đấu hơn, dù sao hồn lực mới quan trọng, thân thể chỉ cần đủ tráng kiện là được rồi. Trên thực tế, sắp thấp sáng hồn hóa, thân thể đều sẽ tự nhiên trở nên mạnh mẽ, chương trình huấn luyện ở phòng trọng lực vừa khô khan vừa nặng nề. Học sinh đến đây rất ít, những người khá chăm chỉ cũng chỉ làm nóng ở khu vực trọng lực thấp.

Phía trường học cũng đã khởi xướng, nhưng việc tu luyện không thể nào cưỡng ép được, hướng hồ hiệu quả lớn nhất của phòng trọng lực vẫn là rèn luyện thân thể, nói thực thì phía nhà trường cũng không đặc biệt coi trọng.

Vương Trọng thì khác, từ khi vào năm nhất thì anh đã coi phòng trọng lực là công viên vui chơi, người ít, hơn nữa dưới áp lực cao của trọng lực, đầu óc cũng trở nên tỉnh táo lạ thường.

Hồn lực được gọi tỉnh càng sớm thì thiên chất càng tốt, điều này không có gì để nghi ngờ. Thể chất cũng nhận được cải tiến cực lớn. Nghiêm túc mà tính, lúc Simba xuất hiện, Vương Trọng đã lập tức được gọi tỉnh rồi. Thân thể cũng càng ngày càng tráng kiện, chỉ là hồn lực vẫn luôn bị áp chế không có cách nào xuất hiện, có lẽ là do lúc nhỏ bệnh tật dày vò, Vương Trọng đối với mặt này khá là quan tâm.

Cả năm ngoài đều luyện tập ở khu vực trọng lực gấp hai lần, còn bây giờ đã thử tới chỗ gấp năm, gấp sáu lần rồi, nhưng anh thích cảm giác thách thức cực hạn, lúc toàn thân một chút sức lực cũng không còn, hoàn toàn thả lỏng, sau khi hồi phục, thân thể của anh sẽ càng tràn đầy sức mạnh, hơn nữa hồn lực cũng sẽ được nâng cao lên một chút ít.

Phong ấn hỗn độn và đá vận mệnh tương sinh tương khắc đưa tới cho anh một chút cơ hội, tuy là có nhỏ rất mềm yếu, nhưng lại rất ngoan cường. Mỗi lần đều tập hợp một chút sức mạnh. Khe hở bẩm sinh được lưu lại chắc cũng phát ra hơn 10 lực grasso của hồn lực, đối với những người khác, có chút xíu như vậy căn bản không có khác gì, trên lực chiến đấu cũng hoàn toàn không hiển thị ra, nhưng mỗi lần tiến bộ đều làm cho Vương Trọng rất vui.

Sự hy sinh của Simba làm cho hồn lực của anh nhảy tới năm mươi, đủ để sinh ra lực sát thương của kỹ năng chiến đấu. Bởi vì Simba biết Vương Trọng đã đến giai đoạn cô bình, nếu như dựa vào ngày tháng tích lũy như vậy, Vương Trọng sẽ bỏ qua thời kỳ bồi dưỡng anh hùng tốt nhất, nhưng cái giá phải bỏ ra cũng rất lớn, mỗi lần nhìn thấy kích thước của Hy Mệnh Tiểu Sưu Simba đều làm cho Vương Trọng trở nên thêm kiên cường.

Ngoài hai ba con mèo nhỏ ở khu vực trọng lực gấp một, gấp hai đang luyện tập cơ bản và những tân sinh của phân viện chiến sĩ thuộc nhóm thể loại sức mạnh, cần phương thức này để tăng sức mạnh và cường độ cơ bắp, thì khu vực trọng lực cấp cao giống như bỏ hoang, nếu không vì để duy trì điều kiện bắt buộc của học viện hạng nhất, phòng trọng lực này có thể đã bị phá bỏ rồi.

Ở khu vực trọng lực gấp năm lần, Vương Trọng vẫn luyện tập cơ bản, cũng không có gì đa dạng, đều là những kỹ năng chiến đấu được dạy ở học viện. Kỹ năng chém bắt ngờ của chiến sĩ, cách nhắc tay bắt đầu khi cầm cung tiễn, cách nhắc tay của chiến sĩ từ xa, Vương Trọng vô cùng hứng thú với dị năng, đáng tiếc đây là bẩm sinh, không phải lĩnh vực của anh, cũng là điều không thể bù đắp qua việc học tập.

Ví dụ như chiến sĩ từ xa, nếu sở hữu dị năng đóng băng kèm theo lúc công kích, sẽ có thể sản sinh ra hiệu quả ngưng tụ cực tốt, đây cũng là một loại khổng chế, bất luận là chiến đấu cá nhân hay đoàn hội đều có tác dụng cực lớn.

Đây cũng là chỗ mà chiến sĩ dị năng cao cấp hơn so với các chiến sĩ khác, cho nên người giống như Emily nhập học sẽ là đối tượng được tranh giành. Trên cơ bản chiến sĩ anh hùng nổi danh thiên hạ cũng là những người dị năng.

Dù sao cũng không có ai, Vương Trọng cời y phục bị mồ hôi thấm ướt ra, nằm trên đất hưởng thụ cảm giác do trọng lực mang lại, hồn lực hoàn toàn không cần khổng chế, hình thành nên một loại bảo vệ tự nhiên, mùi vị này rất là thoải mái.

Cơ sở không giống, tính trưởng thành của Vương Trọng cũng nhanh hơn rất nhiều so với trước đây, lần này có mấy ngày, mà giá trị đỉnh của hồn lực đã tới năm mươi lăm rồi, mấy ngày đầu đột phá cũng là lúc trí tuệ tốt nhất, cho nên Vương Trọng cũng không nề lãng phí, thu hoạch vô cùng phong phú.

Nếu như có thể nạp xong năng lượng cho bàn xoay Hy Mệnh Tiểu Sưu, Vương Trọng nhất định sẽ hồi phục nguyên dạng cho Simba.

Đột nhiên, cửa khu vực cấp cao mở ra, Vương Trọng hơi dơ ra, ai lại đến đây?

Lớp năm cuối? Chắc không phải, người của lớp năm ba và lớp năm bốn rất coi trọng thực tiễn, bọn họ xem hồn lực còn quan trọng hơn luyện tập thân thể, không có ai “lãng phí” thời gian ở đây.

Ánh mắt hai người chạm nhau, đột nhiên ngừng ra.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 24: Vương trọng theo đuổi con gái như vậy đó

Vương Trọng ngăn ra vì người này lại là con gái, hơn nữa anh chưa bao giờ thấy qua người con gái như vậy, y phục luyện tập màu trắng do mồ hôi dính lấy người, lộ ra đường cong của thân hình khiến người khác mê muội, bộ tóc dài đen mượt được buộc lên một cách tự nhiên, làn da trắng ngần hồng hào, dưới hàng lông mi dài giống như lông vũ là đôi mắt tinh anh, lanh lợi, đôi mắt như pha lê vừa ngây thơ vừa gian xảo.

Vương Trọng chắc chắn là ngăn người ra rồi, trước đây anh không thêm đếm xia đến những lý luận của Mã Đông, là trên thế giới này nhất định có người con gái có thể làm cho cậu say đắm, vẻ đẹp của cô sẽ như điện giật đánh vào linh hồn của cậu, trái tim của cậu sẽ không ngừng đập thình thịch, đến lúc đó những đề phòng tâm lý sẽ chỉ là rác rưởi.

Lúc này, tim gan của Vương Trọng hoàn toàn không nghe lời, cứ đập rộn ràng, đây là cảm giác chưa bao giờ có, nếu như lúc đầu ở bóng đêm vô tận gặp được Simba làm cho Vương Trọng có động lực tiếp tục sống, thì khi thấy người con gái trước mắt, lần đầu tiên Vương Trọng cảm thấy vẻ đẹp của cuộc sống.

Đây là cảm giác rung động.

Người con gái đó tò mò quan sát người con trai trước mặt, ở học viện xếp hạng thấp như này mà lại có học sinh chú trọng đến luyện tập thân thể, rất tuyệt, thân trên của *** ở phòng trọng lực gấp năm lần này vẫn thả lỏng, đường cơ bắp không nổi ra, nhưng có thể nhìn thấy được sức chịu đựng và sức mạnh ẩn chứa bên trong, sức mạnh sinh mệnh vô cùng dồi dào, hồn lực rất thấp nhẹ nhàng tự nhiên đối kháng với trọng lực, cho thấy sự hiểu biết về hiệu quả cân bằng hồn lực là vô cùng thấu đáo.

Đây là ai? Chưa từng nghe qua Thiên Kinh có người mới như vậy.

Hai người cứ như vậy nhìn đối phương, đột nhiên người con gái cười hi hi, Vương Trọng cảm thấy tâm trạng vô cùng tốt, những thứ xung quanh không quan trọng nữa, cảm giác này giống hệt với những gì Mã Đông nói.

“Cậu muốn nhìn tôi như vậy suốt sao?” Người con gái cười thoải mái.

“Xin chào, tôi tên là Vương Trọng, cậu có thể làm bạn gái của tôi không?” Vương Trọng nói theo bản năng.

Nếu như Mã Đông ở bên cạnh, chắc chắn sẽ tức lắm, cậu là heo hay sao, đã đi cùng với anh lâu như vậy, đến thủ pháp cưa gái cơ cũng đều không hiểu, thật đúng là một tân binh trong đám tân binh.

Người con gái hơi đờ ra, cô đương nhiên không thiếu những lần được tỏ tình, chỉ là tình huống dễ thương như vậy là lần đầu tiên, nói ra cũng kỳ lạ, nếu như trước đây gặp tình huống giống như vậy, cô sẽ không ngại dạy dỗ đối phương một trận, nhưng người trước mắt không có quá đáng ghét.

“Bạn trai của tôi nhất định phải mạnh hơn tôi, cậu không được.” Caroline nói, đây thực sự là nguyên tắc cơ bản của cô.

“Không thử sao mà biết được!” Vương Trọng gật đầu nói, trong lời nói tràn đầy sự tự tin khó để tin được, toàn thân phát ra khí chất mạnh mẽ.

Nếu Mã Đông và Emily thấy nhất định sẽ rất ngạc nhiên, đây là tên Vương Trọng mà bình thường dịu dàng nho nhã và rất kiên nhẫn sao?

Caroline đành chịu, khí chất này rất là ưu tú, cho thấy nội tâm của người trước mắt rất mạnh, nhưng... hồn lực phối hợp lại có chút yếu đến tội nghiệp.

Caroline nhẹ lắc đầu: “Bây giờ cậu hoàn toàn không phải là đối thủ của tôi, có lẽ vài năm sau, cậu đến tìm tôi thì được.”

Nếu những người quen thuộc với Caroline nhìn thấy cảnh này chắc chắn sẽ rất ngạc nhiên, cô chưa từng nhẫn nại như vậy bao giờ.

Vương Trọng cười: “Tôi muốn thử!”

Nhiều năm nay, trong những năm tuổi thơ ở nơi đen tối nhất, thượng đế ban cho Vương Trọng một người bạn hân hăng khao khát, đó là Hy Mệnh Tiểu Sư. Khi nhìn thấy Caroline, Vương Trọng liền biết đây là người con gái mà mình muốn, vô cùng đơn giản, vô cùng rõ ràng, cảm xúc được giấu sâu trong tim phút chốc bộc phát.

Sự kiên trì và quật cường trong xương cốt của Vương Trọng hoàn toàn không phải ở mức độ người bình thường, không có đứa trẻ nào chịu bệnh tật gầy vò mà lại còn biết an ủi người khác.

Caroline cảm nhận được ánh mắt nồng nhiệt của đối phương, không thể không nói rằng, từ bên trong đó phát ra khát vọng chiếm hữu mạnh mẽ, đi kèm một loại ý vị không tên nào đó, dù sao anh cũng không phải là đối thủ của mình, thì mình có gì phải lùi bước chứ?

“Nếu như cậu có thể ngăn được ba đòn công kích của tôi, tôi sẽ thành thật cân nhắc đề nghị lúc nãy.” Caroline nói, hiếm khi mới có một lần đến thành

phổ có xếp hạng thấp như vậy, coi như là làm từ thiện đi.

Vương Trọng lắc lắc đầu: “Lúc này cậu đã nói rồi, nhất định phải chiến thắng cậu mới được làm bạn trai của cậu, không cần phải vì tôi mà hạ thấp tiêu chuẩn!”

Caroline cười, cô xem như đã hiểu vì sao bản thân mình lại không giống như mọi khi, là vì sự tự tin từ trong nội tâm của đối phương phát ra đã cảm nhiễm đến cô, giống như một bạn nhỏ nhìn thấy cây kẹo que, một chàng con trai lớn, đáng yêu, quật cường, đang bày tỏ khát vọng nội tâm của mình...

“Như cậu muốn vậy!” Caroline đặt tay phải lên tay trái, bày ra tư thế rút kiếm.

Trong giây phút tư thế hoàn thành, toàn bộ phòng trọng lực đều bao trùm trong khí thế mạnh mẽ, đây là sức mạnh lần đầu tiên Vương Trọng nhìn thấy, không giống như những đối thủ từng gặp qua, đây là kẻ mạnh thực sự, sở hữu sức mạnh đáng sợ không phù hợp với độ tuổi của cô!

Thứ Vương Trọng không sợ nhất đó chính là khiêu chiến, anh cũng muốn biết mình rốt cuộc mạnh đến đâu.

“Cậu ra tay trước đi!” Vương Trọng nói.

Caroline mỉm cười, vẫn khá quật cường đó, trong phút chốc thân hình cô biến mất, đột ngột tiến công!

Động tác nhanh như chớp Caroline bước tới trước mặt Vương Trọng, một đòn đao tay xẹt qua, đây là phương thức ra tay rút kiếm, tuy là không có kiếm, nhưng hồn lực sắc bén đã phá không chém ra.

Xoẹt...

Đầu Vương Trọng vừa nghiêng qua, gò má xuất hiện một đường, trong khoảnh khắc đó anh đã nghiêng một cú tấn công vào phần dưới của Caroline, Caroline không tránh né, dùng chân trái nghênh tiếp, bốp!

Một đòn tấn công va chạm, trong phút chốc kéo dài khoảng cách hai người, chỉ một lần giao đấu Vương Trọng đã hiểu được trọng lượng của đối phương, e rằng đây đã là gần tới mức siêu thiên tài anh hồn được bồi dưỡng rồi. Nhìn thấy tuổi của đối phương chắc cũng gần bằng tuổi mình, thậm chí còn nhỏ hơn một chút, đúng là núi cao còn có núi cao hơn.

Mạnh, nhưng hòa diệm trong nội tâm Vương Trọng càng đốt cháy hừng hực hơn, như vậy mới đúng!

Rầm...

Một cuộc tấn công đột tiến bùng nổ, Vương Trọng chủ động ra tay, đối diện với đối thủ như vậy, hồn lực thấp như anh cần phải nắm được cơ hội trước.

Thân thể mạnh mẽ, phản ứng nhanh nhẹn, nhưng đây là hồn lực... chắc khoảng năm mươi, tấn công như vậy không thể công phá phòng ngự của cô ấy.

“Cẩn thận!” Vương Trọng ra một đòn giết người, Caroline vốn dĩ không để ý lập tức làm động tác ngăn cản.

Rầm...

Thân thể của Caroline bị đẩy lùi bảy tám mét, ánh mắt lộ ra vẻ không thể tưởng tượng được, đòn công kích này... công kích tần suất cao?

Vương Trọng mỉm cười: “Không nên xem thường bạn trai của em!”

Caroline nở nụ cười xinh đẹp: “Bây giờ còn chưa phải!”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Nụ hôn đầu thành công

Caroline bước đi nhẹ nhàng giống như múa, trong phút chốc đến trước mặt Vương Trọng, tay phải chém xuống giống như kiếm sắc.

Hành động như mây bay nước trôi, Vương Trọng không dám đắc ý, thân thể chuyển động theo đòn tấn công, tay đao của Caroline đột nhiên quẹt qua người, nhưng đây chỉ là phương thức tay ban đầu, bàn tay mềm mại mảnh dẻ bao hàm hồn lực sáng chói, làm cho mỗi đòn tấn công hung dữ ít nhất cũng phải khoảng một trăm năm mươi grasso, có điều đây chỉ là đòn tấn công thông thường.

Ba đòn tấn công tay đao liên tiếp đều bị Vương Trọng tránh được, Caroline cũng không thể không thừa nhận, cô thực sự chỉ dùng một phần sức mạnh, kỳ thực cô không muốn làm bị thương Vương Trọng, nhưng thực lực của đối phương dường như cổ quái hơn so với những gì cô nghĩ.

Tốc độ của tay đao bắt đầu nhanh lên, cả phòng trọng lực đều biến thành một vũ đài diệu Van, tay đao mang sức mạnh phá không từng bước chém về phía Vương Trọng, tuần hoàn liên tục, tần suất bước chân làm cho người ta ngẹn họng trần trối, hai người họ hoàn toàn hóa thành hai hình bóng nhanh nhẹn, phòng trọng lực gấp năm lần dường như không đem lại chút áp lực nào đối với hai người.

Mà lúc này không biết Vương Trọng từ lúc nào đã nhắm mắt lại, sức mạnh mãnh liệt đến nghẹt thở, phán định của mắt đã không còn kịp, trong hồn hải của Vương Trọng tỏa ra một luồng sóng động của hồn lực, toàn bộ sức mạnh đều dùng vào việc tránh né như hình với bóng.

Nhìn thấy đối thủ nhắm mắt lại, Caroline thực sự ngạc nhiên, đừng nói thành Thiên Kinh nhỏ bé, cả cái liên bang tự do này cũng không có ai dám như vậy. Tuy trong tay không có kiếm, nhưng kiếm thuật không có kẻ hở của cô hoàn toàn có thể giải phóng thông qua cánh tay này, Caroline cảm thấy thú vị.

Điệu Van chí mệnh!

Đao tay tấn công liên hoàn, Caroline hoàn toàn nhập tâm. Cô chưa từng gặp qua đối thủ cùng tuổi như thế này, rõ ràng hồn lực rất yếu, nhưng lại có cảnh giới và sự khống chế vượt quá sức tưởng tượng. Kiếm pháp của cô kế thừa từ nền văn minh trước, trải qua lễ rửa tội trong thời đại bóng đêm, trở thành kiếm thuật số một liên bang, chưa từng có ai dám đối diện như vậy.

Bốn mươi bảy kiếm như vậy mà đối thủ lại có thể nhắm mắt né tránh được, đến Caroline cũng cảm thấy ngạc nhiên.

Nhưng đòn cuối cùng có tránh được không?

Vương Trọng bước đi như thần, không những hoàn toàn tránh được đòn tấn công, còn kéo khoảng cách giữa hai người ra, lúc này Caroline đột nhiên đứng thẳng, tay phải đặt trước ngực, thời khắc này cả người đều có khí thế thách thức cả đất trời.

Xoẹt xoẹt xoẹt...

Từng đòn sức mạnh phá không hình thành nên lưới kiếm đánh tới Vương Trọng, đây mới là chiêu giết người chí mạng.

Khỏe miệng Caroline mang một chút mất kiên nhẫn, bởi vì cô đã được huấn luyện thành anh hồn, có thể nghiền nát những người cùng tuổi...

Đối mặt với kiếm khí đang tới, mắt Vương Trọng đột nhiên mở to, thân thể giống như con lật đật lúc lắc, né tránh được một phần kiếm khí, nhưng lưới kiếm như vậy không thể dựa vào kỹ thuật là có thể hoàn toàn tránh được. Caroline hơi đơ người, lộ ra sự hối tiếc, đến lúc này giá trị đỉnh của đối phương vẫn chưa có dấu hiệu bùng nổ, không phải là xem thường cô, mà là thực lực như vậy, đáp án rõ ràng là đáp án sau.

Sau đó chiêu xoay vòng của Vương Trọng đột nhiên tăng tốc, phát ra chưởng ấn như bầu trời, bang bang bang...

Trong phút chốc kiếm khí nứt toác, nổ mạnh ra tứ phía, đồng thời lúc này một bóng người trực tiếp xông lên, dứt khoát bỏ nhào vào Caroline.

Caroline vốn dĩ không muốn nghiêm túc, giờ cũng phải trở nên nghiêm túc, cô căn bản không ngờ được Vương Trọng có thể phá giải chiêu kiếm này, mỗi đòn tấn công hồn lực đều gần hai trăm, căn bản không phải là điều mà người chưa được bồi dưỡng hồn lực có thể ngăn cản, đột nhiên đối diện với sự uy hiếp cận kề, cơ thể phản kích theo bản năng.

Kỹ thuật hồn bá – Kiếm Hồn Trảm!

Hồn hải của Caroline trong phút chốc cuộn cuộn xuất chiêu, một hồn kiếm vô hình đột nhiên xông qua. Một giây sau Caroline liền hối hận, vội vàng thu chiêu, với sức mạnh của cô, đòn tấn công này đủ để đầu của Vương Trọng nổ tung. Thế nhưng vẫn có một nửa hồn lực xông tới Vương Trọng, lúc này lựa chọn duy nhất lúc này của Vương Trọng là toàn lực né tránh, nhưng Vương Trọng vẫn dè ngĩa Caroline.

Hồn kiếm khủng bố của Caroline dường như muốn đột phá phòng ngự của Vương Trọng, trực tiếp đánh vào hồn hải.

Sắc mặt Vương Trọng không thay đổi, mà trong phút chốc sắc mặt của Caroline trở nên trắng bệch, thân thể cô đột nhiên trở nên run rẩy.

Hồn lực khủng bố xung bá của Caroline đột nhiên bị nuốt chửng. Hồn hải của Vương Trọng có thể nói là đại cấm khu thứ sáu của địa cầu, chỗ đối kháng của hai sức mạnh tuần tự lớn, ngoài người chủ nhân Vương Trọng như cây cỏ nhỏ này có thể đấu tranh một lúc ra, thì bất kỳ sức mạnh bên ngoài nào cũng sẽ đều tan thành mây khói trong phút chốc.

Sự nghiền nát không theo đạo lý nào, trong phút chốc tiêu tan khói mây. Nếu như không phải Caroline thu lại một nửa lực, e rằng phải nhận lấy thiệt hại nghiêm trọng rồi. Cứ như vậy sắc mặt của Caroline trở nên trắng bệch, thân thể nhấp nhộm kịch liệt, dùng ánh mắt khó có thể tin được nhìn về người con trai đang dè mình, trong phút giây đó cô dường như thấy được sức mạnh hủy diệt trời đất, sức mạnh đó cũng trùng lặp với ánh mắt của người con trai trước mắt.

Ê...

Vương Trọng hôn lên đôi môi đỏ thắm mọng, mềm mềm, ngọt ngào, toàn thân giống như điện giật, muốn đặt người con gái này vào trong thân thể của mình!

Caroline mở to mắt, nụ hôn đầu của cô lại bị cướp đi như vậy sao, cô muốn phản kháng. Nhưng sức mạnh thân thể đó cứ dịu dàng như vậy, khí thế nam tính mãnh liệt công kích cô, đồng thời cũng là cảm giác mà cô chưa bao giờ có, nhưng mà sự e lệ mãnh liệt làm cô vẫn dứ dứ khoát khoát Vương Trọng một

phát, cắn vào môi Vương Trọng. Con đau này khiến Vương Trọng tỉnh lại, Vương Trọng nghiêm túc nhìn Caroline: “Em thua rồi, em là của tôi.”

Sau đó lại hôn tiếp, Caroline đờ ra, đây là chuyện gì vậy chứ? Sao có thể bá đạo như vậy... ư ư...

Vương Trọng giống như một bạn nhỏ tham lam chiếm hữu chiến lợi phẩm của mình, cho đến khi Caroline từ bỏ phản kháng.

Một hồi lâu sau, hai người chỉ có thể nghe được âm thanh hít thở của nhau, ánh mắt hai người đan chéo vào nhau, Caroline cảm thấy ngọn lửa trong ánh mắt đối phương sắp làm bản thân mình tan chảy, da mặt của con gái dù sao cũng mỏng: “Chúng ta... ngồi dậy trước được không?”

“Anh thấy như vậy cũng tốt.” Vương Trọng nói, anh giờ cũng cảm thấy xấu hổ khi mắng Mã Đông, anh cũng thuộc loại vô lại rồi.

“Đứng dậy nói, được không?” Caroline nhẹ cắn môi, nằm mơ cô cũng không nghĩ tới bản thân lại có ngày hôm nay.

Đáng tiếc cô đã không biết động tác nhỏ nhẹ này của mình lại tạo ra sức hấp dẫn cực lớn cho Vương Trọng, ngay sau đó cô lại bị khiến cho nói không ra lời, mãi đến khi trong lòng Vương Trọng đã mãn nguyện anh mới kéo Caroline đứng dậy, nhưng tay vẫn cầm chặt.

“Vương... Trọng, anh có thể bỏ tay em ra không...” Caroline muốn sửa lại quần áo, nhưng không biết vì sao hai chân đột nhiên mềm nhũn, suýt chút nữa té ngã.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 26: Cuồng thú hện chiến

“Không được.” Vương Trọng nói một cách vô cùng quyết đoán, sau đó ôm eo Caroline, gần như là chạy đến phòng nghỉ ngơi ở bên cạnh. Bên cạnh mỗi phòng trọng lực đều có một phòng nghỉ ngơi không lớn, vừa bước vào, hai người đều cảm thấy toàn thân bỗng nhiên nhẹ nhõm. Bình thường trọng lực như thế này đối với hai người bọn họ không là cái gì, nhưng bây giờ tâm trí đều không đặt ở đó nữa.

“Sao anh làm được vậy?” Caroline tò mò hỏi, thật sự là không thể tưởng tượng nổi.

“Làm được cái gì?” Vương Trọng kéo tay Caroline, càng kéo gần khoảng cách thương thức, thì lực tấn công của vẻ đẹp này càng mạnh mẽ.

“Chiêu chặn lưới kiếm, với cả hồn kiếm của em.” Đó là đòn tấn công của những người được bồi dưỡng anh hồn, hoàn toàn có thể nghiền nát tất cả đối thủ chưa được bồi dưỡng anh hồn. Mà Vương Trọng lại hoàn toàn có thể hóa giải, còn đưa ra đòn phản kích mạnh mẽ.

Vương Trọng cười: “Chiêu chặn được lưới kiếm được gọi là con xoay bát phong bốn phía bất động. Anh tự đặt tên, còn về hồn kiếm của em, coi như là dị năng của anh, đừng bao giờ thi triển kỹ thuật chiến đấu tấn công hồn hải với anh.”

Caroline không nói nên lời, còn có việc như vậy sao? Kỹ thuật chiến đấu tấn công trực tiếp vào hồn hải ở thời kỳ anh hồn cũng là đỉnh cao, vậy mà còn nói không thể tấn công? Thật sự là vô quyết đây có móng tay nhọn rồi.

“Anh thật sự muốn làm bạn trai của em?”

Vương Trọng gật gù đầu: “Lúc này là nụ hôn đầu của anh. Em phải chịu trách nhiệm.”

Những chiêu người anh em Mã Đông dạy cuối cùng cũng có đất dùng rồi.

Lập tức mặt Caroline đỏ lên: “Em cũng... khụ khụ, Vương Trọng, em không thể ở lại thành Thiên Kinh lâu được...”

“Cho dù đi tới đâu, thì em cũng đều là người của anh!” Vương Trọng nói.

Đến cổ của Caroline cũng đỏ ửng lên. Người này quá bá đạo rồi: “Em muốn nói... em không biết phải nói gì nữa.”

“Vậy thì không cần nói!” Sau đó không quan tâm đến sự kháng cự của Caroline, Vương Trọng đặt Caroline lên đùi mình, thưởng thức sự dịu dàng của khoảnh khắc này.

Tình cảm của thanh niên thật là mãnh liệt...

Caroline đến từ thành phố Quốc Thổ Vô Song, một trong năm thành phố lớn nhất của liên bang. Lần này đến thành Thiên Kinh để tìm người. Người chưa tìm được thì lại bắt gặp phải Vương Trọng. Thật sự là do duyên phận.

Vương Trọng là đứa trẻ ngoan yêu học tập. Anh nhớ phương châm của Mã Đông Đông, đối với người con gái mình thích nhất định phải theo đuổi kịch liệt, tuyệt đối không được thả lỏng. Đương nhiên anh cách cảnh giới của Mã Đông còn rất xa, nhưng Caroline không có từ chối lời mời của anh. Cô cũng

có đầy hứng thú với Vương Trọng.

“Đây chính là ký túc xá của anh. À, để anh dọn dẹp lại một chút.” Vương Trọng tay chân loạn xạ dọn dẹp lại phòng. Chà, biết vậy thì đã sớm làm cho nó sạch sẽ hơn chút.

Caroline lần đầu tiên đến ký túc xá nam. Nói đúng hơn, là cô chưa bao giờ đến ký túc xá, tất cả đều tràn đầy cảm giác mới lạ.

“Em ngồi xuống đây trước đi, anh đi làm cái gì ăn.” Vương Trọng nói.

“Anh còn biết làm cơm hả?”

“Tay nghề bình thường, chắc có thể nuốt được.” Vương Trọng cười nói. Tay nghề của chú Vương chắc anh cũng kế thừa được năm sáu phần.

Caroline quan sát tất cả mọi thứ xung quanh, đột nhiên cô thả lỏng, nhìn Vương Trọng đang bận rộn, mặt lộ ra nụ cười nhẹ nhõm chưa bao giờ có: “Để em giúp anh, em chưa bao giờ làm cơm cả.”

Trong tủ lạnh có dự trữ đồ. Chắc là do ảnh hưởng của Vương Chiến Phong, Vương Trọng thỉnh thoảng lại tự mình chuẩn bị một bữa ăn thịnh soạn, không ngờ lại thật sự có cơ hội thể hiện.

Nhìn cách dùng dao của Vương Trọng, Caroline lại nhìn cả chua mình cắt... thật sự xấu không thể nhìn được.

“Không cần quá sùng bái anh, kiếm được người bạn trai như anh, em tuyệt đối là to rồi.” Vương Trọng cười nói.

Caroline bật cười: “Phải không, em sao lại có cảm giác mình như con thỏ trắng nhỏ lọt vào cạm bẫy vậy?”

“Ừm, thực sự là con thỏ trắng nhỏ đáng yêu.” Nói rồi hấn xoa xoa vào đầu tóc mềm mại của Caroline. Trong mắt tình nhân thì nàng là Tây Thi, huống hồ Caroline vốn dĩ có sắc đẹp khiến người ta ngạc nhiên.

Trong lúc hai người cười đùa thì một món ăn thơm phức ngon miệng cũng đã làm xong. Cảm giác cùng nhau làm là cảm giác tươi mới đối với Caroline. Bất luận mùi vị như thế nào thì cũng đều đặc biệt ngon miệng. Caroline cũng rất tò mò về Vương Trọng, thấm thoát, hai người đã nói chuyện đến lúc trời bắt đầu nhá nhem tối.

Caroline rời đi, không cho Vương Trọng tiễn. Vương Trọng cũng không níu kéo. Dù sao hấn cũng không phải là Mã Đông, có những thứ học không được. Hấn cũng không xin số thiên tài của Caroline, lúc cần cho thì sẽ cho.

Hình bóng của Caroline rất nhanh biến mất khỏi hoa viên trường học. Vương Trọng thu lại ánh nhìn. Tuy hồn lực vẫn chưa đủ, nhưng Vương Trọng vẫn khá tự tin về thực lực của mình. Chỉ cần phá vỡ ràng buộc hồn lực, nhất định sẽ trở thành người xuất sắc của học viện. Nhưng sau khi đụng phải Caroline hấn mới thực sự cảm nhận được cách biệt. Nếu như không phải Caroline không biết gì mà tấn công hồn hải của anh, thì Vương Trọng căn bản không phải là đối thủ của nàng. Cả trận đấu, e rằng Caroline còn chưa phát huy một phần năm thực lực.

Càng như vậy, ý chí chiến đấu của Vương Trọng càng rực cháy. Nhất định phải tăng sức mạnh hồn lực. Cho dù chỉ là tăng một grasso, cũng tuyệt đối không thể dừng bước!

Còn ở một nơi nào đó trong hoa viên trường học, Caroline nhẹ sờ vào môi mình, nhìn về ánh đèn ở phía xa, nên đi... hay ở lại?

Vương Trọng lật thiên tán ra, tiện tay mở hộp thư...

Kiểu gì vậy, muốn bùng nổ sao?

Vô số những thư khiếu chiến. Minh từ lúc nào đã nhận được sự hoan nghênh đến như vậy, chẳng lẽ là vì hai trận thắng vừa qua?

Xem những cuộc trò chuyện trên diễn đàn OP, Vương Trọng dở khóc dở cười. Phải nói làm sao nhỉ, anh có tự tin đối với kỹ thuật chiến đấu của mình, nhưng mà luận về thực lực thì còn một con đường dài cần phải đi.

Có điều anh đột nhiên nghĩ, đây cũng là việc tốt. Ít nhất cũng có đối thủ đủ mạnh rồi.

Một lá thư ưu tiên đặc biệt bắt mắt, đến từ Anluoer thành Capfield. Anluoer đã không còn kiên nhẫn. Anh chàng này trực tiếp tiêu hết một nghìn đồng để làm nổi bật thư của anh ta. Tiền là một chuyện nhỏ. Quan trọng là chuyện này được hiểu giống như đang hạ thấp mình. Nhưng mà vì đề đấu với Nhà Vua Mạnh Miệng, hấn không để ý nhiều như vậy. Cú đâm chấn động đó hoàn toàn kích thích trái tim hấn rồi.

Sự cứng đầu kia, đặc biệt là kỹ năng chiến đấu loại như đối phương sẽ giúp được cho anh rất nhiều. Đây là một trong những con đường để đột phá hồn lực.

Anluoer chiến sĩ tiên phong của chiến đội cuồng thú?

Cho dù Vương Trọng không quan tâm mấy nhưng hấn cũng biết, là một trong những tân sinh viên nổi nhất liên bang vào năm ngoái. Kỹ thuật tiên phong tấn công phòng thủ kết hợp thể hiện vô cùng xuất sắc. Không giống như những tiên phong thể hình khổng lồ khác, Anluoer tuy thân hình cao to, nhưng sức mạnh kinh người. Độ nhanh nhẹn và tính bạo phát trong phút chốc, đứng đầu những chiến sĩ đồng vị trí. Vũ khí là hai thanh rìu chiến. Chiến đội

cuồng thú Capfield vô cùng xuất sắc. Từ đội trưởng đến thành viên đều vô cùng đáng sợ, đều dùng sóng kích cuồng bạo, thật sự có rất ít người có thể chống lại được.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Thuật chạy trốn trong nhà vệ sinh

Người này không giống những đối thủ người mới khác, được đặc biệt chiêu mộ không cần kinh nghiệm. Học viện khác nhau thì chất lượng cũng khác nhau. Như bản thân anh là một ví dụ về sự thất bại. Hơn nữa, Anluoer cũng trải qua một năm rèn luyện kiểm nghiệm. Ở liên bang Tự Do các học viện đều là để chế độ tự động, chỉ có một số học viện bắt đầu nghiên cứu phương thức chiến đấu như hân.

Đối thủ như vậy thật sự hiếm có, Vương Trọng đương nhiên không muốn để lỡ.

Ở học viện Capfield, Anluoer nghe tiếng đinh đông, cũng nắm mạnh bàn tay. Arno ở bên cạnh cũng mặt ngẩn ra: “Sao có thể, tại sao lại là anh ta?”

Laura cười: “Rất đơn giản, bỏ ra một ngàn đồng đưa thư mình lên vị trí đầu không phải là xong sao. Chẳng lẽ ngươi cho rằng muốn khiêu chiến với hân, chỉ có hai bọn ngươi thôi sao. Đi xem hộp thư của mình có bao nhiêu kẻ khiêu chiến đi.”

Arno kêu lên: “Anluoer ngươi đúng là tên xảo quyệt!”

“Nhìn ngươi thông minh chưa kia.” Laura lạnh nhạt bổ sung thêm một câu. Trong phút chốc, Arno nhận phải đòn tấn công 10.000 điểm bạo kích.

“Đội trưởng, Anluoer tuy đã ra tay trước. Nhưng chưa chắc sẽ thắng. Nhà Vua huynh, ta đánh giá cao ngươi. Giải quyết cái tên chân tay phát triển này đi! “Arno không chút khách khí hét lớn.

Anluoer cười, căn bản không thêm đề ý đến lời của Arno. Bước vào hệ thống OP, thành lập hẹn chiến, thời gian chuẩn bị mười phút.

Lúc đối thủ của Nhà Vua Mạnh Miệng xuất hiện, lập tức làm bùng nổ khu vực bia đỡ đạn. Phòng khán giả chỉ có hơn ba trăm người, nhưng không ít người quan tâm trên diễn đàn. Lúc đối thủ là Anluoer thì bỗng nhiên phòng khán giả biến thành năm trăm người.

“Anluoer? Anluoer nào?”

“Phí lời, đương nhiên là tiên phong của chiến đội cuồng thú Anluoer rồi!”

“Ôi trời, chẳng lẽ là Anluoer điên cuồng chặt chém một con đường đó?”

“Tên này không phải là ở khu vực dừng sĩ sao? Sao lại phân chia với anh ta?”

“Đầu heo, ngươi chẳng lẽ không biết có một hình thức chiến đấu gọi là hẹn chiến sao!”

Người ở phòng khán giả tận mắt xác nhận chính là Anluoer xong thì ai ai cũng phát sốt. Kỹ thuật chiến đấu tàn độ cao của Nhà Vua Mạnh Miệng làm người ta khiếp sợ kia rốt cuộc thành thạo đến như thế nào, cần phải kiểm nghiệm với Anluoer là đúng rồi. Nếu như Nhà Vua Mạnh Miệng có thể đánh bại Anluoer thì có thể đẳng hoàng thiết lập địa vị của anh ta.

Đương nhiên khả năng bị Anluoer chém sống càng lớn hơn. Khả năng nhảy bậc để chiến thắng hầu như là con số không.

Shermie của thành Hỏa Diệm cau mày. Điều này làm cho Mario đứng bên cạnh lo lắng bộ ngực của đội trưởng sẽ bởi vì tức giận mà bùng nổ.

“Đưa con gái vô liêm sĩ Laura, lại có thể dùng chiêu thức hạ lưu bỉ ổi như vậy!” Shermie thật sự nóng tính, đây rõ ràng là do Laura sắp đặt, cố ý để làm mất mặt cô.

Trên diễn đàn, đã có người lấy Laura và Shermie làm trung tâm, chia thành hai phái. Một cho rằng Nhà Vua Mạnh Miệng là tài khoản clone. Một phái cho rằng không phải, rất rõ ràng Laura tuyệt đối chiếm thể thượng phong.

Shermie cho rằng chắc chắn là do Laura sắp xếp. Vì để đánh bại cô, thậm chí không tiếc phái Anluoer tới, đúng là mặt dày không biết nhục!

Mario ở bên cạnh không dám nói gì. Tính khí của chị đại vẫn nên không dây vào. Nhưng mà anh có điều tra qua, cả sự kiện đều không có vết tích của Laura. Chỉ là hai người quá nổi tiếng, rất dễ bị ngồi lê đôi mách, nhưng... lần này đội trưởng hoàn toàn dưới thế rồi.

“Mario... ngươi nói... hân có khả năng thắng không?” Shermie đột nhiên nói.

Mario đơ ra, gượng cười lắc đầu, hân đang chuẩn bị nói thật, nhưng nhìn thấy sắc mặt của Shermie, đầu óc lập tức hoạt động: “Đội trưởng, tôi thấy tất

cả có đều có khả năng, trên người Nhà Vua Mạnh Miệng này có khí thể thần bí của một nhà vua!”

Những đội viên bên cạnh đều che mặt lại, đội phó không cần sĩ diện rồi, đến khí thể nhà vua cũng có thể nói ra.

Shermie hơi yên tâm, chuyển hướng suy nghĩ, sau đó lại vui vẻ: “Nếu Anluoer thua, ta chẳng phải có thể cười chê Laura sao?”

Đám người đó cũng sờ ra, nhưng lúc này chỉ có thể gật đầu.

Anluoer không do dự. Người có thể sử dụng ra kỹ thuật chiến đấu gây chấn động như vậy, tuy hồn lực có hơi yếu, nhưng vẫn đáng để nghiêm túc chiến đấu một trận.

Anluoer lựa chọn vũ khí phù văn mà năm ngoái khiến hắn nổi tiếng khắp các học viện, hai thanh chiến rìu ngắn. Hắn chính là dùng hai thanh chiến rìu này mà điên cuồng chém hết tất cả mọi thứ, mở đường thẳng lợi cho chiến đội cuồng thú.

Rất nhiều người còn nhớ rõ chiến đội năm ngoái của hắn. Ở trên diễn đàn các học viện lớn cũng có tuyển tập đặc sắc của hắn. Một người chỉ dựa vào hai thanh chiến rìu mà chém sặc cả một chiến đội, để những kẻ khinh thường thân hình của anh ta cũng phải quỳ rạp bái phục.

Bây giờ tất cả mọi người đều nhìn vào Nhà Vua Mạnh Miệng. Đối diện với cao thủ như vậy, cũng là đối thủ mạnh nhất mà Nhà Vua Mạnh Miệng gặp được, đây có thể nói là vinh quang của khu vực bia đỡ đạn. Cuộc chiến tuy có thể thất bại nhưng vẫn vinh quang. Nhà Vua Mạnh Miệng nhất định sẽ xuất ra sức mạnh lớn nhất của mình, lấy ra vũ khí lợi hại nhất để chiến đấu.

Tất cả mọi người đều đang chờ đợi.

“Các người nghĩ Nhà Vua Mạnh Miệng sẽ dùng vũ khí gì?”

“Tôi thấy hắn đánh giáp lá cà rất giỏi. Đối phó với song chiến rìu của Anluoer, tốt nhất chọn kiếm khiên, lỗ mũi thì căn bản không có đường sống.”

“Tôi thì thấy tốt nhất chọn song kiếm đối chém, chiến đấu với chiến sĩ cuồng chiến như này thì phòng thủ căn bản không có tác dụng, chỉ có thể cương thôi.”

“Cương cái mặt người, người thấy thân hình nhỏ của Nhà Vua huynh cương nổi không?”

Thời phút sau đó, tất cả mọi người trong phòng khán giả đều im lặng, tên khốn này... lộ hoàn toàn bộ mặt không nể mặt ai hết!

Vũ khí tùy chọn!

Ngay sau đó, cả phòng khán giả và khu vực diễn đàn liền nổ ra một trận cãi nhau ầm ĩ.

“Miệng tôi uy vũ, thiên hạ nhất thống!”

“Đễ sợ quá, không nể mặt chiến sĩ cuồng thú chút nào, haha!”

“Em trai, có thể cho đại cuồng thú của ta một chút sĩ diện không?”

Đừng nói những người xem, cả Laura cũng trở mặt đứng nhìn. Người này trời sinh ra đã tự phụ? Hay là bị đánh riết quen rồi?

Trong lòng Arno bắt đầu nản, sao có thể gặp loại... như vậy. Chẳng lẽ hắn không biết Anluoer là ai? Nhìn Laura và Anluoer hện nhau, hắn thực sự muốn nhảy lầu...

Shermie rất vui: “Nhìn đi, ta nói là tài khoản clone mà, nếu không thì sao dám chọn vũ khí tùy chọn, tên này tuyệt đối có vấn đề!”

Những người khác đều không dám nói, chỉ đại, ngoài tài khoản clone thì còn có thể là đồ ngốc. Trên thế giới này, không thiếu những người có vấn đề về não. Chỉ là lúc này không ai dám phá tâm trạng của Shermie.

“Khụ khụ, tôi đi toilet!” Mario tự nhiên nói. Những người khác mặt cũng tái đi. Đội phó quá xảo quyệt, muốn chuồn đi à.

“À, bụng của tôi cũng không khỏe, chắc là ăn tâm bậy nên đau bụng rồi.”

“Tôi dẫn anh đi.”

Đột nhiên nhiệt độ trong phòng nâng cao. Shermie chuyển sắc mặt, ánh mắt sát khí: “Tất cả đều ngoan ngoãn mà đứng yên đó cho ta.”

“Đội trưởng, tôi thật sự nhịn không nổi.”

“Vậy thì cứ giải quyết ở đây đi!”

Lúc đó tất cả mọi người đều im miệng. Bọn họ đoán được mức chịu đựng của đội trưởng. Mario tức giận nhìn đám khốn nạn không có nhân tính kia. Anh rõ ràng có thể đi được, lại bị đám nhóc này phá hoại. Những người khác thì mặc kệ hết đi, có chết thì chết cùng nhau.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Quạt điện cấp năm

Vũ khí tùy chọn của Vương Trọng đến rồi. Trong phút chốc, cho dù là người có một chút hy vọng cũng thấy bị đá kích mạnh, bởi vì vũ khí là hai cây súng lục phù văn.

Súng lục phù văn và cung tiễn đều thuộc loại vũ khí huấn luyện nhập môn của chiến sĩ từ xa. Cung tiễn có thể huấn luyện ngưng tụ hồn lực, tăng trọng tải hồn lực, giảm tiêu hao trọng tải từ xa. Còn súng lục phù văn lại là cơ sở để đánh bước từ xa tiếp theo.

Nói đơn giản, hai loại vũ khí này là dùng để luyện tập. Vấn đề lớn nhất của súng phù văn là lực bạo phát quá thấp, lực tấn công yếu, hồn lực có thể chịu tải còn không bằng cung tiễn.

Cầm hai cây súng đồ chơi này để đối đầu với một chiến sĩ điên cuồng. Việc này chẳng khác gì với việc con gái khóa thân chạy vào hang ổ hổ phỉ.

“Cái này... chẳng phải trò chơi kết thúc rồi sao. Bốc phét quả nhiên là bị sét đánh. Nếu như vậy còn thắng được, ngày mai tôi sẽ chạy khóa thân!”

“Khóa thân cái mông ấy, tôi sẽ phát trực tiếp cảnh ăn phân luôn!”

“Ăn phân gì chứ, tôi sẽ đem cái ấy của tao chặn quạt gió cấp năm, ai ngầu hơn tao đây!”

Khắp nơi đều là tiếng cười nhạo báng. Đương nhiên có một số người bất mãn, bọn họ nghiêm túc xem những trận đấu này với thái độ học tập, thậm chí không tiếc tiền để xem, tiền ít nhiều chỉ là cái thứ yếu, họ luôn cảm thấy như vậy là si nhục thành ý của bọn họ. Có điều đến thì cũng đến rồi, bây giờ chỉ có thể tiếc là luyện sắt không thành thép mà xem hết thôi.

Vương Trọng vẫn khá hài lòng. Một khẩu súng lục phù văn thì quả thực có chút đau đầu, sát thương không đủ, anh cần phải thay đổi phương thức chiến đấu. Nhưng mà hai khẩu súng phù văn thì có thể từ lượng biến đến chất biến, vừa lúc có thể kiểm nghiệm suy nghĩ của anh.

Một người thương thức sự cô đơn luôn có suy nghĩ rất tốt. Lời của Grace đã mở rộng tầm nhìn cho anh. Không chế không nhất định phải cần dị năng, cũng không phải là vì không chế mà không chế. Nhưng ở trong những trận đấu bị khắc chế, nếu như có thể sử dụng không chế một cách thích hợp thì sẽ khác.

Vào đấu trường!

Hai bên chiến đấu bước vào, nói thẳng thì lúc nhìn thấy vũ khí tùy chọn của đối thủ là hai khẩu súng đồ chơi, Anluoer rất giận dữ. Nhưng khi vào chiến trường hần liền nhanh chóng bình tĩnh lại, đây cũng là sự trưởng thành sau khi trải qua một năm được huấn luyện.

Laura nhìn thấy những chuyển biến tâm trạng của Anluoer thì mỉm cười. Lúc đầu, Anluoer là một tên chỉ cần một lời không hợp thì đã vung rìu,. Bây giờ đã biết không chế tâm trạng, đây chính là sự trưởng thành.

Đối với đoàn đội mà nói, sức mạnh chiến đấu không phải quan trọng nhất, sự không chế cảm xúc mới là yếu tố quyết định, nếu không sẽ hủy diệt cả một đội ngũ.

“Tốt lắm, không có phí một năm hướng dẫn của ta.” Laura nói.

Arno kẻ bên tròn mắt trắng, đổi lại cho dù là bất cứ người nào khác, chỉ cần ở dưới sự hướng dẫn hung dữ của cô một năm, cũng sẽ đều hiểu được cách kiềm chế cảm xúc thôi.

Trước tiên không cần nói Nhà Vua Mạnh Miệng có biết dùng súng hay không, cho dù là thần súng, lúc không có vật cản trở mà đối diện với một chiến sĩ điên cuồng thì cũng chỉ có một con đường chết mà thôi.

“Anluoer tốt nhất không nên đắc ý, vũ khí có khả năng là chỉ dùng để mê hoặc hần.” Laura đột nhiên nói, bỗng làm Arno tỉnh ngộ. Đúng rồi, ai nói là chọn vũ khí là nhất định phải dùng?

Chẳng lẽ là chiến đấu tâm lý?

Arno không kèm được cảm thán. Đội trưởng vẫn là đội trưởng, cách nhìn cục diện cũng khác.

Anluoer sau khi bình tĩnh lại cũng nghĩ ra được. Đây chính là điểm tốt của việc bình tĩnh lại. Trong tay đối phương tuy chỉ cầm khẩu súng lục phù văn, nhưng có thể chiêu giết người thực sự ề ràng lại chính là quyền dao động, chắc chắn là cố ý để hần khinh địch.

Hai bên đứng đối diện. Một bộ phận khán giả cũng nghĩ tới điểm này. Chỉ là cho dù như vậy vẫn rất đáng tiếc, nếu như trong tay có một vũ khí đại loại như cái khiên thì cơ hội thắng sẽ lớn hơn.

Trên chiến trường, bầu không khí bỗng nhiên lắng đọng. Một lát sau, Anluoer không nói một lời, búng một tiếng, bạo lực đột ngột tấn công!

Kéo gần khoảng cách, cao thủ chính là không dễ dàng ra chiêu, hai thanh rìu của Anluoer vẫn bảo hộ trước người, không có vội vàng triển khai chiêu thức của mình. Một khi tiến đến gần người, hẳn tin rằng sẽ có đủ ưu thế để trừ khử đối thủ.

Hai khẩu súng của Nhà Vua Mạnh Miệng mở ra... chẳng lẽ hẳn ta thực sự muốn dùng súng lục?

Àm âm âm..

Ngọn lửa phun ra từ súng phù văn, bắn liên tục, trong phút chốc bắn ra tám phát. Khỏe miệng Anluoer lộ ra nụ cười nhạt, hồn lực khoảng năm mươi. Đừng nói sẽ hao tổn một chút, cho dù không có hao tổn, cũng sẽ bị hồn lực của hắn chặn được, thật sự là buồn cười!

Năm phát bị Anluoer dùng chiến rìu chặn được. Ba phát chính xác, ngoài việc có một chút cản khí thế tấn công của Anluoer ra, thì không có chút tác dụng gì.

Vương Trọng đương nhiên cũng biết, hồn lực của đối phương rất kiên cố. Những người nổi bật ở giai đoạn dừng sĩ như vậy e rằng có thể nhẹ nhàng coi thường đòn tấn công một trăm grasso trở xuống. Cho nên, cái gọi là phá phòng ngự với tần độ cao, không phải là đòn tấn công thông thường. Mười đòn tấn công 50 grasso đương nhiên vẫn là 50, trừ khi tần độ và không chế hồn lực đạt tới một yêu cầu nào đó mới có thể sinh ra hiệu quả tăng cường, mà độ khó khi chiến đấu từ xa, thì lại càng cao hơn.

Chỉ sau một chút ngập ngừng, Anluoer đã xông tới trước mắt. Chiến rìu đột nhiên vung ra. Ra tay chém giết trong phút chốc như vậy, cho thấy công phu cơ bản của Anluoer vô cùng chắc chắn. Chiến rìu mang khí thế xé trời hướng về Vương Trọng.

Vương Trọng không hoảng loạn. Tuy tốc độ công phu của Anluoer rất nhanh, nhưng sự dữ dội còn lớn hơn cả tốc độ tấn công. Tốc độ tấn công của hắn chậm hơn Emily một chút. Tuy là uy lực mạnh, nhưng đánh không trúng thì cũng như không.

Đòn tấn công liên hoàn chém bốn phát đều bị Vương Trọng né được. Tuy Anluoer cố gắng tránh tấn công mở đầu, nhưng vẫn không tránh khỏi được sự quan sát của Vương Trọng. Đây cũng là vấn đề mà bất cứ chiến sĩ thể loại sức mạnh nào cũng không thể tránh khỏi.

Sau đó, chính lúc này, Anluoer đã mạnh qua. Lúc tất cả sự chú ý của đối thủ đều đặt lên chiếc rìu. Phía thân dưới chắc chắn là trống rỗng. Mà trên thực tế, Anluoer không có làm hết sức. Đòn chí mệnh và sự linh hoạt của Vương Trọng, hắn đã trải nghiệm qua. Lần sơ ý đó tạo thành sự sỉ nhục, chỉ có Anluoer mới hiểu. Tuy không có ai biết, nhưng hắn không lừa nổi bản thân. Trận chiến này nếu vẫn lơ là, thì hẳn thực sự không có mặt mũi nào nhìn người khác nữa.

Oành...

Chân Vương Trọng đưa ra chặn lại, thân mình trong phút chốc bị đá bay, đồng thời chân sau tiếp lực, súng phù văn lần nữa nổ tung.

Nếu như nói súng phù văn có ưu thế gì, thì đó chính là nhẹ nhàng linh hoạt. Chỉ cần hồn lực đủ mạnh là có thể tấn công tùy ý. Nhưng sau cùng thì súng phù văn cũng không đánh ra được bạo phát cao của hồn lực ngưng tụ sát thương.

Bịch bịch bịch..

Từng phát bắn vào Anluoer. Anluoer làm sao có thể để cho đối thủ kéo dài khoảng cách ra, liên tục tấn công đối chọi với đòn tấn công của đối thủ. Hồn lực kiên cố phát nổ, một người có sức mạnh có thể chiến thắng mười người có võ thuật!

Đám đông cũng đờ người ra. Nhà Vua Mạnh Miệng rất nhanh nhẹn, nhưng đòn tấn công của anh không có hiệu quả, đấu trường rất rộng, nhưng không có chỗ ẩn nấp. Anluoer đang dần dần dồn Nhà Vua Mạnh Miệng vào góc. Nếu như không sợ đòn quyền dao động của Nhà Vua Mạnh Miệng, thì hẳn sớm đã vung rìu chém điên cuồng rồi.

Vương Trọng căn bản không có ý định dùng các thủ đoạn khác. Căn cứ vào nghiên cứu của anh thì tấn công từ xa, tuy không thể có hiệu quả cao như tấn công gần. Nhưng có một sự chòng chéo xung lượng, cũng là một phương thức tấn công từ lượng biến dẫn đến chất biến.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Rìu bay xoay tròn

Hồn lực càng mạnh thì đạt đến hiệu quả này càng dễ dàng. Nếu Anluoer biết Vương Trọng đang lấy hắn làm thí nghiệm thì chắc sẽ tức giận đến phát điên.

Phát súng phù vân của Vương Trọng càng ngày càng nhanh, càng ngày càng tập trung, từ đầu đến cuối giữ khoảng cách năm sáu mét với Anluer. Một khi Anluer cử động đột ngột tấn công, phát súng Radium ở hai tay sẽ lập tức bắn ra bảy tám phát bắn vào một số vị trí nhược điểm tấn công, ví dụ như: mắt, khớp chân, mắt cá chân. Đây đều là chỗ phòng ngự yếu mỏng hoặc những chỗ phản ứng theo bản năng của con người, không thể nào không phòng ngự, tiết tấu tấn công của Anluer hoàn toàn bị làm loạn lên.

Trong lòng kiềm nén một bụng tức. Cái gọi là cuồng phong chiến sĩ là nội tâm bình tĩnh, động tác cuồng bạo. Hắn cần một sự sức mạnh tấn công không lùi bước, có lúc thực sự cần cái ngang ngược của dũng trí vô mưu, dũng sĩ vô địch.

Nhưng Vương Trọng sẽ không cho hắn cơ hội ra tay. Đòn tấn công của súng phù vân là một con rết lười biếng điển hình không cần người, nhưng bị nó nhảy lên chân thì sẽ vô cùng khó chịu. Loại tấn công này căn bản không thể làm tổn thương Anluer, nhưng tiết tấu tấn công của Anluer cũng bị phá hoại bởi sự hồ đồ. Nói đơn giản, chính là đánh không trúng.

Chiến sĩ cuồng phong không sợ chết, nhưng chiến đấu như vậy thì khó chịu. Hơn nữa tấn công nhược điểm sẽ làm tiêu hao một số lượng lớn hồn lực của hắn, những bộ phận nhược điểm của con người thực sự cần ngưng tụ nhiều hồn lực hơn để phòng vệ.

Đối với Anluer mà nói cần phải tiến gần!

Bây giờ Anluer hận không thể dùng rìu băm thịt đối thủ. Nhưng Vương Trọng sẽ không cho hắn ta cơ hội đó.

Đánh vào nhược điểm không có tác dụng, uy lực tấn công của súng phù vân quá yếu, chỉ có thể ngăn cản được tiết tấu tấn công của Anluer. Hai bên bước vào trạng thái đối đầu, khoảng cách từ đầu đến cuối vẫn duy trì là năm sáu mét.

Không thể không nói, kỹ năng bắn súng của Nhà Vua Mạnh Miệng vô cùng chuẩn xác. Nếu không sẽ không thể ngăn chặn được tình hình tấn công của Anluer. Nhưng đối đầu như vậy xem ra thật sự quá nhọc nhằn rồi, Anluer chịu không nổi. Người ủng hộ hắn cũng thấy khó chịu, chẳng lẽ thật sự phải xem đến lúc hồn lực của Nhà Vua Mạnh Miệng tiêu hao mà mệt chết?

Luận về tiêu hao, Anluer là một chiến sĩ cuồng chiến, nên bên trong nhất định sẽ mạnh hơn. Chỉ là đối với Anluer mà nói, sự giận dữ trong lòng hắn đã tích lũy đến một trình độ nhất định rồi!

Hắn là thật sự muốn đấu một trận quyết chiến dũng mãnh, nhưng tên này vẫn luôn như đang gãi ngứa, hắn cần phải trừ khử đối thủ một cách triệt để!

Anluer dùng truy kích. Hét lên một tiếng gầm trời, hồn lực kinh khủng nổ ra. Quanh mình được bao phủ bởi hồn lực duy trì ở mức gần 150 grasso, hai con ngươi đỏ rực...

Cuồng hóa!

Anluer nổi tiếng không chỉ ở kỹ thuật chiến đấu giáp lá cà, mà còn có năng lực của hắn, cuồng hóa khát máu!

Bỗng chốc hồn lực thêm một tầng màu đỏ. Cơ bắp của Anluer cũng bùng nổ. Vương Trọng bắn đạn Radium ở tầng hồn lực này thì hoàn toàn không có tác dụng gì.

Laura mỉm cười: “Đến lúc nên kết thúc rồi, tên Nhà Vua Mạnh Miệng này lại có thể lấy Anluer làm công cụ luyện tay, quá ngông cuồng rồi.”

Arno bấm môi không nói gì. Đội trưởng tuy mạnh, nhưng không phải là chiến sĩ tầm xa. Chỉ có hắn biết rằng muốn dựa vào hai khẩu súng lục phù vân mà ngăn cản được sự hoang dại như vậy của Anluer thì thật sự khó khăn biết bao nhiêu.

Trong bảy tám phút duy trì giao đầu, Nhà Vua Mạnh Miệng đã bắn ra hàng trăm phát, hơn nữa mỗi phát đều không trượt. Sự tập trung tinh thần như vậy quả thực là khiến người ta khiếp sợ. Nếu như Nhà Vua dùng hồn lực mạnh hơn một chút, Anluer cho dù là mình đồng da sắt cũng bị đánh thành tro bụi.

Chẳng lẽ hắn thực sự là một tài khoản clone?

Có phải là sắp rõ ràng rồi? Đối mặt với Anluer cuồng hóa. Hồn lực với trình độ này không thể tạo thành bất cứ thương tích nào, thậm chí gây cản trở cũng không được.

Lúc này Anluer như mãnh thú. Một tiếng hét điên cuồng, chiến rìu thay phiên nhau chém đối thủ, không còn quan trọng kỹ năng gì nữa. Đây là khí thế hăng hái làm một mạch cho xong, không chết không nghỉ ngơi!

Miệng Vương Trọng đột nhiên lộ ra nụ cười. Sự nhẫn nại của đối thủ không còn nữa. Tuy nhiên anh không lẩn tránh, mà hai tay lui về sau, bất thành linh bắn ra hai phát.

Đoảng...

Đây là đòn tấn công bắn thẳng đầu tiên của Vương Trọng kể từ khi giao đầu. Nhưng với trình độ này đã không thể ngăn chặn được Anluer đang phát cuồng kia.

“Chém chết hắn, băm thịt hắn nát như tương đi!”

“Khó chịu chết đi được. Anluoer chém chết hán đi, lão tử muốn dùng thịt băm của hán làm nhân bánh sủi cảo đó.”

Học sinh ở giai đoạn bìa đỡ đạn đa phần thích chiến đấu một cách sáng khoái. Ghét nhất là kiểu chiến đấu quá nhiều “nhát gan”, “không bao hàm kỹ thuật” này.

Rõ ràng là hành vi của kẻ nhu nhược, nam tử hán thật sự thì nên chiến đấu đường đường chính chính.

Đương nhiên sau khi Anluoer sử dụng chiêu cuồng hóa thêm máu, mọi người đều biết đã đến lúc xả hết sự tức giận rồi.

Lúc này ở học viện hòa diễm, Shermie nắm chặt bàn tay. Là một điển hình toàn diện của phương pháp chiến đấu bạo phát, cô đương nhiên là giống như Anluoer, nhưng thời khắc này cô tuyệt đối đứng về phía Nhà Vua Mạnh Miệng. Tài khoản clone mà, đương nhiên không thể dùng hồn lực ức hiếp Anluoer rồi, dùng kỹ thuật mới chính là có bản lĩnh.

Chỉ là đối diện với Anluoer cuồng hóa, súng Radium nhất định không có chút tác dụng gì, nhất định phải dùng năng lực thực sự rồi.

Một giây sau, Anluoer với tư thế dũng mãnh hét lên một tiếng, đột nhiên cúi đầu...

Vương Trọng bắn ra hai phát, về ra phát bắn theo đường cong chuẩn xác lên huyết đạo của Anluoer... trừ phi là anh hùng được bồi dưỡng, nếu không ở chỗ này vĩnh viễn là góc chết của phòng ngự.

Đòn tấn công đột ngột này trong phút chốc làm cho Anluoer toát mồ hôi hột, chỉ có thể nhanh chóng cúi đầu nhưng do cúi đầu nhanh quá, đột nhiên mất đi trọng tâm, lăn đi.

Cả phòng khán giả lặng ngắt như tờ. Anor tròn mắt ngạc nhiên, tên nhóc này rốt cuộc là đánh gần hay là đánh từ xa đây?

Ầm ầm ầm...

Nhà Vua Mạnh Miệng sau khi bắn ra hai phát súng theo đường cong, lại bắn thêm một phát theo đường thẳng lên người Anluoer.

Anluoer nhanh chóng đứng dậy phòng ngự, rầm rầm rầm...

Anluoer vừa mới cuồng bạo liền bị ép về nên sắp phun máu ra, hán gào lên một tiếng, hai thanh chiến rìu đột ngột ném về phía Nhà Vua Mạnh Miệng.

Đừng có nghĩ rằng Anluoer mất đi lý trí, chiêu rìu bay này hán đã luyện tập rất lâu rồi, chính là vì đề đối phó với tình huống như thế này.

Hai thanh rìu mang theo hồn lực cuồng bạo, bay xoay tròn với tốc độ cao hướng về Vương Trọng. Đây cũng chính là kỹ năng từ xa mà Anluoer đã luyện tập cả mùa hè. Không cần thực sự dùng vũ khí từ xa nào, nhưng hiểu được thói quen của chiến sĩ từ xa, đồng thời nắm được một số kỹ xảo, chính là biết người biết ta!

Sự cuồng bạo bên ngoài sẽ làm cho người ta xem thường tri thức của Anluoer. Nếu như biết lá thư đầu tiên được lập ra là hán chứ không phải là Arno, thì người ta sẽ hiểu ngay hán là loại người nhìn có vẻ thô lỗ nhưng rất thận trọng.

Sau khi hai phát súng đường cong được bắn ra, Nhà Vua Mạnh Miệng sẽ tưởng rằng đã nắm được đại kết cục, lúc này chắc chắn sẽ là lúc buông lui nhất. Với khoảng cách này, hai thanh rìu bay thật sự là lưới hái từ thần chí mệnh.

Lúc này, Anluoer hung dữ giống như mãnh thú, dường như dựa vào hai tay cũng có thể xé nát đối thủ.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.